

Heo Hậu Đậu! Làm Bà Xã Anh Nha

Contents

Heo Hậu Đậu! Làm Bà Xã Anh Nha	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	2
3. Chương 3	4
4. Chương 4	7
5. Chương 5	10
6. Chương 6	11
7. Chương 7	12
8. Chương 8	16
9. Chương 9	17
10. Chương 10	18
11. Chương 11	19
12. Chương 12	20
13. Chương 13	21
14. Chương 14	22
15. Chương 15	24
16. Chương 16	26
17. Chương 17	28
18. Chương 18	32
19. Chương 19	34
20. Chương 20	41
21. Chương 21	43
22. Chương 22	48
23. Chương 23	51
24. Chương 24	54
25. Chương 25	60

Heo Hậu Đậu! Làm Bà Xã Anh Nha

Giới thiệu

1) Lã Minh Kiệt: Là công tử của tập đoàn cổ phiếu lớn nhất Châu Á. Lạnh lùng, kiêu hãnh vì anh ta

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/heo-hau-dau-lam-ba-xa-anh-nha>

1. Chương 1

Chap 1: Mở đầu câu chuyện

Trên giới truyền thông của giới trẻ trong nước đang ngày ngày rộn lên vì một chương trình đặc biệt. Đó là chương trình tuyển học viên có tài năng về nghệ thuật ca hát. Môn nghệ thuật này đã và đang được giới trẻ ưa chuộng và môn này được chia làm thể loại: hiphop, nhảy hiện đại, nhạc đen,..... Trong số ai đó cũng rất mê môn này, đó là công tử M.Hạo và tiểu thư LaLa nhà ta. Còn đối với tên lạnh lùng kiêu hãnh M.Kiệt lại là điều nhảm nhí hỗn tạp và đối với tiểu thư tomboy đầy cá tính cũng vậy. Họ nghĩ họ cần một người có đầy đủ năng lực để đưa họ tới tầm ngôi sao thế giới, chứ không phải một trường học nhảm nhí.

M.Kiệt và M.Hạo là bạn thân của nhau, muốn có một thằng bạn thân đi cùng gọi là cổ vũ. Thế là M.Hạo nhà ta đã năn nỉ anh chàng M.Kiệt cùng đi tới buổi thi tuyển, M.Kiệt có thích thú gì đâu chứ anh ta không muốn đi nhưng thằng bạn thân của anh ta đã xuất trường sát gái bằng khuôn mặt dễ thương đá đá chút đáng thương khó tả, khiến cho M.Kiệt tội nghiệp thấy buồn nôn, gật đầu nhanh còn kịp.

Còn về phía LaLa cô nhóc mong muốn được thể hiện tài năng xuất chúng với điệu nhảy vô cùng quyến rũ của mình (tự tin wa ha) Hiểu được tâm trạng của con bạn thân điệu đà, cô nhóc quyết định đi đến buổi thi tuyển lấy chỗ dựa tinh thần cho con bạn thi được tốt hơn.

2. Chương 2

Chap 2: Buổi gặp mặt không mong muốn. p1

Tại trường học Song Future.

Có 2 cô nhóc ham ăn, đang ôm 1 đồng hồ ăn gồm 1 hộp bắp rang bơ loại bụi, 1 bịch kẹo gôm và 2 long cà phê sữa thơm phức (2 người đó là tiểu như mà ăn như chưa bao giờ được ăn ý. Sợ wa). Đang ngồi ăn ngon lành thì có một chiếc xe mercedes dài khoảng 5m đi qua chỗ 2 cô nhóc đang ngồi ăn không biết trời đất đâu. theo sau là 1 lũ con gái leo đèo cầm băng rôn đề chữ “M.Kiệt handsome, i very love u. hoặc M.Hạo cố lên. i love you”

__Ui! Thật ồn ào. Bọn họ làm cái trò gì vậy. đây có phải rạp xiếc đâu. a a a đau đầu wa à. đúng là lũ hám trai -đó là tiếng hét của MiMi nhưng không đủ to để áp hết tiếng ồn của lũ FC đó.

2 anh chàng bước ra vuốt mái tóc về bảnh bao khiến cho cả lũ FC ngất hàng loạt, 1 số khác thì hú lên chói tai, làm ô nhiễm hết tiếng ồn ở nơi đó. 2 cô nhóc thì tức xì khói bĩu môi rồi đồng thanh nói:

_Làm về. Xí !

Buổi thi tuyển sắp đến giờ LaLa và M.Hạo phải đi đăng ký số báo danh. Hạo hỏi Kiệt lại 1 lần nữa:

_Mày không thi cùng tao thật à? có mà thi buổi thi mới vui.

_Tao không, toàn trò nhảm nhí thui à.

_Ồ! Nhảm nhí. Rùi xem. Nhưng tao vẫn đăng ký cho mày phòng khi nào mày nghĩ lại.

_Kệ mày - chỉ 2 chữ thật lạnh lung.

Nói xong mỗi thàng đi 1 hướng, đi đến đâu đều có gái bầu theo đó. hotboy có khác.

Còn cô nhóc MiMi cắm đầu vào mải ăn mà chẳng thèm để ý gì đường đi hết chơn đó. Rầm!! Đụng ngay vào anh chàng lạnh lùng làm dây hết cả phê lên chiếc áo trắng đắt tiền anh ta mới lúi từ Paris về.

_Cô có mắt không vậy? -anh ta quát lên thật to, vẻ mặt rất tức giậnLũ hám trai thi giật mình và đưa hết ánh mắt hình viên đạn về phía cô nhóc MiMi.

_Tôi..tôi xin lỗi!- Mặt cô nhóc lúc này tái mét. mặc cho cô nhóc xin lỗi anh ta vẫn trau mày quát tháo.

_Cô có biết cái áo này đáng giá bao nhiêu không? CÔ CÓ TIỀN TRẢ TÔI KHÔNG -anh ta quát thật to.

_Đã bủ tôi xin lỗi rùi lại còn cầu nhàu mãi. Tôi đền là được chứ gì?

_HAHAHA cô đền? 3 triệu rưỡi đền tôi đi.

_hehehe tưởng gì tôi sẽ đền cho anh.

anh ta ngạc nhiên.

_1 con bé rách rưới như cô thi làm gì có tiền mà đền?

_ya! anh bủ ai rách rưới hả?

_tôi bủ cô chứ còn ai ngoài 2 chúng ta. không đúng sao?

_anh! tôi đền sao cứ nói mãi thế?

anh ta cười nham hiểm: _bây giờ tôi không muốn cô đền nữa.

_hả! cái gì? thanks ha!

_đừng cảm ơn vội. tôi muốn cô lựa chọn một trong 2 điều tôi sắp nói. 1 là làm ôxin cho nhà tôi trong 1 tháng. 2 là thực hiện 3 điều kiện tôi đề ra.

_Điên à? không bao giờ.

_không được. cô phải chọn. nếu không tôi sẽ làm cho cô sống dở chết dở đó. bít choa?

_Trông cái bộ mặt của anh thật đáng ghét mà. Được thui 3 điều kiện gì đây. Chạp 2: tiếp

_Chọn rồi hả? Việc gì thì cô cứ từ từ mà hưởng thụ.

_Mẹ ơi cứu con với! -Cô nhóc ngược mặt lên trời than với người mẹ thân yêu của mình. nhưng xui cho cô nhóc là mẹ của cô không nghe thấy lời than của cô. Lần này cô phải tự giải quyết thui.

Chưa nghĩ ra điều kiện nào để hành hạ cô nhóc, anh ta dỏ chứng tò, quan tâm hỏi cô nhóc:

_cô thi vào cái trường này hả?

_Không! Cái trường nhảm nhí tôi không thèm thi.

_Vậy hả?-Ngắm nghĩ khoảng 10 giây. Tinh!!! 1 chiếc đèn đang được bật sáng trên đầu anh ta.

_nhưng bây giờ tôi muốn 1 con heo hậu đậu như cô nhảy múa làm trò hề cho mọi người cùng chiêm ngưỡng.

_nghĩa là sao? Ý anh là bủ tôi thi hả?

_Đầu cô cũng có 1 chút chất xám chứ nhỉ. Đúng roài đó.

_Cái gì? anh điên à? tôi không muốn thi.

_Không được. Đây là điều kiện thứ nhất dành cho cô. Cô phải thực hiện. đây là 1 mệnh lệnh làm ngay còn kịp.

_Không thi là không thi. Anh điên à?

_Cô..! cô ngon lắm. Vậy muốn làm ôxin cho nhà tôi hả? Được thôi.

_Anh đang mơ à? Anh dám? Xí!!!

_Tôi dám chứ. có gì mà Kiệt này tôi không dám? Cô không biết tôi là ai sao?

_Không! 1 đồng lỗ măn như anh thì tôi để ý làm gì?

_Cô được lắm!-nói xong anh ta nắm chặt cổ tay cô nhóc lôi đi

_Á đau wa thả tay tôi ra mau (anh ta vẫn không nói gì, vẫn kéo tay cô lôi đi)

_Tình hình như thế này là không được. Mình phải xuống nước làm theo lời hắn thôi. Không hắn ta sẽ làm cho tay mình xưng to mất.-Cô nhóc nhẹ nhàng nói:

_Ấy ấy!!! Làm gì mà nóng thế? Dừng lại đi, tôi không theo kịp anh đâu.

Thấy cô nhóc xuống nước với mình, anh chàng ta liền thả tay cô nhóc ra.

_Chịu làm rồi hả?

_Ukm!!! Được thôi, dù sao con bạn thân của tôi cũng muốn tôi thi cùng nó. Cho là tôi từ bi mang niềm vui đến cho nó đi. hehe- cô nhóc cười khoái chí.

_Uk!!! Cứ thế đi. Để xem tài năng hậu đậu của cô được phát huy như thế nào.

_Tên đáng ghét-Cô nhóc hét thật to vào mặt anh ta. Không quên miễn phí cho anh ta cú dẫm chân đau điếng, rùi lè lưỡi chêu đùa. Chạy nhanh ra chỗ con bạn thân đang đứng.

_Cái con bé này! Hừmk bực mình quá. Hum nay tôi đã đặt chân trái ra cửa hay sao. Đúng là xui xẻo mà.-Mặt nhăn nhó vì mới bị một trường thâm hậu của cô nhóc MiMi. Móc trong túi ra 1 chiếc iphone cuộc gọi đi M.Hạo.

_Sủa!-1 câu cộc lốc của M.Hạo

_Ê mày! Có đăng ký cho tao không? _Có! Đổi ý rùi hả con?

_Uk!

Cúp máy anh ta đưa nguyên khuôn mặt gập giữ kèm theo nham hiểm đi thay bộ đồ diễn mà thằng bạn thân đã chuẩn bị sẵn cho anh ta.

(ak quên không giới thiệu với m.n bộ đồ hum nay MIMI đã mặc. đó là 1 chiếc quần hiphop gấn xung quanh toàn là dây xích, mặc 1 chiếc ao ba lỗ đen đằng trước có in hình đầu lâu màu trắng và một chiếc áo cộc tay nâu nâu khoác bên ngoài. Và nếu đã mang chất hiphop thì phải có 1 chiếc mũ sao cho đậm chất hiphop chứ, cột cao mái tóc đen óng mượt lên trông cô nhóc chẳng khác gì 1 thằng con trai ăn mày. Vì vậy mà M.Kiệt mới gọi cô nhóc là đồ rách rưới)

3. Chương 3

Chap 3: buổi thi.

Số báo danh 09 là của 2 cô nhóc MiMi và LaLa

Số báo danh 10 là của 2 anh chàng Kiệt và Hạo

Cả 4 đang rất tự tin vào tài năng của mình

_Xin mời số báo danh 09 lên thể hiện phần thi của mình-1 MC lên nói.

2 cô nhóc bước lên sân khấu trước sự cổ vũ nhiệt tình của mọi người. Điểm qua trang phục của 2 cô nhóc này nha? (LaLa không mặc bộ váy bông bông hàng ngày nữa mà thay vào đó là 1 chiếc quần soóc trắng và ngắn không thể nào ngắn được nữa. Một chiếc áo cánh dơi màu xanh làm bằng chất liệu tơ tằm mềm mại, để lộ ra làn da trắng không tì vết. thả mái tóc vàng óng lượn sóng tự nhiên, khiến cho ai cũng phải ghen tị. Còn MiMi không đội mũ nữa, cô nhóc đã thả mái tóc đẹp tự nhiên mà mẹ cô đã ban cho lượn theo gió, làm mập mờ. Lộ ra khuôn mặt cao sang nhưng không kiêu hãnh.) Cả 2 tham gia thi bộ môn nhảy hiện đại, phần biểu diễn của 2 cô nhóc rất độc đáo. Đó là kết hợp nhạc và những bước nhảy hiện đại với nhạc và những bước nhảy Ấn Độ. Đây là 1 sự kết hợp rất sáng tạo rất mới mẻ, chính điều đó đã chiếm được số điểm kha khá rồi. Nhưng 2 cô nhóc không để phụ lòng những thầy cô trong trường, 2 cô lại tiếp tục ghi thêm cho mình một số điểm tuyệt đối bằng những động tác điêu luyện, gợi cảm không thể chê vào đâu được làm cho mọi người trong hội trường cũng phải lắc lư cổ vũ nhiệt tình cho 2 cô nhóc. Kết thúc bài là màn soạc dọc của 2 cô nhóc thật hoàn hảo.

_Hú Hú.....!!! Tất cả đều rất hài lòng, tán thưởng cho 2 cô.

Dưới đó có ai đó đang ngỡ ngàng vì phần biểu diễn của 2 cô nhóc đó. Bị shock vì 1 con nhóc bị mình cho là 1 con heo hậu đậu, rách rưới sẽ làm trò hề cho bàn dân thiên hạ cười chê. Nhưng không tin vào mắt mình, thốt lên 1 lời ngớ ngẩn:

_Cô ta thật kỳ quặc.

Còn chàng M.Hạo đã bị cô nàng tóc vàng làm cho đứng như trời trồng và đổ rạt cô nhóc khuyến rũ chết người đó rồi.

_Số báo danh 10.

Khỏi phải nói nghe thấy tiếng 10 cả đám hám trai reo ầm lên và cứ thế suốt cả buổi biểu diễn, không lúc nào ngừng tiếng hét, Tại 2 chàng này nổi bật quá mà, họ nhảy hiphop đậm chất X-men. MiMi và LaLa bĩu môi nói:

_Trông mà ghét!

Kết thúc buổi biểu diễn, ông thầy hiệu trưởng có đứng dậy phát biểu bla bla blo blo....Và ngày mai các em hãy tập trung tại trường để bắt đầu buổi học. Nghe xong cô nhóc MiMi chuồn ngay kéo lại rước hoa vào thân. Nhưng không kịp nữa rồi, anh ta đã đứng ngay đằng sau cô nhóc.

_Cô định đi đâu đấy? Định chuồn à?

_HiHiHi!!!! Tôi có định chuồn gì đâu

_Vậy thế cô định đi đâu?

_Tôi đi đâu là việc của tôi. Anh không có quyền được biết. Xí!!!!!!!!!!!!!!

_Cô còn 2 việc nữa phải làm cho đấy. Nhớ chưa đồ heo hậu đậu.

_Anh bửu ai là heo hậu đậu đấy?

_Là cô!!!

_Hừmk!!!! Còn 2 điều nữa không nói mau đi.

_Không cứ để từ từ, Tôi còn gặp cô dài dài. Cô cũng đậu và tôi cũng đậu. Chúng ta còn là bạn học của nhau nữa mà

_HuHuHu!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Oh my God!!

_Này cái anh kia. Làm gì bạn tôi đây?-LaLa chạy nhanh ra quát M.Kiệt

_Tôi đâu có làm gì. tại cô ta rước hoạ vào thân thôi.-nói 1 cách mỉa mai

_Hey!!!!!!!!! mày lại tính dở trò gì nữa vậy?-Hạo từ đâu ra lên tiếng.

_Rùi may sẽ biết. đợi tao kể sau. _Đưa điện thoại của cô đây.

_Làm chi?

_Tui bủ thì cô cứ đưa/

_Đây. không được trộm đây.

anh ta bấm số điện thoại của mình vào máy của MiMi, rùi gọi vào máy của anh ta để lấy số.

_Xong rùi khi nào tôi nghĩ ra điều kiện tiếp theo thì tôi sẽ gọi cho cô.

Mặt của MiMi cứ méo xệch ra không nói được gì. 2 cô nhóc bủ môi, lè lưỡi 1 cái để chê 2 anh rồi chạy mất tích không thấy người. 2 anh chàng cứ đờ người ra, trong đầu M.Hạo thì toàn trai tim bay lung tung. Còn chàng lạnh lùng thì cười nhếch mép, trong đầu thì đang nghĩ 1 điều gì đó rất bí ẩn

Trên xe buýt có 2 cô nhóc đang xì xào với nhau

_Mày à! Mày làm gì mà để thằng kia nó bắt nạt thế?

_Hix. Tại lúc chờ mày đi đăng ký, mải ăn không để ý đường đâm phải hấn. Hấn bắt tao đền, tao bủ tao sẽ đền. nhưng không biết tại sao hấn đổi ý bắt tao làm 3 điều cho hấn.

_Vật thẳng đấy bắt mày làm gì?

_Bắt tao thì cùng mày. Hấn tưởng tao không biết nhảy, bắt tao lên nhảy để làm bẽ mặt tao, nhưng đâu ngờ được là tao biết nhảy, thế là hấn không làm gì được tao. hehehehe!!!!

_Hahahaha!!!!!! Hấn cũng biết nghĩ cho mày và tao chứ nhỉ?

_Con bạn đáng ghét. Mày không thương tao thì thôi lại còn chê. Có muốn chết không?

_Ấy ấy bạn tốt đừng làm thế

_Hix!! Chắc tao chết mất. tên điên kia á á á á tức quá.

_Hihihi!!! à mày ơi tao thấy thằng bạn của thằng đó cứ nhìn tao hoài à

_Nhìn cái mặt của anh ta thì biết, dê chẳng phải bần. Haizzzz!!! Mai chúng ta phải đến trường nhập học rùi. về nhà ngủ 1 giấc để tiếp sức cho ngày mai nữa

_Ukm cố lên nha bạn tao

Chiếc xe buýt đầu trước cổng 1 ngôi biệt thự màu trắng

_Bye!!!!tao về trước ha? MiMi chào tạm biệt con bạn thân của mình

_UK!Bye!!!! Nhớ sang đón tao nha.

MiMi bước vào nhà đáng vẻ mệt mỏi. VSCN xong đánh 1 giấc tới sáng không biết trời đất. Còn đêm hum đó có ai đó không ngủ được, cứ cười tủm tỉm 1 mình, trong đầu đang có 1 kế hoạch nham hiểm dành cho cô nhóc MiMi. Có lẽ trái tim bằng giá này bị đụng mạnh quá đến nỗi âm thầm lặng lẽ tan chảy. anh ta mong ngày mai sắp đến quá

4. Chương 4

Chap 4: Ngày nhập học

Sáng 6h30, cúc cu! cúc cu! cúc cu! cô chủ dậy thui! cô chủ dậy thui! cô chủ dậy thui! Rầm rầm!!! Rắc rắc!!! kẹt kẹt kẹt!!!!

_ á á á á á- tiếp theo là tiếng hét thất thanh của cô nhóc

Lý do cho việc hét đó là khi đưa tay ra đập cho con cú mèo lém mồm đã đánh thức cô dậy 1 nhát thì đó cũng là lúc cô nhóc cùng chiếc đồng hồ cú mèo của cô hạ mình dưới đất êm. tiếc thay cho con cú mèo, đây là món quà mà bà cô nhóc đã đặt làm riêng cho đứa cháu độc nhất vô nhị. Thấy đau lúc đó cô nhóc mới ngóc đầu dậy, mắt vẫn không quên nhắm tịt lại. Đi VSCN trong 3(kỷ lục mới của cô nhóc). Hum nay cô nhóc mặc 1 bộ vets trắng bó sát trông rất cá tính , thắt 1 ca-la-vat màu đen, hoàn hảo. Bẹn nhẹ đuôi tóc như những cô gái khác nhưng vẫn không làm cho cô yếu điệu hơn vì cô đã điểm thêm vào trang phục của mình 1 chiếc mũ phớt trắng theo bộ vets. xong xuôi cô nhóc lết mình xuống cầu thang, ngồi sầm xuống ghế trông bàn ăn. Đám người ở ríu rít hỏi:

_Tiểu thư! trông tiểu thư nổi bật lém đó. hum nay tiểu thư muốn ăn gì vậy?

_Dạ! hi hi hi Mấy thím nấu cho con 1 bát mì Ý là được rồi. Hum nay con muốn ăn nhẹ.

_Vâng! Tiểu thư đợi trong 5

_Vâng ạ! Con cảm ơn!

_Con gái iu của ba. Con ngủ ngon chứ?-ông La ba của MiMi vừa đặt nụ hôn ấm áp lên mái tóc đứa con iu.

_Dạ! Ngon. Ba cũng vậy chứ?

_Ukm! - Ngắm cô nhóc ông lắc đầu thở dài.

_Con gái con đứa suốt ngày ăn mặc như thế thì làm gì có ma nào để ý chứ?

_Ba kệ con đi. không ai để ý càng tốt con ở nhà với ba làm bạn với ba, để ba đỡ buồn.

Ông cười hiền: _Thế hum nay con đi đâu mà ăn mặc nổi bật thế?

_Dạ! Đi nhập học ở trường Song Furture với LaLa ạ.

_Sao con bủ không thi.

_Dạ! con đổi ý hihi. thui con ăn xong rồi con xin phép.

_Ukm! con đi vui nha!

7h cô nhóc đã có mặt ở trước cổng nhà Lala , bên cạnh là chiếc xe ô tô đời mới đỏ chót. Cũng như ngày thường trang phục của cô nhóc vẫn mang đậm chất baby.

Đi đến đâu 2 cô đều thu hút sự chú ý củ mọi người, 2 cô nổi bật quá mà. Không kém 2 con nhóc, 2 chàng đi chiếc xe màu trắng đời mới nhất có nghĩa là đụng hăng xe với 2 cô nhóc rồi đấy. 2 chàng bước ra định tiến tới 2 cô nhóc nhưng không đi nổi vì đã có vật cản đó là lũ hám trai. MiMi thì thấy hú cả hồn rồi lại thấy vui vì có lũ hám trai đó cứu.

Tại phòng tập.

Tất cả đã tập trung đầy đủ, hiệu trưởng phổ biến nội dung học và nội quy của nhà trường. Tiếp đó là giới thiệu thầy cô dạy nhảy và hát. tiếp theo là phân chia nhóm để tiện luyện tập. mỗi nhóm có 2 trai 2 gái. Xui cho cô nhóc MiMi nhóm của cô là 2 gái và 2 trai nhóm của Kiệt, chắc là do cô giáo lười chia nên tiện vậy cho thành nhóm luôn đỡ phải chia rắc rối. Đối với 2 cô thì là địa ngục nhưng đối với lũ hám trai lại thấy tiếc. Còn 2 chàng kia thì không phản ứng gì cả.

_Oh my god! Help me!- đó là tiếng hét của 2 cô nhóc. Còn 2 chàng bây giờ lại cười rất gian.

_Nào các em làm quen nhau đi- cô giáo lên tiếng để phá tan bầu không khí chết người trong phòng tập.
Chap 4: Ngày nhập học. Tiếp.

Kiệt đi đến nói MiMi đang đứng, nói nhỏ vào tai cô nhóc:

_Cô chết chắc với tôi rồi.hehehe!!!

Nội dung của câu nói cộng thêm tiếng cười đó làm cho cô nhóc thấy ớn lạnh

_Huhuhu!!! help me!!!

_Bây giờ chúng ta đi nhận đồng phục trường. Nào đi thôi.-thầy giáo thông báo cho cả lớp.

_Các bạn nữ theo cô, các bạn nam theo thầy. Vậy nhé! - cô giáo ra lệnh

MiMi không nghe lời cô, cô nhóc nhanh nhẩu theo ngay sau thầy. Thắc mắc Kiệt hỏi MI:

_Này cô! Cô không nghe cô giáo nói gì sao? Cô phải đi theo cô giáo.

_Tôi thích đi theo thầy làm gì được tôi?

_Hahaha. Trông người cô quá khổ thế kia, chắc phải mặc đồ nam mới dễ chịu hả? Hay là cô thêm trai, lên đi theo để nhìn trộm tụi tôi thay đồ?

_Không chấp những loại người như anh. anh thích nói gì thì nói, nghĩ gì thì nghĩ. Tôi chỉ mặc đồ nam không bao giờ mặc đồ nữ.

_Vậy sao? Nếu tôi bắt cô mặc đồ nữ thì sao ta?

_Đừng dọa tôi.

_Tôi đâu có dọa cô. 1 con heo như cô mặc đồ của nữ vào chắc rất đẹp.

_Anh khen đều tôi đấy hả?

_Tất nhiên là khen đều rồi, cô tưởng tôi khen cô à. Tức cười quá

_Đồ điên.

_Cô bêu tôi điên? Được thôi tôi cho cô được toại nguyện. Đi theo cô giáo và mặc đồ nữ vào cho tôi.

_Anh dám ra lệnh cho tôi? anh không muốn sống đây mà.

_2! - anh ta vừa nói vừa đưa 2 ngón tay về phía cô nhóc.

_Là sao?

_Đây là điều kiện thứ 2 cô phải thực hiện.

_Không! anh biết never chứ?

_Không làm, cũng phải làm? cô không làm có nghĩa là cô không giữ lời hứa làm 3 điều kiện cho tôi rồi.

_Làm gì thì làm chứ tôi không mặc mấy bộ đồ yếu điệu đó đâu.

_Làm ngay. Đây là 1 mệnh lệnh.

_không!

_Được đi về làm ôxin cho tôi ngay. Nghĩ nghĩ

_Không được đảng hoàng là 1 tiểu thư nhà họ La làm gì có chuyện đi làm ôxin cho người ta. Nên làm theo lời của anh ta thì tốt hơn - cô nhóc nghĩ trong vài giây

_Được. mặc thì mặc sợ gì thằng nào.

_Nghe tôi thì sống, chống tôi thì chết. Còn 1 điều kiện nho nhỏ trong điều kiện thứ 2 này.

_Lại gì nữa đây?

_Cô không được mặc đồ nam nữa, từ giờ cô phải mặc đồ nữ.

_Tại sao?

_Tôi thích thế. Sở thích. ai cũng có và thực hiện theo sở thích mình. Còn cô, sở thích của cô là mặc đồ nữ. Và tôi muốn cô không bao giờ có thể thực hiện được sở thích của mình nữa. Thấy điều kiện nay của tôi có tốt cho cô không?

_Độc ác quá!

_Hahaha. Kiệt tôi mà. không nói nhiều đi ngay cho tôi.

_Anh thật đáng đánh mà. Ya ya ya!!!!!!!!!!!!!!

1 cú xoay người 360o, lập tức 1 nốt giấy được in lên khuôn mặt trắng không tì vết của anh chàng Kiệt. Và thế là trong tức khắc anh ta đã nằm úp mặt xuống đất. Vội đứng dậy, anh ta bực tức quát tháo:

_Cô điên à? Đồ heo hậu đậu. ui ya đau quá!

Vậy là 1 bên cười khoái chí, 1 bên tức xì khói.

_Còn đứng đấy mà cười, đi ngay cho khuất mắt tôi.

_Hừmk!!! - cả 2 đồng thanh rồi mỗi người đi 1 hướng

(Sơ qua về đồng phục của trường:

-Nữ: Váy ngắn nâu, quần tất đen, áo sơ mi cộc tay đen vải co giãn thả qua cạp váy, giày nhảy màu nâu

-Nam: quần lửng hơi bó vải co giãn có màu nâu. 1 chiếc áo ba lỗ trắng bên trong, 1 áo sơ mi cộc tay màu đen hơi rộng khoác bên ngoài, giày nhảy màu đen. Đó là đồng phục được thiết kế riêng cho trường Song Furture.

Trong phòng thay đồ nữ.

MiMi thay xong bộ đồ của nữ, ai nấy đều ngạc nhiên, những con mắt ngỡ ngàng không thể nào rời khỏi cô nhóc MiMi. Tomboy lột xác trở thành một cô nàng yếu điệu thực nữ

_Lala mà thấy tao thế nào?

_Hoàn hảo. Hihihih!!! Khỏi thằng chết vì mày mất.

_Vậy hả?

Trong phòng thay đồ nam.

Có thằng điên đang cười khúc khích 1 mình. _Mày cười gì thế? Có bao giờ mày cười thế đâu? Mày bị ốm à? - Hạo thấy thằng bạn của mình lạ lạ quan tâm hỏi.

_Ốm cái đầu mày đấy - Vừa nói vừa cốc 1 cái rõ đau vào đầu thằng bạn tội nghiệp

_Vậy sao mày cười?

_Mày biết con heo hậu đậu đấy chứ?

_Biết. Thì sao?

_Người con bé quá khổ như thế, nó định mặc đồng phục nam không mặc đồng phục nữ. Nhưng tao bắt nó mặc đồ của nữ cho nó bẽ mặt. hahaha

_Mày ác quá đấy. Nhưng Được xem kịch cũng thích (đúng là 1 ruột mà lại còn chê M.Kiệt)

_Ukm! hahahaha (2 tên là côn trùng mà, sao vô duyên thế)

Tiếng của cô thầy vọng vào nói:

_Tập trung thôi các em.

Khi MiMi và LaLav bước ra phòng tập, hất tóc kiêu hãnh, làm cho tất cả nam sinh đổ rạt xuống đất, chỉ còn 2 thằng đứng như chết mắt chữ a mồm chữ o.

_Mày nói kia là con heo hậu đậu á?-Hạo lên tiếng hỏi Kiệt. Nhưng không nghe thấy câu trả lời từ thằng bạn, anh chàng tiếp tục nói.

_Mày hơi kén chọn rồi đấy, tao chưa từng thấy đứa nào chuẩn từng mm như nó đâu.

_Ặc!!! Sao có thể thế được? cô đúng là người lợi hại nhất mà tôi từng biết đó. - anh ta nói rất nhỏ nhưng thằng bạn tai thính vẫn nghe được và cười cho anh ta thôi mặt.

_Mày có đối thủ rồi đấy, rất lợi hại.

MiMi và Lala đến gần 2 tên ngọc đó

_Vậy được chưa? Đừng gọi tôi là heo hậu đậu nữa nhé. - nói xong cô nháy mắt 1 cái, đã cướp đi hồn của anh chàng lạnh lùng

_Mày có làm sao không? Sao đứng đơ ra thế? - Hạo gọi thằng bạn của mình

_Vào nhóm của mình đi mấy em. Cô sẽ phổ biến việc làm ngày hôm nay. Hôm nay nhà trường cho các em thời gian đi thăm phong cảnh của trường rồi nhận phòng tập riêng của nhóm. Còn bây giờ đã đến giờ ăn trưa, chúng ta cùng xuống can-teen ăn 1 chút gì đó rồi tiếp tục kế hoạch.

5. Chương 5

Chap 5: Tại can-teen

Họ ngồi ăn thành từng nhóm, xuất cơm là giống nhau không ai khác ai cả. Được thể hiện tài năng hay ăn của mình, 2 cô nhóc thực hiện chiến thuật đánh nhanh thắng nhanh. Xô đẩy tất cả các học viên đang đứng nghênh ngang chắn đường thực hiện sở thích của mình. Nhanh chóng trên tay 2 cô nhóc đã hội tụ đầy đủ các đồ ăn mà 2 cô thích ăn nhất. Chi tiết đó là 4 gói bim bim loại bụi, 2 hộp KFC to nhất trong các loại to, 2 long cà phê nóng thơm phức dành cho 2 tên ngọc đang ngồi chờ dài cổ và 2 ly nước dừa hấu ép loại bụi tiếp theo.

_Bịch! - Tiếng đồ ăn được đặt nặng nề trên bàn ăn

_Haizzz!! Xô đẩy những con người cản đường tương lai của chị em mình thật mệt.

_UK! Thật đáng ghét mà, những con người không biết hưởng thụ cuộc đời. -LaLa đồng tình với câu nói của con bạn tri ân tri kỉ

_2 cô định ăn cho thành heo luôn à?-Kiệt bức xúc lên tiếng.

Đồng thanh đáp lại:

_Kệ tụi tôi.

_Đúng là 2 con heo

_Ya ya ya !!!!!!!!!!! - 1 bàn tay được nắm hình quả đấm đang tiến về khuôn mặt đẹp đẽ của tên điên chán sống.

_Thui thu!! tôi xin 2 người để cho chúng tôi yên. Ăn nhanh lên, chúng ta chỉ có 15 để ngồi đây thui đó. Không khip là đồng đồ ăn của mấy cô sẽ được cho vào thùng rác yêu dấu đó. - Hạo lên tiếng cứu thằng bạn.

_2 người có vẻ thích cãi nhau nhỉ?

_Xì! ai thèm cãi nhau với anh ta/ cô ta. - 2 người không hện mà đồng thanh nói.

Nhận ra điều đó, đỏ mặt 2 người vội vàng cúi mặt xuống ăn nấy ăn để. Thấy thế Hạo và LaLa cùng nhìn nhau cười.

Ăn xong họ lại bắt đầu công việc, đi nhận phòng tập của nhóm, rồi tiếp đến là thăm quan phong cảnh của trường. Bỗng vang lên có tiếng thông báo của cô giáo trên loa trường.

_Chào các em! Để chào mừng các học viên mới, nhà trường sẽ tổ chức 1 buổi Party vào tối nay. Vì vậy hôm nay các em sẽ được về sớm, chuẩn bị cho mình những bộ đồ tuyệt đẹp, để rinh về cho mình danh hiệu ông hoàng Party và bà hoàng Party nha. Hẹn gặp lại các em!

Cả đám reo lên vì sung sướng, người nào về nhà đấy, háo hức chuẩn bị cho buổi Party tối nay

6. Chương 6

Chap 6: Tại buổi Party.

Tại buổi Party, thật trùng hợp, 2 xe của 2 cô nhóc và 2 tên ngốc cùng đến 1 lúc. Xe của 2 cô nhóc màu đỏ nổi bật, của 2 tên ngốc màu vàng mui trần tuyệt đẹp. Tiếng hét nổ trời của đám hám trai lại được reo vang lên. Quen với việc gái suốt ngày leo đèo theo sau rồi, 2 anh chàng thấy rất bình thường. Còn đối với 2 cô nhóc thì thấy rất khó chịu, 1 phần là thấy rất đau đầu, 1 phần là mình vẫn còn ít FAN hơn 2 tên ngốc kia. Bước xuống xe, nhìn thấy LaLa M.Hạo liền Xấn xỏ tới kéo thật nhanh cô nhóc vào nhập tiệc. Miệng không quên lẩm nhẩm:

_LaLa à! hôm nay em thật đẹp. Chúng ta sẽ làm 1 đôi thật đẹp trong đêm nay được không?

LaLa không nói gì chỉ mỉm cười. Hình như cô nhóc đã ứng anh chàng sát gái này rồi sao? (chep chep thế là không được). Ngượng quá cô nhóc đi trước để không bị lộ khuôn mặt đang đỏ bừng của mình. Nhưng trời xui khiến làm sao mà để cô nhóc cười tí mắt không thấy đường để vấp ngã, thả người theo gió. Ngay lúc đó Hạo đã kịp đỡ cô nhóc, 4 mắt nhìn nhau 1 mặt đỏ vì ngượng của cô nhóc LaLa 1 mặt tỉnh bơ của anh chàng sát gái, chắc là hắn ta đã đỡ rất nhiều cô gái rồi thì phải. Vì vậy mà hắn rất tỉnh táo, không để tuột mất cơ hội, hắn ta ôm chặt lấy vòng eo chuẩn không cần chỉnh của cô nhóc nói với cô nhóc.

_Đồng ý làm người yêu anh nha? ngay từ khi gặp em thì trong tim anh đã reo lên 1 tín hiệu lạ thường. Chắc đó là 1 tiếng sét ái tình đánh mạnh vào tim anh. Em là người con gái tuyệt vời nhất mà anh từng biết. Anh thích em. em ỉu à.-Nói xong không quên miễn phí cho cô nhóc 1 cái nhảy mắt chết người.

_Ui ui! Anh ta thích mình. Tim mình đập nhanh quá. - LaLa nghĩ thầm.

_Em đồng ý chứ? Nếu em không đồng ý thì anh sẽ ôm em mãi như thế này đó em ỉu.

LaLa sáng mắt gật gật như người mất hồn (chúng tỏ cô nhóc này cũng hám trai không kém) được câu trả lời theo đúng ý muốn. Hạo cười tí mắt không còn biết ai đang nhìn mình hết chơn đó, chỉ biết có mỗi LaLa mà thôi. Rồi lập tức kéo cô nàng vào trong lơ đẹp những ánh mắt hình viên đạn đang chia vào 2 người. Và 1 ánh mắt nghi ngờ của cô nhóc ranh ma MiMi nhà ta.

_Không thể giao con bạn ngốc nghếch của mình dễ dàng cho hắn ta được. Mình phải làm gì đó thôi- nghĩ trong đầu.

_Con bạn hám trai - MiMi hét to để cho con bạn thân nghe thấy nhưng không tác dụng vì cô nhóc đã say trong men tình rồi.

_Hix hix hix!!!!!!!!!!!! Chap 6: Tại buổi Party. tiếp.

_You! - Kiệt lên tiếng làm cho cô nhóc giật mình.

_Anh làm cái trò gì thế? Làm tim tôi xuyết nữa là bắn ra ngoài rồi.

_Đồ heo hậu đậu. Có tật thì giật mình thôi.

_Tôi thì có tật gì mà anh bêu tôi có tật.

_Cô quên điều kiện của tôi rui à?

_Điều kiện gì?

_Gọi cô là heo quả đúng là không sai mà. Điều kiện thứ 2 đó.

_À! Tôi biết, nhưng tôi không làm.

_Không làm? Cô muốn làm theo cái sở thích vớ vẩn của cô hả?

_Anh thông minh đó.

Ánh nhìn của Kiệt dành cho Mi bây giờ như ăn tươi nuốt sống cô ý. 2 người nhìn nhau toé lửa. Tưởng là sẽ không ai nhường ai thế mà cô nhóc MiMi lại cười hiền, hạ giọng vuốt ve mái tóc Kiệt, như mẹ dỗ con ý.

_Hi hi!!!! Anh Minh Kiệt đẹp trai. Cho tôi tự do nốt hum nay thôi. Mai tôi sẽ làm theo lời anh. y mà.

_Không - 1 câu ngắn gọn.

_Y ma. Năn nỉ đó. MiMi năn nỉ nhìn mà thấy ớn. Kiệt nổi hết da gà, không để bị thuyết phục, anh ta bế xỏ người cô nhóc vác lên vai, tiến về chiếc xe mui trần của mình, chở cô nhóc đi. Trước những con mắt ngạc nhiên của mọi người dành cho 2 người.

7. Chương 7

Chap 7: Tại Shop thời trang.

Trên xe.

_Anh đưa tôi đi đâu vậy? Có cho tôi chở lại bữa tiệc không thì bêu?

_Không. Cô im 1 lúc được không?

_Anh đúng là điên mà (cô nhọc lắm lắm)

_Cô nói cái gì vậy. Có tin tôi cho cô xuống xe không?

_À không! Tôi không nói gì cả anh đi đi.

_Thế thì tốt.

_Anh để tôi ở đây khác gì cho tôi xuống địa ngục. Trời ơi! Sao giữ lòng Hà Nội lại có cái nơi tối như thế này chứ. hix!!!!!!!! (đúng là cái tật lắm lắm không thể chữa được mà)

Cả 2 ngồi trên xe khoảng 15 là tới Shop thời trang lớn nhất Việt Nam.

_Đến rồi - Kiệt lên tiếng.

_Anh đưa tôi đến đây làm chi?

_Cứ vào rồi biết.

Trong Shop thời trang.

Bước vào trong Shop anh chàng Kiệt gạt đầu 1 cái, 6 cô nhân viên trong Shop tiến lại gần MiMi, lôi cô nhóc vào trong phòng. Cô nhóc hét toáng lên.

_Các cô làm gì thế? Tránh xa tôi ra.

_Cô đi vào ngay. - Kiệt quát to làm cho cả đám giật nảy mình. Im phăng phắc 6 cô nhân viên và cô nhóc đi vào trong 1 căn phòng.

_Thưa cậu xin cậu đợi trong 20, chúng tôi sẽ làm cho cô ấy thành 1 ngôi sao sáng trong Buổi Party hum nay. - 1 cô nhân viên tiến gần Kiệt và nói.

Đúng 20 sau, 1 con bé bước ra khỏi phòng mà nó mới bước vào trước đó 20. không tin vào mắt mình , Kiệt chớp mắt nhìn lại.

_Có thật là cô ta không vậy? - Kiệt nghĩ thầm như vậy nhưng khuôn mặt của anh ta vẫn giữ nguyên sắc thái lạnh lùng, không chút ngạc nhiên, không chút khó chịu.

Mấy cô nhân viên thấy sắc mặt của anh ta thờ phào nhẹ nhõm. Vì mọi lần anh ta rất khó tính, luôn làm khó mấy cô, lần này anh ta không nói gì có nghĩa là khá ổn. Phá tan bầu không khí yên tĩnh, MiMi bực bội hét to:

_Này anh kia. Tôi sẽ không đi cái thứ này đâu. Nó cao quá.

_Cô phải đi. Không đi tôi treo lên đầu cô làm cảnh đấy.

Ấm ức đi vào chân. 1 con bé mặc chiếc đầm màu trắng bông bênh, đầu cài 1 bông hoa lan nhỏ. Trang điểm nhẹ, trông cô nhóc như cô công chúa dịu dàng, hiền thực. Đang đi chệnh choạng, khó nhọc tiến tới anh chàng lạnh lùng điên rồ. Đi đến gần anh chàng, không biết tại sao cô nhóc lại dẫm nhầm vào chân vấy, để người mình ngã 1 cách tự nhiên vào người Kiệt. Không kịp phản ứng cả 2 ngã nhào ra. Rầm!!!!!!!!!!!!!! Mọi chạm má, 4 mắt mở to tròn xoe. 6 cô nhân viên cười khúc khích. Bình tĩnh lại Kiệt lên tiếng

_Cô định đè lên người tôi đến khi nào vậy. Có muốn hôn má cảm ơn tôi thì cũng phải cẩn thận vào chứ. Đang ở dưới địa ngục cô nhóc bỗng giật mình vì câu nói của tên mà cô ghét nhất. Vội vàng đứng dậy mặt đỏ như trái gấc chín. Xách đôi dép cao chạy lon ton lên xe ngồi yên vị, mặt không thôi đồ. Kiệt đi sau cười khoái chí nghĩ thầm _Đúng là heo hậu đậu mà.

Vào trong xe, anh ta ngồi gần MiMi, ghé vào tai MiMi thì thầm:

_Trông cô cũng được đó. Làm bạn gái tôi thì phải thế. Hum nay cô phải thắng, không thì cô chết chắc với tôi.

_Cái gì? Làm bạn gái anh? Anh mơ à? Có cho tôi cả đồng kẹo mút tôi cũng không thèm làm bạn gái anh. (Đúng là tâm hồn ăn uống, lúc nào cũng nghĩ ra được)

_Cô không chỉ hậu đậu mà còn ngốc nghếch nữa. Haizzzzzzzz! thật đáng thương cho những ai đã sinh thành ra cô.

_Anh! cô nhóc nói xong cắn vào tay người mới xỉ nhục cô và đã lôi cả ba mẹ cô ra nữa chứ.

_Á á á á á!!!!!!!!!!!!!! - cứ thế cho đến buổi Party. Làm cách nào cô nhóc cũng không thả ra cho đến lúc ánh sáng chói lóa của buổi Party xuất hiện. Thật thương cho anh chàng Kiệt. Chap 7: Party.

Thấy ánh đèn chói lóa đang chiếu sáng về phía mình, MiMi vội buông tay của tên ngốc đáng thương ra khỏi cái miệng xinh xắn nhưng hay ăn của mình. Nhanh chân xuống xe chạy lon ton để tránh M.Kiệt. Nhưng con gái làm sao nhanh bằng con trai được, cô nhóc mới chạy được nửa bước đã bị chàng M.Kiệt nhanh tay nhanh chân tóm lại.

_Cô đi đâu vậy?

_Nhập tiệc chứ đi đâu.

_HaHaHa!!!!!!!!!! - hiếm khi thấy tên ngốc này cười, có vẻ từ khi gặp MiMi tên ngốc này cười nhiều hơn thì phải. Cô nhóc thấy điệu cười của tên ngốc này thấy nổi da gà.

_Cô phải đi với tôi. Khoác tay tôi nhanh lên.

_Xí! Anh là gì của tôi mà tôi phải khoác tay anh? Hay anh tự sướng?

_Cô là nô nệ của tôi. Tôi bêu gì thì phải làm đấy không phải hỏi.

_Hả? Tôi có nghe nhầm không?

_không đâu. Cô muốn tôi biến điều kiện thứ 3 thành 100 điều kiện không?

_Úi úi!! anh Kiệt đẹp trai. À nhầm! Đẹp trai, là 1 quân tử mà đối xử tàn nhẫn với 1 mỹ nhân tài sắc vẹn toàn như tôi thì nhỏ mon quá (Nịnh mà không biết đường nịnh, đây không phải là nịnh mà là nói móc người ta)

_Cô nói vậy thì khoác tay tôi nhanh lên.

_Hix!!!!!!!!!!

Khoác tay M.Kiệt cùng bước vào trong Party, họ nổi bật như nhân vật chính của buổi Party. buổi Party càng thêm sôi động hơn khi thêm nhiều tiếng nhạc và những tiếng hét đến chói cả tai. Thấy M.Kiệt đi cùng người lạ, LaLa và M.Hạo đang từ bàn ăn đi đến, LaLa ngạc nhiên hỏi:

_Anh đi với người này, thế con bạn tốt của tôi đâu ?

_Bên cạnh tôi - lạnh lùng đáp, còn MiMi thì cứ chúi sau M.Kiệt không dám lộ mặt ra.

_Hả!!!!!!!!!! Có nhầm không đấy? LaLa hét to.

_Uk! Thật. - lại 1 câu ngắn gọn của Kiệt

MiMi thì cứ mãi chúi sau không dám lên tiếng vì ngại. Lần đầu tiên cô nhóc mặc những bộ đồ như vậy, mặc những bộ đồ như vậy làm cho tính tình hằng ngày của cô nhóc khác hẳn mọi ngày.

_Tôi... đây... nè! - cuối cùng cũng lên tiếng.

_Anh làm gì con bạn tôi vậy? - LaLa tỏ mặt lo lắng nhưng lòng sung sướng ngạc nhiên vô cùng.

_À! tôi biến cô ấy từ 1 con heo hậu đậu thành con thiên nga ngốc nghếch thôi.

_Lần đầu tiên mày dẫn 1 đứa con gái đi đó. Mày hum nay bị ám đầu à? - Hạo lên tiếng mỉa mai. Kiệt không nói gì, chỉ cười khoái chí, 2 chàng quay qua quay lại đã không thấy 2 cô nhóc đâu, 2 cô nhóc đã chạy tới bàn để đồ ăn từ lúc nào. (Trời ơi ăn mặc đẹp thế mà sao vẫn có cái tính ham ăn vậy) 2 cô nhóc đang cầm cúi ăn lấy ăn để, ăn như chưa bao giờ được ăn . thì tiếng nhạc bỗng dừng lại, đèn bật sáng hơn, cô giáo từ cánh gà đi ra sân khấu nói:

_Các em thân mến! cô rất vui vì các em đã có mặt đông đủ trong bữa tiệc họp mặt của chúng ta. Và để buổi Party này thêm thú vị, nhà trường sẽ tổ chức cuộc bình chọn như các em đã biết lúc chiều. Cuộc bình chọn này được diễn ra bắt đầu từ bây giờ cho đến gần hết buổi Party. Mỗi người có 2 ngôi sao, 1 ngôi sao dành cho ông hoàng và 1 ngôi sao dành cho bà hoàng, ai được dính nhiều sao nhất thì sẽ được nhận danh hiệu ông hoàng Party và bà hoàng Party. Nào các em cuộc bình chọn được chính thức bắt đầu.

Tiếp đến là thầy hiệu trưởng

_Các em thân mến! Trường ta rất vinh dự được tiếp nhận thêm các học viên có tài năng vượt bậc nhất và những học viên đó chính là các em. Trong tất cả các cuộc thi đều có người giỏi nhất và người kém nhất. trong đợt tuyển chọn vừa qua có 2 em có cùng 1 số điểm cao nhất. Thầy muốn các em cùng chấm điểm lại để họ phân chia thắng bại. Các em đồng ý chứ?

_Vâng thưa thầy! - Cả trường đồng thanh

_Good! và xin mời 2 em có cùng số điểm cao nhất lên đứng cạnh thầy. Mời em Lã Minh Kiệt. - Cả lũ hám trai hét thật to đồng thanh kêu tên Lã Minh Kiệt. MiMi bĩu môi nói thầm:

_Chưa nổi tiếng đã có FAN rồi đấy. À Mà không! Lũ hám trai bám theo thì có. Xí!!!

Thầy giáo tiếp tục câu nói:

_Và người thứ 2 là 1 cô gái.

_Ồ!!!!!!!!!! Cả hội đồng thanh. Tất cả nữ học viên trong trường hí hửng coi đó có thể là mình và rất vui khi nghĩ được đứng với anh chàng trong mộng đẹp trai, riêng có MiMi và LaLa ăn tiếp đồng đồ chất đầy lên bàn.

_1 cô gái xinh đẹp và tài năng. Xin mời lên đứng bên cạnh thầy La MiMi

_Ui ui!! Có nhầm không đây? - Đang gặm dở miếng đùi gà, mắt cô nhóc tròn xoe.

_Là mày đó, lên đi con. Đưa miếng đùi gà đây. - LaLa vui thay cho con bạn, đuổi con bạn lên sân khấu

_Nào, Mời em. - thầy giáo giục cô nhóc.

Đang có rất nhiều người nhìn cô nhóc, đưa miếng đùi gà cho con bạn, cô nhóc tiến lên sân khấu trong tiếng vỗ tay của pha thêm ánh mắt ngưỡng mộ của mọi người. Lên đứng cạnh thầy giáo vào Kiệt, 1 cô nhóc và 1 anh chàng đang nhìn nhau toé lửa, thầy giáo nhìn họ lắc đầu cười.

_Để mọi người cùng chấm điểm, 2 em phải chuẩn bị cho mình 1 ca khúc mình tự tin là thể hiện tốt, rồi trình bày cho các bạn của em thưởng thức rồi sẽ cho điểm. Nào ưu tiên cho phụ nữ trước.

Ông thầy và M.Kiệt lùi về phía cánh gà, trao quyền làm chủ sân khấu cho cô nhóc. Cô nhóc tiến gần Mix:

_Chào các bạn! Để mọi người chấm điểm cao cho Mi, Mi sẽ chọn 1 ca khúc mà Mi thích nhất, tự tin nhất thể hiện nhất. Chắc các bạn đã từng xem bộ phim nổi tiếng của hãng phim hollywood “Titalic” rồi. Và Mi sẽ thể hiện sự yêu thích của mình đến bộ phim, đến Celine Dion ca sĩ thể hiện bài hát này. “My heart will go on”

Vừa dứt lời tiếng hét lại được vang lên, tiếng nhạc bài của bài hát này cũng được vang lên, nối tiếp là tiếng hát của MiMi, mọi tiếng hét bỗng tắt mọi người lắng nghe.

_Every night in my dreams, i see you, i feel you. that is how i know you, go on.....

Tiếng nhạc du dương, tiếng hát nhẹ nhàng bay bổng trên các nốt nhạc. Khuôn mặt biểu cảm đúng với tâm trạng của bài hát. Các hội trường im phăng phắc, chỉ còn tiếng nhạc vang tiếng hát vang vang. MiMi như ngập thân vào người con gái nói với chàng trai rất nhiều điều, nước mắt MiMi bắt đầu rơi và cho tận đến hết bài hát.. Khiến cho người đang đứng bên cánh gà thấy được chút nào đó đặc biệt ở cô nhóc tomboy của ngày nào. Những cô nàng ghen ghét hay ngưỡng mộ MiMi đều khóc hàng loạt. Kết thúc bài hát, ông thầy hiệu trưởng súc động ra sân khấu tiến gần cô nhóc, hét lời khen ngợi. Và tiếp tục chương trình. MiMi trở lại là con người bình thường, nhí nhảnh chạy đến con bạn thân. _Mày thấy tao xuất trường này có độc ác không? - MiMi hỏi LaLa.

_Không phải độc ác mà quá độc ác thì có. Nhìn kia, buổi Party bị mày biến thành cái đám ma rồi đấy.

_Hehehehe!!!!!!! Ai bêu tao tài năng quá mà.

Tiếp tục là phần thể hiện của Kiệt, anh ta thể hiện ca khúc “Take me to your heart” vừa đàn vừa hát bằng cái giọng ấm lòng người, bỏ đi cái vỏ bọc lạnh lùng, thoát lên vẻ đẹp ấm áp, lãng tử.

Không ai thua ai, cuối cùng thầy giáo quyết định trao 2 giải nhất cho 2 người và đồng giả nhì là M.Hạo và LaLa. Buổi Party tiếp diễn cho đến gần cuối chương trình. Cô giáo tiếp tục điều khiển chương trình bình chọn ông hoàng bà hoàng Party.

_Các em, giây phút hồi hộp đã đến. Hãy cho cô biết bạn gái nào nhiều sao nhất trong ngày hôm nay? Đứng lên trước cho cô.

Cả lũ con gái đẩy MiMi lên trước, MiMi loay hoay thắc mắc:

_Sao lại đẩy Mi, Mi là sao mà nhiều sao bằng các bạn được.

_Không đâu - 1 bạn gái lên tiếng.

_Thưa cô! Cô xem đằng sau bạn ấy ạ!

_ukm! Đúng rồi. nào mời bà hoàng Party lên đây nào.

_Chúng ta đã tìm được bà hoàng. Thế còn ông hoàng đâu?

_Dạ! Lã Minh Kiệt ạ! - tất cả lũ hám trai hét lên. Chàng ta không ngạc nhiên vì vẻ handsome của anh chàng đã được công nhận từ lâu rồi. hiên ngang bước lên sân khấu 1 lần nữa, đứng cạnh MiMi thì thầm:

_Có vẻ tôi và cô có duyên quá ha? - cười nhếch mép. đáp lại là 1 cái lườm chết người của MiMi.

Trao xong vương miện cho bà hoàng và ông hoàng Party là đến màn khiêu vũ của ông bà hoàng.

_Quả này tao sẽ trả thù tên điên đó. Mà xem nha. - MiMi thì thầm với LaLa, cười 1 cách nham hiểm.

_Đi thui heo hậu đậu. - Kiệt tiến gần MiMi

_Tôi không biết nhảy. - MiMi vừa nói vừa nháy mắt với con bạn thân, thực ra thì cô nhóc nhảy rất điệu nghệ là đằng khác

_Trời!! Tôi sẽ dạy cô.

_Vậy được thui - Đồng ý ngay không chần chừ để tuột mất cơ hội trả thù.

Cả 2 nhảy điệu Vans nhẹ nhàng, trả thù, cô nhóc nhiệt tình dẫm lên chân anh chàng Kiệt tội nghiệp, dẫm lia lịa, dẫm nhiệt tình thậm chí còn di di chân lên chân chàng Kiệt 1 cách khoái chí. Rùi mặt ỉu xiu, vẻ biết lỗi và xin lỗi, tức tiếp thực hiện kế hoạch. Mặt chàng Kiệt lúc này vừa tức giận lại vừa đau đớn, mong sao cho hết nhạc để thoát khỏi vụ tra tấn quá tàn bạo như thế này. Nhạc kết thúc MiMi chạy tót về phía con bạn thân, đập tay ăn mừng chiến thắng, rùi dẫn nhau vào cans -tin. thoát khỏi bữa tiệc ồn ào, náo nhiệt.

8. Chương 8

Chap 8: Cuộc vận lộn với ma men.

Trong cans-teen:

2 con nhóc tinh nghịch đang ngồi uống mừng chiến thắng, uống đến say sưa bí tỉ. Đã say lại còn hát, hát ầm cả cái cans-teen, hát toàn những bài thiếu nhi ngộ nghĩnh (2 con thần lẩn con, đùa nhau cắn nhau đứt đuôi. Cha thần lẩn buồn thiu gọi chúng đến mới mắng cho.....) Cứ thế mãi không biết mỗi mồm.

Tại hội trường, nơi tổ chức Party, có 2 anh chàng đang đi tìm 2 cô nhóc tinh nghịch. Tìm khắp nơi, đi qua cans-teen thấy 2 cô nhóc đang ngồi gõ chén hát bi ba bi bo, hát không ra lời. 2 chàng nhăn nhó mặt rùi kéo nhau vào cans-teen kéo 2 cô nhóc phá phách ra khỏi cans-teen, ra khỏi buổi Party ồn ào trở về nhà.

Kiệt được giao nhiệm vụ là chở MiMi về mà mặt cứ nhăn nhó, còn Hạo vinh dự được chở LaLa về mặt cứ hớn hờ như vớ được vàng. Hạo may mắn gặp phải cô gái dịu dàng, có say cũng không để mất đi cái tính hiền dịu. Trở LaLa về bằng chiếc xe đồ chơi của MiMi, đi được 1 đoạn mới sực nhớ ra là không biết nhà của LaLa. Vẫn còn sớm và cũng muốn được ở bên cạnh LaLa, anh chàng lấu cá liền chở cô nhóc đến bờ hồ Gươm, không thấy động tĩnh gì, M.Hạo nói với LaLa:

_LaLa, cưng à! Cưng có dậy chỉ nhà cho anh không?

Không thấy LaLa nói gì, M.Hạo nói tiếp:

_Cưng mà không dậy, anh hun cưng đó nha.

Cũng không 1 câu trả lời, M.Hạo lập tức đặt đôi môi mềm mại của mình lên đôi môi xinh xắn, hồng hồng của LaLa. Rùi 1.2 trôi qua, đến phút thứ 3 LaLa thấy có gì đó đang chạm vào môi mình. Mở mắt thì thấy Hạo đang hun mình, thật bất ngờ là cô nhóc không đẩy chàng Hạo ra, mà còn đáp trả bằng 1 nụ hôn ngọt ngào. Thật lãng mạn khi được hun dưới những vì sao lấp lánh in trên mặt nước hồ, gió gợn sóng nước lập lờ nhẹ nhàng đập nhẹ vào bờ hồ tạo ra bọt li ti. Thế là 2 mảnh trái tim đã được ghép lại thành 1 trái tim hoàn hảo, ấm áp.

Quay trở lại với MiMi và M.Kiệt. Không được may mắn như M.Hạo, M.Kiệt phải rất vất vả để đưa được MiMi lên chiếc xe vui trần của mình. cô nhóc đã say nhưng vẫn quậy mạnh, không cho Kiệt đụng vào người, hồn nhiên nhảy múa, la to, thậm chí còn đánh nhau với M.Kiệt, rùi khóc lóc thảm thiết và cuối cùng thì cô nhóc cũng ngủ say. Im lặng suốt dọc đường về nhà, Kiệt sực nhớ ra là không biết nhà MiMi, ngay lúc đó có tiếng chuông phát ra từ chiếc điện thoại của cô nhóc (Ai mất kiếng ai giầy độn không? Dạ không! Cần chỉ cái đôi mắt kiếng vì đôi mắt đã tỉnh anh.....) M.Kiệt bật cười vì nhạc chuông quá độc của cô nhóc,

do dự nửa muốn nghe, nửa không muốn nghe. Cuối cùng cũng nghe, đó là quản gia của nhà MiMi, 2 người nói chuyện 1 lúc, biết được đường về nhà MiMi. Kiệt ngạc nhiên trước ngôi nhà to không kém gì ngôi nhà của mình. _Là tiểu thư sao cô ấy không điệu đà như LaLa, không ăn chơi, không kiêu căng và cũng không ỷ thế tiểu thư. Cô ấy thật lạ mà. - 1 đồng suy nghĩ đang nhảy nhót trong đầu M.Kiệt.

Bế cô nhóc vào trong nhà, lập tức có 1 đám người làm của nhà cô nhóc liền ra đỡ cô nhóc vào phòng.. Kiệt ngắm ngôi nhà, rồi ngắm bức ảnh có 4 người con trai đang cùng nhau cầm chiếc cup vàng, cô đeo chiếc huy chương vàng mặt đầy niềm sung sướng. M.Kiệt ngỡ ngàng.

_Cậu là ai? - Tiếng của ba MiMi hỏi to.

_Dạ thưa bác! cháu là M.Kiệt, bạn cùng trường MiMi - Kiệt lễ phép trả lời.

_Ukm! Xin lỗi cậu nha! Con gái ta hư quá, uống say bắt tội cậu phải đưa nó về.

_Dạ không sao ạ!

_Cậu thấy người quen trong bức ảnh này hả?

_Dạ vâng! Cháu thấy giống nhưng cháu không chắc.

_Đó là bạn học của ta ngày cấp 3.

_Dạ vâng!

_À mà cũng muộn rồi. Cậu cũng về đi kéo ba mẹ cậu lo.

_Dạ vâng! cháu xin phép à.

_Lần sau tới dùng cơm với gia đình ta nha. chào cậu!

M.Kiệt cúi đầu rồi ra về, có vẻ hôm nay anh chàng đã gạt hái được rất nhiều thông tin của cô nhóc MiMi. Trái tim giá băng của anh chàng đang dần hiện lên hình bóng của 1 người con gái, nhưng đó vẫn còn là 1 điều mập mờ, ngay cả anh ta cũng không biết có sự xuất hiện hình bóng của người con gái đó.

9. Chương 9

Chap 9: Sáng hôm sau (chủ nhật) tại nhà của M.Kiệt.

Như mọi sáng chàng ta dậy rất muộn, nhưng hôm nay chàng ta dậy rất sớm, lí do dậy sớm là để kịp với bữa sáng của gia đình. Cả ba và mẹ rất ngạc nhiên, nhưng không ai nói ra lời. Ăn được 1 lúc anh chàng lên tiếng:

_Ba! ba từng kể hồi cấp 3, ba cùng chú Minh và 2 người nữa nằm trong 1 đội gồm 4 người vô địch toán học phải không?

Ông Lã ngạc nhiên:

_Sao con lại hỏi vậy?

_Vậy 2 người còn lại tên gì vậy ba?

_1 người tên La Mi Đô đối thủ nặng kí nhất của ba và 1 người nữa là Mai La Nam bạn thân của La Mi Đô.

_Sáng hôm nay con lại thắc mắc về bạn cả ba vậy?

_Dạ! Chẳng là hôm qua con có đưa 1 người bạn về và thấy trên bàn trưng bày của nhà họ có 1 bức ảnh giống như bức ảnh của ba.

_Chủ nhà đó tên gì vậy? - ông Lã tò mò

_Dạ con không biết, chỉ biết ông ấy họ La thôi ạ. và con đoán đó là đối thủ nặng kí của ba.

_Vậy đó là La Mi Đô rùi. Thế là ta đã tìm ra ông. Ha ha ha ha ha ha !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Tiếng cười của ông Lã làm cho 2 mẹ con Kiệt tròn xoe mắt nhìn ông

_Ông ta có con cái gì không? - ông Lã ngưng cười hỏi tiếp.

_Dạ có 1 đứa con gái bằng tuổi con.

_Ha ha ha ha ha !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! - ông Lã lại cười khoái chí

_vậy thì lần này ông thua ta rùi

_Sao lại thua hả ba?

_Hỏi mẹ con, mẹ con sẽ trả lời.

Bà mẹ cười hiền từ.

_Mẹ nói con nghe đi. Mẹ yêu! (Trời! lạnh lùng như thế sao ở nhà lại hiền như vậy, lại còn nịnh mẹ nữa chứ)

_Từ từ đi con. - uống 1 ngụm nước ba nói tiếp.

_Hồi cấp 3, ba con được xếp vào 1 đội cùng 3 người nữa đó là Đô, Minh, Nam. Do Đô luôn là đối thủ đo kết quả học tập với ba con và ông ta luôn là người đứng nhất, bà con chỉ kém ông ta 1 chút điểm thôi. Thấy khâm phục, ba con muốn làm thông gia với nhà nhà ông ta sau này. Nhà ta có con gái thì gả cho con trai nhà ông ta và ngược lại. Và Minh chú con và Ông Mai cũng vậy. cả 4 đã trao vạ giao ước rùi. Ba con biết nhà ông ta có 1 đứa con gái nên ba con vô cùng sung sướng vì đã thắng ông ta 1 bước, nhà ta có 1 thằng con trai đẹp trai như vậy mà.

_Mẹ nói như vậy có nghĩa là con và con gái nhà ông Lã sẽ thành vợ chồng trong tương lai. và thằng Hạo và đứa con gái nhà ông Mai cũng vậy. - nói với vẻ ngạc nhiên lo lắng nhưng trong lòng thì vui vô đối.

-Con nói đúng rùi đấy - Bà Lã thản nhiên nói.

_Con biết ông ta làm gì không? - ông Lã nghiêm nghị hỏi Kiệt.

-Dạ! Theo con mới được biết cách đây mấy phút thì ông ta đang chủ tịch tập đoàn đá quý lớn ở Châu Á. - vừa nói mắt vừa nhìn vào chiếc iphone đang hiện thông tin về ông La.

_Vậy à! Vậy con hãy chuẩn bị đi. Ngày mai chúng ta sẽ gặp mặt dùng cơm với họ, sau khi các con tan học.
- nói xong ông gọi cho thư kí và đi vào phòng của mình.

_Dạ! Thưa ba. - cười nham hiểm gọi cho Hạo báo tin vui.

10. Chương 10

Chap 10: Shopping.

Kể từ khi gặp M.Kiệt cô nhóc lại chịu nghe lời người khác nghe. Để thực hiện thực hiện điều kiện thứ 2 của kẻ điên lạnh lùng đó, cô nhóc lại phải bỏ ra 1 ngày chơi game của mình để đi siêu thị mua đồ của girl. Sở trường của cô nhóc đâu phải là shopping, sở trường này phải nhường cho cô nhóc LaLa. Vì vậy mà hôm nay 2 đứa cùng nhau đi shopping, LaLa thấy lạ lắm nhưng cũng đồng ý đi theo để giúp MiMi chọn đồ. Người cô nhóc chẳng cần chỉnh nên mặc gì cũng đẹp, đến LaLa và nhân viên trong shop hàng cũng rất ngạc nhiên. shopping đã xong bây giờ là đến lượt đi chơi, đi qua shop quần áo hoá trang , thích thú bước vào shop mỗi người chọn 1 đồ để mặc. MiMi chọn đồ có hình con heo, LaLa chọn đồ có hình con mèo , nhảy múa nhiệt tình trong shop, Không biết rằng có 2 chàng đang đứng ngoài trông vào, M.Kiệt cười tủm tỉm, đủ để mọi người không nhận thấy là chàng ta đang cười. M.Hạo thì cười ngất ngưỡng muốn vào nhập tiệc lém nhưng bị M.Kiệt ngăn cản, không cho vào. Bỏ đi theo xem 2 cô nhóc làm những gì trong ngày chủ nhật. Tại sao Kiệt và Hạo lại có mặt ở đó? À do họ đi chọn đồ để ra mắt ba mẹ vợ tương lai. Muốn lấy

lòng ba mẹ vợ thì phải gây ấn tượng tốt từ lần đầu tiên gặp mặt chứ.Hihi. Đúng là đầu óc có tính toán cẩn thận. Chơi thích thú Mi sức nhớ ra 1 chuyện mà lâu lắm rồi mình không làm, cắt ngang bữa tiệc:

_À mà ới! - Mi

_Gì thế mà ới! - LaLa.

_Tụi mình lâu rồi không đến nhà bé Tũn. - MiMi

_Uk. Tao nhớ mấy đứa nhỏ quá. - LaLa

_Mua bộ đồ này đến, cho chúng 1 phen ngạc nhiên thấy thiên đường ha. - MiMi

_Uk! đi thôi. - LaLa hớn hờ.

_Ấy khoan! Mà định đến tay không à?

_Ừa ha! Tao quên.

_Bây giờ chúng ta sẽ mua bánh kẹo, hoa quả, đồ ăn, đồ chơi và gạo để chúng nó nấu bữa sau. và mua thêm sách vở cho chúng nữa, cũng 1 tháng rồi còn gì. không biết chúng nó học hành như thế nào?

_Haizzzzzzzzzz!!!!!! - tiếng thở dài của 2 đứa.

Trả xong tiền 2 bộ đồ, 2 cô nhóc mặc nguyên 2 bộ đồ ngộ nghĩnh đi mua đồ. Vui vẻ mua đồ mà không biết rằng đi đến đâu cũng có người theo dõi. gây được rất nhiều sự chú ý của mọi người. Họ chỉ biết lắc đầu chịu thua 2 cô nhóc tinh nghịch nhà ta.. Các em nhỏ thì lại rất thích thú với chùm bóng bay của cô nhóc MiMi. 2 chàng thì thích thú ngắm nhìn những hành động ngộ nghĩnh của 2 cô nhóc. Nói là 2 nhưng chỉ có Hạo mà thôi, còn Kiệt vẫn lặng lẽ ngắm nhìn, mặt không 1 chút biểu cảm.

11. Chương 11

Chap 11: Em sẽ là người tôi yêu suốt đời.

Chiếc xe của 2 cô nhóc đã đậu trước 1 cái ngõ rất nhỏ, phải đi một quãng chừng 1km mới đến 1 ngôi nhà nhỏ lụp xụp. Đây là ngôi nhà có 5 đứa trẻ tự kiếm tiền nuôi sống nhau. Ba mẹ chúng đã qua đời vì bị cùng 1 căn bệnh hiểm nghèo, để lại 5 đứa con không có người chăm sóc nuôi dưỡng. 1 đứa 3 tuổi, 1 đứa 7 tuổi, 2 thằng sinh đôi 12 tuổi còn lại là bé Tũn 13 tuổi. 1 mình em kiếm tiền về nuôi những đứa em của mình. Trở lại với quá khứ- tình cờ 1 buổi chiều MiMi ra bờ hồ tập nhảy với lũ bạn, thấy 1 cô bé ngồi khóc trên tay là 1 tập vở số chưa bán hết, sắp hết ngày rồi mà chưa bán hết là cô bé sẽ bị chủ mắng. Cô nhóc đã tiến gần hỏi và biết được hoàn cảnh của cô bé, được sự giúp đỡ của Mi mà cô bé không còn phải khóc mỗi khi gặp khó khăn. Và bây giờ họ như người thân của nhau. Mi rất thương lũ trẻ. Quay trở về với hiện tại.

_Có ai ở nhà không? Kíng koong!!! - 2 cô nhóc đồng thanh

_A! Chị Mi, chị La - 4 đứa trẻ hớn hờ chạy ra cửa

_Ủa! Sao biết là bọn chị đến? Mi thắc mắc.

_HiHi!! Bọn em nghe giọng của chị là bọn em biết liền à. - con bé 7 tuổi nhanh nhẩu nói.

_Thấy chị mặc bộ đồ này có đẹp không? - LaLa cười nói.

_Dạ! Đẹp lém ạ- 2 thằng sinh đôi đồng thanh khen LaLa.

_HiHi!! quá khen! quá khen! LaLa hí hửng.

_4 đứa ở nhà thế chị Tũn đâu em? - MiMi không thấy Tũn liền thắc mắc hỏi.

_Chị tũn đi bán bóng bay rồi ạ. - 1 đứa 3 tuổi rụt rè trả lời.

MiMi bế đứa 3 tuổi trên tay, nước mắt cô nhóc rơi lã chã. thấy thế cả lũ cùng khóc theo. Kiệt- anh chàng lạnh lùng đứng bên ngoài trông vào, trong đầu không ngừng hồi;

_Rất cuộc em là 1 cô gái như thế nào?

Còn Hạo chỉ biết đứng nhìn ngạc nhiên thui, nhưng cũng có thể trong lòng anh chàng đang cảm thấy rất đau khi người mình yêu đang khóc và cũng 1 phần là thương cho lũ trẻ không cha không mẹ. không nơi nương tựa.

_Không được, chỉ phải giúp Tũn. - giọng của MiMi vẻ hốt hoảng khi mới nghĩ ra 1 điều gì đó _Các em biết Tũn hay bán bóng ở đâu không? à ở công viên Thủ Lệ

Thế là cả đám kéo nhau chạy đi tìm Tũn, nghe tiếng nói của MiMi 2 anh chàng cũng đã yên vị trên xe chờ để theo dõi tiếp. Mặc nguyên bộ đồ cải trang 2 cô nhóc vui vẻ bán số bóng bay còn lại trên tay Tũn, chẳng mấy chốc đã hết sạch. Cả lũ trở về với ngôi nhà nho nhỏ, đến đầu ngõ 5 đứa trẻ xếp thành hàng ngang.

_Cũng muộn rồi, bọn chị phải về, không ba chị lại lo - MiMi mặt buồn thiu nói.

_Dạ! - Cả lũ ngoan ngoãn đồng thanh đáp.

-À! Đồ bọn chị mua, em bỏ rầu dụng cẩn thận và tiết kiệm nha. - LaLa dặn dò

_Mấy đứa học hành chăm vào nha, chị hi vọng các em sẽ thoát khỏi cái cảnh nghèo khổ này sớm thôi - MiMi nói xong đặt đôi môi lên chán mấy đứ nhỏ.

Chiếc xe đỏ lăn bánh lê chậm trên mặt đường, cả lũ trẻ chạy theo tiễn 2 cô nhóc cho đến khi bóng xe đã khuất. Chỉ còn lại chiếc xe màu đen âm thầm theo dõi mọi hoạt động vừa xảy ra. Có người thấy yêu người mình yêu hơn và lại có người hiểu thêm được rất nhiều điều về người mình đang để ý.. Trong dòng suy nghĩ của con người lạnh lùng ta lại bắt gặp thấy 1 dòng suy nghĩ đặc biệt nhất, mới nhất từ xưa đến nay chưa từng có.

_EM SẼ LÀ NGƯỜI TÔI YÊU SUỐT ĐỜI.

12. Chương 12

Chap 12: Lời thông báo.

2 cô nhóc trở về nhà với 1 ngày mệt mỏi, tự thưởng cho mình 1 bồn nước tắm ấm áp và dễ chịu. Ba Mi đã đợi sẵn ở bàn ăn, bước thoe thẩn ngồi xuống bàn ăn, nhìn ông bằng khuôn mặt mệt mỏi. Ông La thấy đứa con mình mệt mỏi, thương con ông quan tâm hỏi:

_Con hum nay đi chơi không vui hay sao mà trông con mệt mỏi quá vậy?

Cô nhóc cười trừ:

_Hi hi!! vui chứ. tại con chơi sung quá nên mới mệt thui.

Ông cười rùi lắc đầu:

_Con gái lớn rùi còn ham chơi đến thế đó. Mẹ con trên kia chắc đang rất nhớ con, chắc hẳn bà ấy rất hạnh phúc khi đã có đứa con gái lớn thế này rùi đây.

_Dạ! Mẹ nhớ cả ba con mình và ba con mình cũng rất nhớ mẹ.

_Cho con 1 tin bất ngờ và nó vui với ba còn ba không biết vui với con hay buồn với con.

_Tin vui với ba là tin gì vậy ba?

_Ba tìm được đối thủ lạc cách đây nhiều năm của ba rùi.

_Vậy nó là tin vui đối với con chứ đâu có buồn. Ba à! chú ấy bây giờ kém ba hay thua ba.

_Bằng ba. Còn 1 chuyện nữa ba chưa nói với con.

_Chuyện gì vậy ba? - MiMi mặt tò mò.

Mặt ông cười gian rất giống tên điên đó.

_Giữa ba và đối thủ của ba, giữa ba Nam và chú Minh đã có 1 giao ước.

_Giao ước gì vậy ba?

_Giao ước đó là khi 4 thằng lập gia đình, nếu nhà mình có con trai thì nhà bên kia phải gả con gái cho nhà mình và ngược lại.

_Hả! vậy có nghĩa là kết thông gia. Cầu mong nhà họ có con gái. - Mi hốt hoảng

_Ukm. con ngốc quá! nếu là con gái thì ba đã không nói với con. Vậy là từ khi sinh ra, con đã là dâu của nhà họ Lã rồi. Và chúng ta đã trao vật đính ước rồi.

_ba ơi! sao ba lại làm vậy chứ? Con không lấy chồng đâu. Con muốn ở nhà chăm sóc cho ba cơ.

_Con gái ngốc à! Con lấy chồng vẫn có thể chăm sóc cho ba mà. Ba cần 1 thằng con rể quản lý hộ ba cái gia tài này.

_1 mình con có thể làm được mà ba.

_Ba biết. nhưng có vợ có chồng vẫn hơn con à. Không có cháu nội để bế rùi, bây giờ ta chỉ muốn có cháu ngoại để bế thui.

_Con còn trẻ mà ba.

13. Chương 13

chap 13: Bực mình quá!_Cũng phải. Ta đã lẩn rùi đấy. Ngày mai chúng ta sẽ dùng cơm với nhà bên đó cùng với 2 gia đình nữa, đâu phải có mỗi con đâu có cả LaLa mà. lúc con tan học là lúc chúng ta sẽ dùng cơm, 11h30Am. Tại nhà hàng Mi Fa nha.

Thương ba đã 1 mình nuôi cô lên người, cô nhóc cười ngượng rùi đồng ý. Cô nhóc buồn lắm. Xong bữa, cô nhóc leo lên tầng 3 có ban công hét 1 tiếng thật to:

A a a a a a a a a a!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Bực mình quá! MiMi and LaLa.

_Ủa ủa ủa tiếng hét ở đâu đó. - đồng suy nghĩ

Quay ngo quay nghiêng, 4 mắt nhìn nhau rùi cười haha. (các mem thắc mắc lắm đây, nhà Mi La chỉ cách nhau có 1 nhà thui) thấy con bạn, Mi pm :

_Tinh!!!!!!!!Sao mà lại la lên vậy? - Mi

_Tinh!!!!!!Mày cũng la đó thui. - La

_Tinh!!!!!!Mày ơi! Tao không muốn lấy chồng - Mi

_Tinh!!!!!!Tao cũng vậy, tao có Hạo rui, không cần ai khác. - La

_tinh!!!!!!!! á à!!!!!! chẹp chẹp tiến trên qua. thế là không được. - Mi

_Tinh!!!!!!!!!! hi hi - La

_Tinh!!!!Tao không muốn nhưng phải nghe lời ba. Mày ơi chết tao rùi. - Mi

_Tinh!!!!!!!!!! không biết chồng tương lai của tao như thế nào nhỉ? - La

_Tinh!!!!!!!!!! hám trai quá đấy - Mi

.....- La

_Tinh!!!!!! Mày ơi! Đâu rồi?

Không thấy con bạn pm lại, cô nhóc hét 1 tiếng rõ to:

_Tĩnh đi mày ơi!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! ơiiii!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Lúc đó cô nhóc mới giật mình, từ trên mây rơi xuống an toàn, tiếng của MiMi đã làm sáo động cả khu đó. Chó cắn lả xả, điện bật sáng chưng trong mấy nhà gần đó, mọi người từ già lẫn trẻ lục đục xuống giường ra ngoài cổng xem chuyện lạ vừa xảy ra. Thấy tiếng hét của mình có ảnh hưởng rất nghiêm trọng tới mọi người, 2 cô nhóc cười tinh nghịch lẫn vào trong phòng. Cả đêm 2 cô nhóc không thể nào ngủ nổi, cứ suy nghĩ về người con trai mình sắp gặp. 2 chàng nhà ta cũng không ngủ được nhưng lý do lại khác với 2 cô nhóc, hí hửng đợi cái biểu hiện ngạc nhiên của 2 cô nhóc.

14. Chương 14

Chap 14: Buổi gặp mặt.

Sáng hôm sau, 2 cô nhóc dậy rất sớm. Do đêm hôm qua mất ngủ nên mắt 2 cô nhóc hôm nay tím lịm, không dừng ở mức độ tím 2 mắt của cô nhóc còn xưng lên thậm tệ, trông như gấu trúc kinh kinh vậy, chỉ thiếu có mỗi cái thân hình béo mà thôi. Sáng sớm tại ghế đá sau sân trường có 2 cô nhóc đang ngồi tích cực dùng 2 quả trứng gà luộc trường lên đôi mắt đáng thương của mình. Cuối cùng đôi mắt cũng chịu khó, vết tím đã mờ đi, không còn xưng to lên nữa. Mặt íu xiu bước chậm vào lớp, hôm nay là tiết học luyện thanh là môn mà 2 cô nhóc thích nhất bởi vì phần luyện thanh này là rất dễ với 2 cô nhóc, giọng của 2 cô nhóc có thể ngân lên trường độ cao nhất của 1 bản nhạc có trường độ cao ngắt ngưỡng. Chắc là do bẩm sinh mà 2 cô nhóc mới có thể thực hiện nó 1 cách hoàn hảo. Ngược lại với mọi hôm, hôm nay 2 cô nhóc không có để ý gì đến buổi học này. 2 cô nhóc mỗi người 1 kiểu buồn, MiMi buồn vì thương ba nếu không nghe lời của ba sẽ làm cho ba buồn nếu nghe theo lời ba thì cô sẽ phải xa ba. Còn LaLa thì trầm ngâm suy tư cứ như những cô gái nhớ đến người bạn trai của mình, giống như cô Tuyết trong tác phẩm “Số đỏ” (Vũ Trọng Phụng) “buồn lằng mận”.hehe. Từ lúc 2 cô nhóc bước vào phòng học thì đã bị theo dõi mọi cử chỉ rồi, thấy 2 cô nhóc buồn không thương lại còn ngồi cười khúc khích. Buổi học diễn ra xuôi xẻ và giờ tử hình đã đến, lời xác từ trường đến nhà hàng Mi Fa. Mãi buồn mà cô nhóc LaLa không để ý đến sự kiện là trong ngày hôm nay, đó là sự kiện Hạo không theo cô nữa, không chở cô về và cũng không đến bắt chuyện với cô. Tất nhiên là không thể chở về rồi vì anh chàng cùng thằng bạn lạnh như băng của anh ta phải đi đến nơi mà cô và con bạn thân sắp đến.

Bước tới cửa phòng nơi bên thông gia đã đặt chỗ, chân run run, tay run run cô nhóc MiMi đưa tay ra gõ cửa, cô nhóc LaLa thì cứ bám chặt vào tay MiMi rụt dè. khis thể tự tin của cô nhóc mọi ngày đâu tui không biết.

Cốc cốc cốc!!!!!!!!!!!!!!

_Mời vào! - Tiếng của ông Lã nơi với ra. 2 cô nhóc mở cửa bước vào.

_Con chào bác trai, bác gái. Con chào ba, chào mẹ - MiLa đồng thanh nói, mặt thì cúi gầm xuống không dám nhìn bên nhà thông gia. vì vậy mà chưa thấy được khuôn mặt của 2 anh chàng lấu cá.

_Các con ngoan lắm, vào đi 2 con - ông Lã cười hài lòng mời 2 cô vào ghế bên đối diện với vợ chồng ông đang ngồi. _Con gái yêu, sao mặt con íu xiu như đưa đám thế? Cả Mi nữa. - Ông Mai nhăn mặt hỏi

_Đạ! Đâu ạ! - Mi chối lia lịa, nhưng mặt vẫn cúi gầm xuống không dám ngẩng lên nhìn người đối diện. 2 tên điên vẫn tùm tùm cười.

_Ha..ha..ha - ông Lã cười to.

_Chắc con cháu chúng ta muốn thấy mặt chồng tương lai quá nên mới buồn như vậy đó. - ông Lã tiếp tục nói, mục đích là chọc cho 2 cô nhóc ngẩng đầu lên nhìn ông.

_Dạ! Không phải đâu ạ. - bây giờ cô nhóc mới ngẩng đầu lên nhìn người mới chê cô. còn cô nhóc LaLa vẫn cúi xuống không dám nói 1 lời.

Giật mình, mắt chữ A mồm chữ O, bất động trong 10 giây. cô nhóc đứng dậy chỉ vào mặt Kiệt.

_Anh, sao anh lại có mặt ở đây. Cả anh nữa Vương Minh Hạo. - nhìn về phía Hạo nói. Nghe thấy tên Hạo LaLa lúc đó mới ngẩng đầu lên nhìn.

_Sao tôi lại ở đây? Tôi ở đây vì tôi là con trai của ba chồng tương lai cô.- Kiệt vênh mặt nói.

_Anh! - La ngạc nhiên thốt lên. Hạo đưa tay lên chào bạn gái mình, nở 2 nụ cười chết người. La thấy vậy cũng cười tí mắt.

_Sao? con biết con trai bác à? - ông Lã cũng ngạc nhiên không kém.

_Con gái, ngạc nhiên không con? Chúng ta gặp người quen rồi. - Ông La cười vẻ thông cảm với sự ngạc nhiên của con gái mình vì lúc mới bắt đầu gặp Kiệt ông cũng rất ngạc nhiên.

_Dạ ba! - Mi trả lời.

_Haizzzzzzz!!!!!! tôi đang chí quá, hum qua Kiệt có nói 2 con học cùng trường. - ông Lã lắc đầu nói.

Ông Vương tiếp nối vào cuộc nói chuyện đang dở:

_Các con đã biết nhau rồi, vậy việc kết hôn cũng dễ dàng hơn.

_Không! Con không thể lấy cậu ta được. Con không thể làm con dâu bác được.

_Tại sao? - ông Lã thắc mắc.

Mi đứng dậy phân tích cho mọi người nghe, đi quanh bàn ăn nói:

Thứ nhất: con không yêu cậu ta.

Thứ 2: cậu ta không xứng với con. à nhầm! con không xứng với cậu ta. Cậu ta đẹp trai, đào hoa, có rất nhiều cô gái xinh đẹp đi theo.- vừa nói vừa vuốt mặt Kiệt phân tích. còn Mọi người thì im lặng nghe cô nhóc nói.

Thứ 3: Con không xinh, con rất xấu. con không hiền, trái với tính cách hiền lành con rất đanh đá. Rất nghịch, không biết làm việc nhà, không biết nấu 1 món ăn nào. vì vậy con không thể làm con dâu của bác được.

_Hahahahaha- ông Lã lại cười thật to

_Con dâu ta! Ta rất hài lòng với những gì con mới nói.

_Con gái tôi vụng như thế đó, tôi sợ khi nó về nhà ông lại bị ông đuổi sớm. Ông nói đùa thế tôi thấy lo lắm.- ông La nhăn mặt nói.

_Con dâu! Ta không biết con xấu như thế nào, nhưng trong mắt gia đình ta và trong mắt mọi người con là 1 cô gái xinh đẹp. Con nói con không hiền, ta cũng rất thích vì ta cần 1 cô con dâu thật đanh đá để trị thằng con trai ngang ngược của ta. Con nói con không biết làm việc nhà đúng không? Ta không cần có 1 cô con dâu đảm đang vì nhà ta đã có người làm thay con dâu ta rồi. Con nói con nghịch, cái này ta thích lắm vì ngày nhỏ ta cũng rất nghịch và ta cũng thích những đứa con gái mạnh mẽ như con, như phu nhân của ta. Những điều con nói ra đều là những tật xấu của con, nhưng ta thích những tật xấu đó. Điều ta hài lòng nhất ở con là cái tính thật thà, thẳng thắn. Như vậy con là người duy nhất xứng đáng với con trai ta, xứng đáng là con dâu tốt của ta.

_Hả! con có nghe nhầm không vậy? - Mi bị shock về những lời phân tích của ông ba chồng tương lai. Đến ba của Mi cũng rất ngạc nhiên về ông Lã.

_Không nghe nhầm đâu con- Bà Lã trả lời.

_Hu Hu hu!! - khóc thầm trong lòng Mi cứ nhăn nhó.

_Vậy ta hỏi các con. Kiệt con có đồng ý với hôn sự này không? - Ông Lã nghiêm mặt lại hỏi.

__Dạ! Ba mẹ đã chọn cho con 1 cô vợ tốt như thế, con sao dám chê. - Kiệt nhìn Mi trả lời câu hỏi của ba.

__Còn con, Hạo? __Dạ! có 1 cô vợ dịu dàng ai mà không thích. con đồng ý. - Hạo thản nhiên trả lời.

__LaLa con, còn con thì sao? con đồng ý chứ? - Bà Vương hỏi cô con dâu tương lai.

Dịu dàng, e thẹn trả lời:

__Dạ! ông cha ta từ xưa đã nói ” ba mẹ đặt đâu con ngồi đấy” con không dám cãi lời.

__Tốt, còn con. MiMi làm con dâu ta chứ? - ông Lã hỏi đứa con dâu tương lai.

__Dạ! con không đồng ý.

__Tốt, tất cả đã đồng ý. bây giờ ta trao vật hôn ước. - lơ đi câu trả lời của MiMi ông thản nhiên nói.

__Ồ! con có nói là con đồng ý đâu bác. - Mi hoảng hốt nói

__Đa số thắng thiếu số vì vậy con cũng phải theo họ thui con à. - ông Lã tiếp tục dồn cô nhóc về mức đường cùng, Mi không thể nói thêm câu nào khác, ngậm ngùi chịu đựng mặc dù không thích.

Vật hôn ước đó là 2 chiếc vòng, chiếc vòng có mặt hình tròn, trong hình tròn đó có khoảng trống hình ngôi sao là của ông Lã và ông Vương. Vòng còn lại có mặt hình ngôi sao để lồng ghép với chiếc vòng có mặt hình tròn là của ông La và ông Mai. Trao xong vật hôn ước cho bên nhà MiLa. tất cả cùng dùng bữa. Mi không nuốt nổi vì tất cả đều rất bất ngờ, còn cô nhóc LaLa lại rất vui vẻ cười nói suốt bữa ăn. Mọi việc xong xuôi cô nhóc Mi xin đi trước lấy cớ là có việc bắt tội La đang vui vẻ với chồng tương lai thì bị bắt đi theo. 2 anh chàng kia ngược lại, ăn rất ngon lành vì trong lòng vui như đứa trẻ được mẹ mua cho món đồ chơi mới. Ba mẹ 2 bên thì vui hết xẩy, họ cười suốt bữa ăn. Chỉ có MiMi tội nghiệp là buồn thui.hix

15. Chương 15

Chap 15: Xả xì-trets

Chiều buổi gặp mặt, lớp cô nhóc được học môn tự học, lớp nào về lớp đấy, nhân cơ hội này cô nóc 1 mình chốn lên sân thượng hóng gió. Trên sân thượng có 1 cái sân bóng chuyền rất to, bên cạnh lan can là hàng ghế được xếp theo hình bậc thang. muốn thử cảm giác mạnh, cô nhóc bước từng bước lên hàng ghế, cuối cùng đặt 2 chân lên thành của lan can. Dang 2 tay , mắt nhắm hờ hưởng cái không tốt lành nhất của 1 thành phố tập lập xe đi. Nếu nhìn xuống dưới là sẽ thấy cách chân MiMi khoảng 30m những dòng xe cộ nối tiếp nhau đi trên đường phố phồn thịnh. Nếu nhìn lại đằng sau sẽ thấy cách chân MiMi 3m là mặt sân bóng rổ bóng loáng.

Dưới sân trường có 1 cô nhóc đang hồi hải đi tìm con bạn thân ương bướng của mình. Cô nhóc đã tìm rất nhiều nơi nhưng vẫn không thấy MiMi đâu, chợt nhớ ra rằng trường mình còn 1 chỗ mà mình chưa từng đến và mình cũng chưa tìm đó là sân thượng. Nghĩ xong cô nhóc liền đưa mắt lên sân thượng, thấy có bóng dáng của 1 cô gái đang đứng trên lan can như đang muốn nhảy lầu. Chợt nhớ ra con bạn của mình, cô nhóc chạy như ma đuổi leo từng bước lên bậc thang. Lên đến sân thượng, nhận ra con bạn của mình, cô nhóc hét to:

__Mi!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Mà làm cái trò gì thế? - Xuống ngay cho tao.

không thấy phản ứng gì cô nhóc nói tiếp.

__Mày mà chết thì tao chơi với ai? Đừng có nghĩ quẩn mà làm hại thân nha. Mày mà chết thì bố mày buồn lém đó, xuống đi con. Hu hu hu hu !!!!!!!!!!!!!!!

Thấy ồn ào, bây giờ cô nhóc mới mở mắt ra quay lại về phía đang cho ra nhữm âm thanh ồn không thể nào tả được. Thấy MiMi nhìn mình cô nhóc LaLa tiến chậm về phía MiMi đang đứng, đưa tay ra vẻ như muốn đỡ cô nhóc.

_Nghe tao nào, xuống đi. hu hu hu!!!!

_Mày làm cái trò gì thế?- MiMi mặt ngu nói.

_Xuống đi, tao đỡ mày. -LaLa nhẹ nhàng.

_Tao đang đứng hóng mát chứ có làm gì đâu.-MiMi cười nói.

_Hả! Cái con ngọ kia làm tao hết hồn - LaLa.

_Tao có làm cái gì đâu, tại mày suy diễn lung tung thui con à.- MiMi

_HiHihi - LaLa cười ngượng

_Cái tội xem phim Hàn nhiều cho lém vào, bây giờ suy diễn lung tung. - MiMi

_Tại tao sợ mày buồn chuyện sáng nay, nghĩ quẩn định nhảy lầu. LaLa

_Mày biết tao buồn sao còn làm thế? lại còn “ba mẹ đặt đâu con ngồi đấy”. - MiMi nói 1 cách điệu cợt.

_Hehe!! Mày biết tình cảm của tao dành cho Hạo là như thế nào rồi mà.- Lala giọng tội lỗi.

_Yêu với chả đương, Mày hại tao rồi con ơi. Con bạn hám trai. HuHuhuhu - MiMi giả bộ khóc.

_Mày lên đây làm gì? -LaLa _Hóng mát.-MiMi

_Hóng mát lại phải đứng ở đó làm gì cho người ta tưởng mày tự tử. - LaLa

_Định đứng ở đó để nhìn trường mình cho dễ, đứng ở dưới không nhìn thấy hết được khuôn viên nhà trường chán lém. - Đứng từ trên đây nhìn xuống dưới đẹp thiệt đó. - MiMi

_Vậy sao? - LaLa mặt nghi ngờ.

_Oh! mày ơi có hồ nước kia xuống nghịch đi. - MiMi reo lên.

_Đâu? Ok - LaLa vừa nhìn xuống vừa nói.

Dắt tay nhau xuống hồ chơi, 2 cô nhóc không ngần ngại cùng nhau nhảy xuống hồ, nước hồ rất nông chỉ đến đầu gối mà thôi. Vây té nhau ướt hết người, LaLa bỗng chạy ra lục trong chiếc cặp xinh xinh của mình 1 chiếc máy chụp hình.

_Tách!!!!!!!!!!!!!! tiếng máy chụp hình phát ra. Lala đã chụp nên cô nhóc MiMi trong bộ dạng, người ngợm ướt mềm, tóc bù xù, môi cong lên trông rất ngộ. Thấy tiếng tách của máy phát ra Mimi liền chạy đến chỗ LaLa Giật chiếc máy. Thế là 2 đứa cầm máy chụp tự sướng với nhau.

Ở đằng xa có 2 anh chàng đang lén lút nhìn ngắm 2 cô nhóc đang nhảy nhót như 2 con khỉ sống trường. Đứng cười khúc khích với nhau.(thế là không được, ai lại ngắm trộm người ta như thế chứ)

Nghịch chán chê, 2 cô nhóc ngồi cúi mặt xuống co ro như 2 con gà dừ. Đang run lên vì rét.

_Hắt xì xì!!!! - MiMi

_Thui về đi mày, Mày ốm rồi. - LaLa quan tâm con bạn nói.

_Không! - MiMi

_Đi thả diều đi mày - Mimi nói tiếp

_Thui về đi. - LaLa

_Mày về trước đi, tao đi thả diều.- MiMi nói bằng dối.

_Thui tao đi cùng mày-LaLa

_OK! - MiMi cười tươi như hoa.

2 cô nhóc dắt nhau ra 1 sân cỏ trống, bắt đầu thả diều, diều của cô nhóc LaLa thì cứ trao đảo không thềm bay thẳng, diều của MiMi thì cứ tung tăng bay trên không.

_Ha ha ha. Con này đã không biết thả điều thì đừng có theo chị nha. Ra đây quấy nhiễu không à.

_Hix! Dạy tao đi con kia. - Lala hát hăm.

_Thui tao thả chán rồi, đi về. Hát xi... xi... xi ...xi - MiMi vừa hát hơi vừa nói.

_Ukm! Về thui. HiHi - Lala vui vì mình đã được về.

Tung tăng ra về vứt lun điều ở đó, 1 điều đang được thả của MiMi, 1 điều đang nằm dưới đất là của Lala. Bóng của cô nhóc đã khuất, 2 anh chàng mới lộ đầu ra, chạy lon ton ra nhặt điều của 2 cô nhóc thả đến mãi tới một mới về.(bó tay)

16. Chương 16

Chap 16: Thăm người ốm.

Ngày hôm sau, 2 cô nhóc bị ốm, không đi học. Cũng phải thui nghịch nước như thế sao không ốm được. Cũng giống như 2 cô nhóc, 2 chàng Kiệt Hạo cũng không ngoại lệ, thả điều đến tối một mới về dính phải sương độc, nhưng con trai vẫn khỏe hơn con gái. 2 chàng vẫn có thể đi học được, suốt buổi học cứ hát hơi liên tục, giọng hát thì như vịt được _Cạc cạc cạc!!! Lũ hám trai có cơ hội trở tài.

_Anh Kiệt! Ăn cháo của em đi, em tự tay nấu đó - hám trai 1

_Anh Hạo uống thuốc vào đi, đây là loại thuốc bệnh viện ba em mới nhập từ Mỹ về đó- Hám trai 2

_Ang Hạo . anh Kiệt..... Cả lũ keo qua kéo lại làm cho Kiệt nổi cáu gắt lên, cả đám sợ quá chạy bạt mạng. Trong lúc tức giận Kiệt ta mới nhớ tới MiMi. Nhớ ra hôm qua MiMi bị ốm, hôm nay lại không đi học chắc hẳn là ốm nặng không đi học được. Hạo không thấy LaLa đi học cũng có ý nghĩ giống Kiệt. Rồi khỏi lớp học, người nào thăm vợ người đấy.

Đứng trước cổng nhà MiMi Kiệt cười thoải mái, hí hửng bước vào nhà biết được phòng của MiMi, Kiệt chạy nhanh lên tầng 3, nơi 1 mình MiMi 1 thế giới. Đứng trước cửa, Kiệt gõ 3 tiếng _cộc cộc cộc!!!

Không thấy phản ứng gì, Kiệt ta đang tưởng tượng trong đầu mình 1 khung cảnh của 1 căn phòng được sơn màu hồng, chàng bước vào trong, nhẹ nhàng tiến tới chiếc giường nơi cô công chúa đang nằm ngủ, chần chừ qua ngực, 2 mắt nhắm chặt, môi hồng chum chím. Rồi chàng tiến gần về phía cô gái, đặt lên chân cô nàng 1 nụ hôn ấm áp (trời tự sướng). Tưởng tượng 1 lúc lâu Kiệt ta từ trên mây rơi xuống đất. Vui vẻ mở cửa phòng MiMi ra, sau đó là nụ cười bị dập tắt thay vào đó là đôi môi mím chặt, 2 mắt mở to như nhìn thấy ma, mặt xanh lè, vội vàng đóng cửa lại còn kịp. Chap 16: tiếp.

Sau khi được phen hú hồn, Kiệt bình tĩnh hoàn lại hồn, từ tâm trạng sợ hãi chuyển sang tâm trạng tò mò. Lấy hết can đảm, Kiệt mở cửa phòng, 1 chân rụt lại 2 chân, cuối cùng là cả người ngấp vào bóng tối. Gọi là tối nhưng vẫn thấy được đường đi vì trong phòng Mi có gắn đèn nghệ thuật, thích trong phòng có màu gì thì có thể chỉnh màu đó. Trong phòng Mi bây giờ là 1 màu xanh dương rất đậm nên có thể gọi trong phòng bây giờ là rất tối.Sau khi cả người chìm vào trong căn phòng, Kiệt thấy có những bóng người xếp thành hàng, có tiếng nhạc giống như tiếng của những oan hồn đang vang vang trong phòng (nhạc phim tình yêu và thù hận) . Nuốt nước bọt đến cái rức, người Kiệt run run trong đầu đang nghĩ _Không hiểu đây là cái phòng của 1 cô gái hay là phòng của ma nữ. Đáng sợ quá, trời ơi có bóng người, sao nhiều người vậy? Kiệt đưa tay lên sờ vào bóng người đó, túm 1 lúc nắn nắn, sờ sờ Kiệt chợt nhận ra đây là người ma nơ canh. Mở chiếc iphone ra soi để đính chính lại cái suy đoán của mình, quả thật là những người ma nơ canh đang xếp hàng chìa tay ra như những cô phục vụ mời khách vào quán.Những cô gái ma nơ canh được vận những trang phục quá hotboy của Mi, xếp hàng dài từ cửa vào tới giường ngủ. Theo sự chỉ dẫn của các cô gái ma nơ canh, Kiệt bước chậm rãi tới giường của cô nhóc.Thấy điều khiển đèn Kiệt liền chỉnh bóng đèn từ màu xanh dương sang 1 ga màu sáng. Ngạc nhiên trước cái giường khá là đặc biệt của cô nhóc, chiếc giường này chưa từng có trên thị trường Việt Nam lẫn quốc tế. Tất nhiên chiếc giường được làm bằng gỗ, nhưng chỉ có mỗi điểm giống đó thui. Có thể gọi đây là 1 chiếc giường 2 tầng vì tầng dưới không phải là 1 cái giường mà là 1

căn phòng nhỏ khi mở ra sẽ bắt gặp 1 ánh sáng chói lóa, trước mặt là 1 cái giá đựng toàn giày nhiều loại, treo trên tường của căn phòng nhỏ này những chiếc mũ trông rất style, nhìn sâu và trong căn phòng nhỏ sẽ thấy những bộ quần áo ngủ, quần áo đi diễn của Mi. Thấy mình không nên vào đây, Kiệt ta nhanh chóng đóng lại cửa căn phòng nhỏ lại tiếp tục khám phá. Nếu muốn lên được tầng trên ta sẽ phải leo cầu thang như những chiếc giường tầng khác, chiếc giường này đâu có giản dị như vậy, muốn lên được chiếc giường bên trên rất dễ dàng là chỉ phải bước từng bước lên những bậc thang như bậc thang trong các ngôi nhà. Kiệt gieo từng bước lên từng bậc thang, trước mắt Kiệt bây giờ là 1 chiếc giường màu trắng, chăn gối được xếp gọn gàng không 1 người nằm trên chỉ có 1 con hà mã bằng bông đang nằm cười tươi rất ngộ nghĩnh. Tiếp tục làm công việc của mình, Kiệt ngấm xung quanh căn phòng, bỗng dừng lại trước những tấm ảnh chụp Mi hồi còn bé xíu. Có ba có má có gia đình nhà La, có 1 tấm ảnh chụp Mi La đang ngồi gặm đùi gà cùng mấy đứa trẻ hum bữa trước Kiệt gặp. Đặt chiếc ảnh chụp hình Mi cùng lũ trẻ xuống bàn, Kiệt bước tới những cô gái ma nơ canh xếp thành hàng thẳng tắp, vận những bộ quần áo nữ duyên dáng. Vì sao lại có nhiều ma nơ canh như vậy? tại vì cô nhóc không muốn mất nhiều thời gian cho việc kết hợp đồ mỗi khi ra ngoài nên mới có nhiều ma nơ canh như vậy. Ngắm 1 lúc Kiệt cười nhẹ, nhưng lại tíu mắt nhìn về phía bên tay trái, mở mắt ra Kiệt bị shock vì con nhóc Mi kì quặc đang đứng ngược mình, tai đeo headphone, trên trán có gắn miếng cao dán rõ to, mắt nhắm chặt lại. Mỗi chân Kiệt liền ngồi xuống 1 chiếc ghế hình cầu, ngay lập tức 1 căn phòng bí mật hiện ra ngay trên đầu Kiệt. Chiếc ghế đưa Kiệt lên trên căn phòng, trong căn phòng này có chứa 1 bộ máy vi tính, trên bàn học của Mi có 1 chiếc laptop màu hồng rất nữ tính và để lại 1 khoảng trống rất rộng có lẽ là phòng tập của Mi. Thấy hơi ngạt, Kiệt tiến gần lại cái cửa sổ nhỏ mở rộng ra, nhìn trên xuống sẽ thấy 1 khu vườn rộng trồng rất nhiều hoa xương rồng, giữa vườn là 1 cái bể bơi thật to. Thấy ánh sáng chói chiếu vào mắt mình, lúc này cô nhóc Mi mới mở mắt ra, chợt thấy phòng mình có người cô nhóc lên đứng dậy đi tìm tên trộm vào phòng mình, đi khắp phòng không thấy ai Mi nghĩ ra ngay là căn phòng bí mật của mình đã bị đột nhập. ngồi lên chiếc ghế, ghế đưa Mi tới căn phòng bí mật đó.

_YOU! làm gì ở đây?- Mi

_Tôi... tôi ..tôi đến thăm cô- Kiệt đáp ứng.

_Tôi có bị làm sao đâu mà anh tới thăm -Mi.

_Cô bị ốm, tôi đến thăm, nhưng có vẻ là không phải cô bị ốm mà là cô trốn học.

_À! Lúc sáng tôi hơi nhức đầu nên nghỉ học.

_Vậy cô không sao rồi thì tôi về.

Nói xong Kiệt đi xuống nhà, Mi chạy theo với tay Kiệt lại, mắt long lanh (cẩn thận chết người đó Kiệt ơi)

_Có chuyện gì? Hay là cô không lờ xa tôi- Kiệt cười đều rồi nháy mắt.

_Có điên tôi mới nhớ anh. Tôi muốn nhờ anh 1 việc.

_Việc gì?

_Bây giờ tôi hơi mệt, nhưng tôi muốn đi thăm Con Lala, nó ốm nặng hơn tôi. - Mi nói mắt dờn dợn nước mắt.

_Thôi được rồi, chiều vợ tương lai 1 xúu cũng không sao- Kiệt gục ngay trước giọt nước mắt đầu tiên của cô nhóc, kể từ khi mẹ cô mất thì đây là lần đầu tiên Mi khóc. Nhưng vẫn không thể quên được những lời chêu đùa yêu dành cho cô.

Đến nhà La, Mi chạy thật nhanh vào phòng La, thấy Hạo đã ở đó mặt buồn thiu đang nắm lấy tay La. Lúc này Mi không còn nghĩ về tình yêu của Hạo dành cho La nữa, bây giờ Mi rất yên tâm giao con bạn thân của mình cho Hạo.

_La sao rồi Hạo? Kiệt quan tâm hỏi

_Hôn mê từ hum qua tới bây giờ vẫn chưa tỉnh - Hạo

_Tao được biết là hum qua về tới nhà, bỗng nhiên La ngất nằm bất tỉnh đến bây giờ vẫn chưa có động tĩnh gì.

Thấy Hạo nói vậy, Mi lại thấy mình có lỗi hơn, khóc to tiến tới nơi La đang nằm đó:

_La. Tao xin lỗi mày. Nếu tao nghe mày thì hum nay mày đã không nằm bệt giường rồi. Tất cả là tại tao. Mau khỏi đi nha, còn chơi với tao nữa. hu hu hu!!!!!!

Hạo thấy ngạc nhiên vì 1 con bé suốt ngày có khuôn mặt như bà la sát hum nay lại khóc như 1 cô gái yếu đuối

Khóc 1 lúc Mi ngất, Kiệt xanh mặt lại.

_Mi, cô tỉnh lại đi. - Kiệt thét lên

_Mày đưa Mi về đi, ở đây có tao lo cho vợ tao rồi, mày nhanh đưa vợ mày về. Vợ mày cũng bị ốm đó.- Hạo nhăn mặt nói.

_UK!

Nhanh chân chở Mi về nhà, chăm sóc cho Mi cả buổi hum đó. Cô nhóc Mi bây giờ cũng đang ngủ rất say, lúc đầu sốt rất cao, đến tối thì hạ,

_Con về nhà đi, ở đây có ta rồi, con yên tâm , vợ tương lai của con đã có ta rồi- Ba Mi đặt 1 tay lên vai Kiệt an ủi

_Dạ! Vậy con nhờ bác chăm sóc cô ấy hộ con.

_Tất nhiên là ta sẽ làm thế rồi

Đặt lên chân Mi 1 nụ hôn như anh đã tưởng tượng, Kiệt chào bố vợ tương lai xin về. Trên khuôn mặt không hết những nét lo lắng dành cho Mi. Ba Mi thấy thế, ông cười hiền nghĩ thầm:

_Có vẻ như con ta tìm được người chồng tốt. Mong cho con bé hiểu được tấm lòng của cậu ta, rồi chấp nhận làm vợ hiền dâu thảo. (không biết đến lúc nào thì Mi mới yêu Kiệt, chắc còn dài)

Hum nay là ngày mệt mỏi của tất cả mọi người, cầu mong mai sẽ là 1 ngày tốt đẹp,

17. Chương 17

Chap 17: Lần đầu tiên

Sáng hum sau, Kiệt vì lo cho Mi nên đã có mặt rất sớm tại cổng nhà Mi.

_King koong! king koong!

Người ra mở cổng không phải là người làm mà là ba của Mi. Thấy thằng con rể tương lai sáng sớm đã đến nhà chơi, ông thấy rất ngạc nhiên. Nhưng rồi ông lại cười hài lòng vì có 1 thằng con trai, tức cũng là con rể tương lai của ông, đã hi sinh giấc ngủ sáng sớm đã tới thăm con gái mình. Nụ cười hài lòng vẫn đang ngự trên khuôn mặt ông.

_Sao con đến sớm vậy?

_Dạ! con lo cho Mi nên đến sớm xem cô ấy thế nào. Dù sao thì con gái của bác cũng sắp là vợ của con, không quan tâm lại mang tiếng bạc tình. hihi!! - Kiệt Vừa nói vừa gãi đầu như thằng học sinh trả lời cô giáo, mặt ngượng ngùng e thẹn.

_Được rồi, vào trong đi con. Mi nó cũng đỡ rồi, đêm người không còn nóng nữa, nhiệt độ trong người nó trở lại bình thường rồi. - Ông vừa nói vừa đóng cổng lại.

_Dạ, vậy thì may rồi. Con xin phép được lên thăm Mi - Người hơi cúi, mắt long lanh nhìn ba Mi.

_UKm. Con lên đi.

Lên đến cửa phòng Kiệt lại bắt đầu công việc tế nhị khi vào phòng người khác.

_Cộc cộc cộc!!!!!!!

Cũng như hum qua, cô không ra mở cửa, Kiệt đoán cô nhóc chưa tỉnh, liền 1 phen mở cửa vào khi chưa có sự cho phép của chủ phòng. Đi nhanh đến chiếc giường đặc biệt của cô nhóc, không thấy Mi đâu, bắt đầu dờ mắt qua nhiều hướng vẫn không thấy bóng dáng của 1 người con gái đâu. Trên đầu Kiệt bỗng hiện ra 1 chiếc đèn bật sáng trưng_Tình!!!!!!!!!!!!!! Ngồi xuống chiếc ghế, chiếc ghế lại bắt đầu công việc của mình, đưa con người điển trai này tới nơi nó phải đưa đến. Đặt chân lên căn phòng bí mật, Kiệt nghe thấy có tiếng nhạc phát ra, đó là tiếng nhạc quen thuộc, hình như Kiệt đã từng nghe 1 lần rồi. Hóa ra là tiếng nhạc mà anh đã được nghe và được xem người nhảy theo tiếng nhạc đó vào hum anh đã thi tuyển vào trường anh đang học. Mở hé cửa phòng, ghé 2 con mắt vào trong bắt gặp 1 cô gái mặc 1 chiếc quần sooc, 1 chiếc áo bó ngắn đến ngang lưng, mái tóc xoã dài trông rất nữ tính. Đang nhảy theo từng tiếng nhạc. Kiệt nghĩ thầm:

_Con heo hậu đậu này nhảy gì mà đẹp thế, lần này nhảy đẹp hơn lần trước lại còn nữ tính dịu dàng nữa chứ. khiến chi người ta không rời khỏi mắt.

Thực sự Mi nhảy rất đẹp, rất đỉnh, cô nhóc nhảy rất nhiệt tình, say mê. khi cô nhảy thì trong mắt cô chỉ còn hiện lên những động tác, trong tai cô chỉ còn tiếng nhạc đang nhảy từng nốt, từng nốt. Kết thúc bài nhảy, cô trở lại với hiện tại, ngược mắt lên chiếc gương to trong phòng, cô thấy 1 tên con trai đang ghé đầu vào nhìn trộm cô nhảy. Bực bội quá;

_LÃ MINH KIỆT!!!!!!!!!!!!!! anh vào đây cho tôi.

_Làm gì mà quát to thế -Kiệt cú rú bước vào trong phòng. _Ai cho anh nhìn trộm tôi nhảy?

_Tôi...tôi.... bán - cầu não bên trái của Kiệt đang lúng lúng mọi ngõ ngách tìm ra 1 câu trả lời thật ăn ý với hành động mình vừa làm

_Tôi đến thăm cô, thấy cô không sao, lại con nhảy nhót nhiệt tình, không lẽ phá đáng lúc cô đang nhảy nên tôi đứng ngoài xem.hì!

_Tôi không sao nữa rồi. anh về đi - Mi hất tay Bửu Kiệt về.

Không biết nói gì, lạnh băng bước ra ngoài đầu không ngoảnh lại, trong lòng lại đang rất buồn. Đang ngồi đọc báo, thấy mặt Kiệt hiện lên 2 chữ thất vọng, ba Mi gọi lạ hỏi:

_Mặt con sao buồn thế?

_Dạ không có gì.

_Con chưa ăn sáng phải không? Ngồi ăn cùng gia đình ta đi - đặt tờ báo xuống bàn ông nói.

_Dạ. Vây con xin phép được ở lại dùng bữa sáng với gia đình.

_Gọi Mi xuống nhà dùng bữa, quản gia Ngô. - ba Mi mặt cười ra lệnh cho quản gia.

Mi bước xuống nhà mặt hớn hở, thấy Kiệt đã ngồi ở đó, tiếng cười vụt tắt. Giọng lại lạnh lạnh.

_Tôi bửu anh về, sao anh còn ở đây?

_Tôi muốn ở lại dùng bữa với bố vợ tương lai không được hay sao?

_Ai là bố vợ của anh?- Mi mặt vênh lên nói.

Ông La ngồi đó, không chịu được tiếng ồn, ông nói 1 câu xanh rờn.

_Là ba. ba là bố vợ tương lai của Kiệt,là bố vợ của người chồng tương lai con.

Mi mở to mắt, tưởng ba đứng ra bên cô nhưng không những không bên lại con giúp cái người mà ông gọi là con rể nữa chứ. Kiệt thì cười đắc chí, trông cái mặt hân lúc này thật ghét. Mi ném đôi mắt tình tứ cho Kiệt mà sao Kiệt lại thấy rợn rợn.

_Không phải con đang cần 1 người trở con tới nhà La sao? Có rồi đấy.

_Dạ. nhưng không phải tên này.

__Tên này là ai? Nó là chồng sắp cưới của con đấy. Gọi anh. Chồng đưa vợ đi là đúng với quy tắc từ xưa đến nay đã có.

__Nhưng.....

__Không nhưng nhị gì hết. ăn nhanh lên còn đi.

__Dạ! -mặt ỉu xiu, cúi xuống ăn lấy ăn để.

Kiệt thì sướng đến mức không ăn nổi, nghĩ thầm;

__He he he, ta đã có bố vợ tương lai bảo hộ rui. Lần đầu tiên cô ăn sáng cùng với tôi thấy khó chịu, nhưng lần sau và còn nhiều lần sau nữa khi ăn sáng cùng với tôi, tôi sẽ không làm cho cô thấy khó chịu nữa. Hưởng thụ đi nha. he he he. - nghĩ xong Kiệt ta cũng cầm đầu vào ăn như Mi, Ông La ngẩng đầu lên nhìn cười rồi tiếp tục công việc ăn sáng để bắt đầu cho công việc đích thực. Chap 17: Tiếp.

Cả 3 người đã dùng xong bữa sáng, MI lên thay đồ và cầm theo 1 thứ mà cô không bao giờ quên mang theo bên mình. hí hửng đi xuống cầu thang, trong đầu đang nghĩ __Hí hí hum nay không phải đi học. Cười tít mắt không thèm để ý Bé Mũm đang đứng bên dưới cầu thang vẫy cái đuôi xinh xinh mừng cô nhóc. Đứng là xui cho Bé Mũm mà, vẫn còn nhỏ như thế đã bị người chủ hậu đậu của mình cho bay 1 cú từ nhà ra sân kêu ăng ăng, còn cô nhóc thì úp mắt dưới cái nền nhà mát lạnh thăm nguyên rửa cái tính hậu đậu lâu ngay vẫn chưa sửa được. Đứng phắt dậy chạy nhanh ra sân xuyết xoa cho Bé Mũm xin lỗi tới tấp, Mũm nhìn cô chủ của mình bằng con mắt chê trách cái tính muôn thừa, niệm vẫn không thôi kêu ăng ăng để ăn vạ Mi

__Chị Xin lỗi em mà, đừng khóc nữa, chị thương.

__Đúng là cái tật hậu đậu, không biết có gì vui mà cười đến nỗi không thấy đường đi, dẫm phải con chó bảy giờ còn ngồi xin lỗi. Biết là làm cho nó đau thì cẩn thận tí đi.- Kiệt nghĩ thầm.

__Thôi để ba đỡ em cho, con mau đi thăm La đi - Ba của Mi giục cô.

__Vâng ạ! chị xin lỗi Mũm nhiều lắm. Ừm nhoa!- Mi nói xong thơm gió Mũm

Nếu con chó mà nói được chắc chắn nó sẽ nói rằng(Lần sau đi thì nhớ để 2 con mắt của chị thực hiện cái công dụng của nó đi nha. Không lại mất công đâm vào tôi lại xin lỗi, đau cả đầu)

Thơm gió xong với Mũm Mi không quên chạy nhanh ra chiếc tủ lạnh, nơi mà Mi thích nhất. Lôi rất nhiều thứ từ trong tủ lạnh cho vào cái ba lô không đáy, cứ như cô định đi picnic nên phải mang nhiều đồ ăn đi vậy. Xong hết công việc mình phải làm, Mi vui vẻ chào ba của mình, ngoan ngoãn leo lên chiếc xe mui trần lần trước cô bị ép vào. Kiệt thì không thôi ngạc nhiên, nhưng vẫn không dám lên tiếng, nếu lên tiếng bây giờ thì không có đi đâu hết, ở nhà. Cả 2 đi đến nhà La, Mi nhảy nhanh xuống đất khi chiếc xe bắt đầu dừng. Chạy nhanh như ma đuổi lên phòng La, Kiệt đi sau lắc đầu nói thầm.

__Hum qua vẫn còn ốm nằm bệt giường hum nay đã chạy nhanh như con heo xổng trường.

Đi lên đến phòng La, Kiệt thấy Mi cứ đứng im người ở ngoài cửa phòng, mắt tròn, thấy lại Kiệt chạy nhanh tới xem có chuyện gì thì bắt gặp 1 đôi nam nữ chưa vợ chưa chồng đang ôm nhau say đắm trong 1 căn phòng, trên 1 chiếc giường. Kiệt chỉ cười mà không ngạc nhiên vì người ta yêu nhau ôm nhau là chuyện thường, quay qua nhìn Mi thấy Mi không còn mở mắt tròn xoe nữa, thay vào đó là đôi mắt nâu tinh nghịch, trên môi đang đặt 1 nụ cười nửa miệng. Kiệt thấy nghi nghi, nhú mày, nói nhẹ vào tai Mi:

__Đi ra lan can ngồi hóng mát xiu nữa vào thăm sau, họ đang mặn nồng không nên phá.

__Không! - Mi không 1 tiếng tinh quái

__E hèm.....!!!!!!!!! - Đó là tiếng của Mi, vô duyên quá. quay qua nháy mắt với Kiệt.

Nghe thấy tiếng của Mi 2 người 1 nam 1 nữ tự nhiên bỏ nhau ra, 2 má đỏ như trai gấc chín, cúi mặt xuống không biết nói gì. Không để 2 người kia kịp nói, không kịp bình tĩnh Mi chạy nhanh về phía đôi mới ôm nhau đó, hất cái mông vào vai 2 người rồi chen vào giữa 2 người này ngồi. Miệng cô nhóc chu lên rồi cho phát ra tiếng Chụt Chụt CHụt....5 ngón tay của 2 ngón tay chụm lại chúc vào nhau biểu hiện như 2 người đang hun say đắm. __Mày làm cái trò gì thế? - La bấy giờ mới dám lên tiếng.

_Tao có làm gì đâu, tao chỉ thử diễn hộ 2 người tiết mục tiếp theo thôi mà. Nếu tao vào muộn tí nữa thì được xem rùi, tiếc quá.

_Con ranh này mày cứ chê tao đi, rùi có lúc tao sẽ chê mày thôi mui.

_Tao sẽ chờ đến ngày đó.

Mi vừa nói xong thì có ba bàn tay đang tiếng thảng về gương mặt xinh xinh của cô nhóc. 1 bàn tay đang véo mũi là của Kiệt, 2 bên má là của Hạo và La cả 3 đều kêu lên 1 tiếng.

_VÔ DUYÊN!

Thấy có 3 con người đang bắt nạt cô, cô liền xuất trường tài năng diễn xuất tột đỉnh của mình. Cô kêu á 1 tiếng, tay ôm ngực mắt nhắm, mũi không thở. Thấy vậy cả 3 con người hốt hoảng bỏ tay ra, Kiệt sờ mũi Mi không thấy cô thở tim của 3 người bắt đầu đập mạnh. Chỉ nhân cơ hội đó, Mi chạy thật nhanh về phía cửa lè lười chê cả 3 _Ha ha ha các mi bị lừa rùi. Cả mặt hầm hầm tiến về phía Mi, định đưa tay lên véo má thì Mi thốt lên 1 câu.

_A! La mày khoẻ rùi hả.

_Uk. Mày không thấy sao còn hỏi - La vừa nói vừa đưa tay về phía Mi, chân chậm rãi bước.

_Vậy thì tốt rùi.

_À! - Mi à 1 tiếng thật to, làm cho 3 người đang tiến gần về phía Cô giật nảy mình. Đang khai thác thật nhanh trong não mình 1 ý kiến hay để mình thoát khỏi cái cảnh bị tra tấn.

_Dù sao hum nay chúng ta đều nghỉ học, cũng không có gì nghịch hay là chúng ta đi ra công viên chơi đi,

_Ý kiến hay. - Khuôn mặt của La đang hầm hầm tự nhiên chuyển thành khuôn mặt rạng rỡ

Mi cười khoái chí, La ơi chúng kể chị rùi em ơi, tao còn lạ gì mày, nghe tới ra công viên chơi là mắt mày cứ sáng lên như đèn Pha. Thấy mình đang trong lợi thế Mi thốt lên 1 câu nữa làm cho La Chết ngay tại chỗ.

_Vậy đi chơi nha! Trời đẹp như thế này nếu mà đi đạp vịt thì vui hết xẩy.

_Uk -La gật đầu lia lịa

_Vậy chuẩn bị đi - Mi cười lăm lăm

_Ồ ha! tao sẽ chuẩn bị ngay, mấy ngày hum nay cứ ở nhà chán quá à. phải đi chơi để lấy lại tinh thần.

_Mày cứ tự nhiên, mọi người sẽ đợi -Mi lại xuất 1 trường nữa để khẳng định rằng quân địch đã bị đánh bại.

_Cái con heo này cũng thông minh đấy chứ, đúng là đối thủ đáng gờm.Tha cho cô lần này vì sự thông minh của cô-Kiệt nghĩ thầm.

_Vợ mình thích đi chơi vậy sao? Vậy biết rùi nha. Cũng phải cảm ơn Mi, không có cô nhóc thì mình sao biết được sở thích của vợ mình. Cô thì thoát khỏi vụ tra tấn, tôi thì biết được 1 điều hay, 2 bên đều có lợi. -Bây giờ thì là suy nghĩ của Hạo. Ra ngoài phòng khách đợi khoảng 10 thì La đã có mặt vẫn phong cách thường ngày còn Mi thì có hơi khác nhưng rất giản dị, không có vẻ con gái nhà giàu.

Vui vẻ cười nói trên chiếc xe mui trần, Kiệt lái, Hạo ngồi bên cạnh còn 2 cô nhóc đồng hành đứng lên ngắm nhìn những ngôi nhà cổ kính trên phố Hà Nội hiền hoà. Quả đúng là đi đến đâu là náo loạn đến đó, đi đến đâu 2 cô nhóc cũng gặp người quen, vẫy tay chào như nữ hoàng đang ngồi trên chiếc ô tô sang trọng vẫy chào những thân dân của mình. 2 chàng trai xấu hổ không biết tìm chỗ nào mà cúi, chỉ biết cúi đầu cười trừ, lẩn tránh những ánh mắt của người đời đang nhìn chăm chăm về chiếc ô tô đang gây láo loạn đường phố. Cứ cái kiểu này thì nơi đã thọ đến mấy nghìn năm cũng sẽ bị 2 cô nhóc phá tận trong mấy phút.

18. Chương 18

Chap 18: Tại công viên.

Cuối cùng thì chiếc xe cũng được đỗ tại nhà gửi xe, Kiệt Hạo thoát khỏi cái địa ngục xấu hổ. Để đến được nơi những con vịt trắng đang nổi bông bênh trên mặt nước, 4 người này phải đi 1 đoạn khoảng 1km mới tới. Cũng thú vị, được đi bộ quanh hồ hóng mát, gặp bao nhiêu là bạn bè, Mi La cười rất vui vẻ, đi đến đâu 2 cô cũng có những người bạn chào hỏi, thậm chí còn ôm để chào hỏi nhau, có cả nam cả nữ cứ thế tự nhiên ôm ấp. không để ý rằng khuôn mặt đẹp trai của Kiệt và Hạo đang chuyển sang 1 màu đỏ, tức phụt khói.. Mi cười có vẻ rất khoái chí khi gặp được bạn, lúc này cô mới để ý đến 2 tên gốc.

_2 anh bị làm sao vậy?

_Hạo, anh bị làm sao vậy- La hốt hoảng.

_À anh không sao - Hạo giật mình trả lời trong mồm lại tiếp tục lảm bảm(tất nhiên là có sao rồi, đi với chồng mới cưới mà cứ ôm ấp người ta như không có chuyện gì)

_Không sao, vậy đi thôi - Mi chen ngang

_Tại sao lại ôm cái thằng kia chặt thế? có bỏ tay ra không thì bảo.- Kiệt thì thầm

_Anh không đi còn đứng đấy làm gì? - Không thấy Kiệt nhích chân, Mi quay lại quát.

Hậm hực bước đi, miệng không thôi lảm bảm giống hệt tính của Mi. Ra đến nơi chia đôi, Đôi của La Hạo và đôi của Kiệt Mi. Lúc đầu Mi muốn đi cùng con bạn thân nhưng đều bị cả 3 phản đối nên đành chịu thiệt đi cùng người mà cô ghét nhất trên đời. Không muốn mỗi người đi 1 hướng Mi nảy ra ý tưởng là chơi trò chơi đua vịt. 2 con vịt cứ thế lướt trên mặt nước, kết quả là vịt của La Hạo về nhất, vịt của Kiệt Mi về sau. Lí do bị thua là do cái tên đáng ghét M.Kiệt.

_Anh đúng là vô dụng mà. - Mi bị thua bực bội quát Kiệt.

_Ai bửu cô đòi chơi cái trò này, bây giờ thua còn ngồi đó mà tức với ai?-Kiệt ám ức.

_Ngoài ăn và chơi ra anh còn làm được cái gì ra hồn không?

_Thui thui không cãi nhau nữa.- La cắt ngang cuộc cãi vã.

_Đôi của Mi đã thua rồi, bây giờ cho chúng tôi xin 1 chút không gian riêng tư. -Hạo hí hửng nói

_Khô.....- Mi đang định nói thì bị Kiệt che miệng lại.

_Đôi của La cứ đi đi 2 đưa tôi ở đây là được rồi.

Chỉ nghe mỗi câu trả lời này ngay lập tức vịt của đôi đó đã lướt nhanh ra giữa hồ.

_ra chỗ nào mất đi heo. - Kiệt lên tiếng.

_Sao anh không để cho tôi nói -Mi hét to vào mặt Kiệt

_Để cho cô nói thì đôi của người ta làm gì còn chút riêng tư nào để bày tỏ tình cảm của mình. Cô đúng là heo mà.

_Anh! _Thôi đập đi -đánh lảng câu nói của Mi, giục Mi đập ra gần bờ nơi có bóng mát của cây phượng đang ngả xuống mặt hồ.

Ngồi im lặng được 1 phút cô nhóc Mi sực nhớ ra là mình còn quên chưa làm nhiệm vụ cao cả. Lôi ra từ trong cặp của mình 2 gói bím bím Mi mới lôi từ Hàn về, trong 3 phút 2 gói bím bím đã được xử lí đẹp, Kiệt thấy vậy há mồm không nói được gì, không để ý gì Mi tiếp tục lôi ra 1 hộp sữa vinamilk tu 1 hơi hết nửa hộp,cảm giác có ai đó đang nhìn mình, quay về phía Kiệt thấy khuôn mặt của anh ta đang méo xệch ra.

_À tôi quên mất, chắc anh cũng khát nước rồi. Nè. - Mi lôi ra 1 long côca côla đưa cho Kiệt.

_Cảm ơn!

_Không có chi.

Tiếp tục công việc cô nhóc lồi từ trong cặp ra 1 chiếc quạt gấp, ngồi phe phẩy phá tan đi cái nóng của cuối mùa thu. Thấy vậy Kiệt lại tiếp tục shock tự hỏi không biết cái ba lô của cô ta có thể đựng được bao nhiêu đồ nữa. Tay Mi quạt quạt Kiệt cũng thấy nóng, giật ngay chiếc quạt đang phe phẩy, khoái chí hưởng thụ cái gió do mình làm ra chỉ trong 5 giây chiếc quạt lại được trở về người chủ đáng yêu của nó. Cứ thế 2 bên giật chiếc quạt hết ngồi giờ lại đứng đột nhiên có tiếng động phát ra _Ừm!!!!!!!!!!!!!! tiếng động này được vang khắp hồ, làm phiền tới cái đôi đang ngồi hủ hỉ giữa hồ. tất cả quay về phía đã phát ra tiếng động đó, 1 nam 1 nữ đã gieo mình xuống hồ giống như Nàng Kiều bị oan tự tử bằng cánh gieo mình xuống sông. Vất vả mãi 4 người mới mang được xác lên trên bờ. Tiếp tục là tiếng cãi nhau inh ỏi.

_Tại anh đó -mi

_Tại cô đó -Kiệt

_Anh anh anh

_Cô cô cô

_Thui!..... tôi xin 2 người im lặng 1 tí đi.-Hạo bực mình

_Ngồi yên đó đi, để chúng tôi đi mua đồ cho mà mặc không lại cảm lạnh bây giờ -La Ra lệnh

Đôi của La hí hửng đi mua đồ, đi qua hàng áo đôi La mắt sáng lên nháy mắt với Hạo. Đôi của La mặc chiếc áo đôi màu hồng và mua cho đôi cậu Mi chiếc áo đôi màu đỏ. mang về cho Mi và Kiệt ban đầu không để ý cho lắm nên không thấy Mi có phản ứng gì, đi được 1 lúc cô nhóc mới để ý rằng mình đang mặc áo đôi với tên đáng ghét. Mi hét ầm lên

_2 người mua quần áo cái kiểu gì đấy? sao áo của tôi lại giống áo của anh ta.

Tao thấy nó đẹp thì mua là kỉ niệm cho mỗi người 1 cái. La thản nhiên nói.

_Bực mình rùi đấy, Hừm hừm hừm.....Tao muốn ăn kem.- Lần này Mi hét to hơn.

_Thui được rùi, đi ăn- La dỗ Mi.

_Chị ơi cho em 5 hộp kem socola -Mi nhanh miệng

_Cô gọi thừa rùi 4 thui- Kiệt mặt đơ ra nói

_Ai bửu tôi gọi cho mấy người ăn, chỉ 1 mình tôi ăn thui. Mấy người thích ăn gì tự đi mà gọi - Mi thản nhiên nói

Kiệt bực bội gọi kem cho 3 người, ngồi ăn đến chiếc kem thứ 5 cô nhóc mới bắt đầu hạ hỏa và lúc này mới đưa mắt lên nhìn mọi người đang nhìn cô kinh ngạc, tranh đi ánh mắt của mọi người cô nhóc nhìn về phía khác bắt gặp 1 đôi đang ngồi hun nhau say đắm, tay người con trai kia đang bắt đang mân mê trên người cô gái đó.

_anh! đưa tôi mượn điện thoại của anh - mắt của Mi thì cứ dính vào đôi đó, tay chìa về phía Kiệt

Ngơ ngác nhưng rồi cũng đưa cho Mi chiếc điện thoại của mình, Mi định quay cái đôi đang hủ hỉ đó thì 1 màn hình đen xì, bực bội. _Làm mất chuyện vui của chị -Noi xong lục ra trong túi mình 1 chiếc quạt nhỏ chạy bằng pin, cởi bỏ nội y của chiếc iphone ra quạt cho khô.

_Anh đúng là không làm được cái gì ra hồn, máy bị ướt mà không biết đường nôi ra mà lau cho sạch. Phí quá. Nó mà hỏng thì anh chết với tôi.

_Mày đang tiếc của hô chồng mới cưới của mày hả con ranh. -La mắt tròn khi nghe 1 tràng nói của con bạn mình.

_Nói gì vớ vẩn vậy? Tao tiếc của hộ ba anh ta thui. Thật thương cho ông khi sinh ra thằng con chỉ biết phá.- Mi mĩa mai

_Cô nói ít thui. Hông rùi thì thui - Kiệt nheo mắt nói

_Không thể thế được, anh có biết 1 chiếc điện thoại của anh thì bé Tũn nhà tôi có thể ăn trong nửa năm không?

_Tũn nào?- Kiệt biết nhưng vẫn hỏi chọc cô

_À không -Mi vội vàng chối phắt đi

Xong rồi bật thủ lên xem được chưa tôi muốn về.Nói xong không chào từ biệt cô nhóc cầm chiếc ba lô của mình chạy 1 mạch về phía chiếc taxi, ngồi tọt vào trong xe

La không đứng dậy chỉ biết ngồi lắc đầu.

_Sao em lại không đuổi theo Mi- Kiệt thắc mắc

_anh kệ nó đi, nó đến nhà bé Tũn đó

_Sao lại đến đó

_Nếu đang bức tức cái gì đó, nó lại nhớ đến Bé Tũn, vì bé Tũn luôn làm cho nó vui.

_Có phải bé hum bữa các em đi thăm không?- Hạo sức nhớ ra chuyện hum bữa.

_Sao anh biết? -La ngạc nhiên

_Bí mật -Hạo nói rồi nháy mắt

La không nói gì nữa vì cô nhóc là người không phải là người tò mò, cô là người có sức chờ đợi. từ này giờ không thấy Kiệt nói gì, trong đầu Kiệt bây giờ rất khó chịu.

_Tôi sẽ là người làm cho em phải cười suốt ngày - Kiệt nghĩ thầm

Không còn Mi thì Kiệt cũng không muốn đi cùng đôi của La Hạo nữa, anh ta phóng con xe của mình thật nhanh trên phố, đầu đang rất rối.

Còn Đôi kia thì vẫn đang vui vẻ măn nồng, Mi lúc này đang rất vui vẻ chơi đến tối mới về. thế là 1 ngày lại qua, có người vui có người rất vui và cũng có người buồn. Hum nay là 1 ngày rất nhẹ nhàng và mái sẽ là 1 ngày bận rộn đang chờ đón tất cả mọi người.

19. Chương 19

Chap 19:Chẩn bị cho ngày khai giảng.

Sáng hum sau, có vẻ như hum nay là 1 ngày đẹp vì thấy ai cũng rất vui vẻ, trong người thì tràn đầy sức sống. Mi và La cũng không ngoại lệ, rất vui vẻ, mỗi người 1 phương tiện đến trường. 2 cô nhóc khoác trên mình bộ đồng phục xinh xắn, cùng nhau lướt trên đường phố cổ Hà Nội vào buổi sớm tinh sương. Mỗi ngày được tận hưởng cái buổi sáng dịu hiền của Hà Nội thì mỗi ngày sẽ là 1 niềm vui sướng, niềm tự hào của con người Hà Nội nơi đây.Nắng sớm của buổi bình minh chiếu sáng lên khuôn mặt xinh kiều ngạo của Mi, trông cô nhóc thật rạng ngời, nhưng không vì thế mà làm mất đi nét mặt tinh nghịch của cô nhóc. Lướt mình trên phố bằng đôi giày Patin hồng hồng xinh xinh cô nhóc La tự tin khoe dáng hình dong đưa theo từng cơn gió nhẹ, uyển chuyển theo từng bước di chuyển chiếc bánh của đồ giày như rập rập nghe theo cô điều khiển.Còn Mi, cô nhóc luôn thể hiện sự cá tính của mình, chọn cái váy trượt màu đen trắng đầy cá tính giống cô nhóc làm phương tiện đưa mình tới trường.Lướt như bay trên đường 2 cô nhóc thật nổi bật, gió thổi là bay mái tóc nâu, đen khuyến rũ, phấp phới chiếc váy ngắn làm lộ ra 4 cái đùi trắng xinh (Cũng có thể hiểu sang cách khác đó là lộ cả nội y.hehe) khiến cho những chàng sinh viên đi học sớm chết hàng loạt. Đối với La đó là chuyện thường vì cô nhóc này đã quen với cái tình huống đó rồi, đối với Mi thì đó là 1 điều rất khó chịu. Mi thấy bất mãn với chiếc váy đồng phục này, sau cái tình huống vừa rồi chắc chắn cô nhóc sẽ không dám đến trường bằng cái phương tiện này nữa,ngoan ngoan ngồi trong xe như những tiểu thư yếu điệu, yếu kiêu. Tưởng hum nay sẽ là 1 ngày vui với cô nhưng ngay buổi sáng này đã có chuyện làm cho cô nhóc thấy bức mình rồi.

__Lã Minh Kiệt, tại anh mà tôi phải ra nông nổi này đây. Điên lên mất thui. - mi hét vang trường khiến cho câu chuyện vui vẻ của những học viên trong trường phải ngắt quãng mà quay ra xem 1 con ngốc đang nổi điên giữa sân trường vào buổi sáng sớm. Thấy có rất nhiều người đang nhìn về phía mình và con bạn mình La e ngại giật tay Mi.

__Mày có muốn nổi tiếng bằng cái kiểu này thì 1 mình nổi tiếng đi, tao không muốn nổi tiếng theo cái kiểu này đâu.

__Mày ồn quá kẹ tao - Mi hần mặt nói.

__Thui đi mày ơi. Mày mà không im thì ngay buổi chiều hum này trên báo tuổi trẻ sẽ có 1 bản tin nóng hổi nhất thời đại. " Thương tiếc thay cho 2 cô gái trẻ xinh đẹp và tài năng, vì 1 nguyên nhân nào đó mà đã khiến cho 2 cô gái này phát bệnh nổi cơn điên vào buổi sáng đẹp trời tại ngôi trường danh tiếng Song Futrue"

__Cốc! á!Đau, tao nói sai sao? - La mới bị 1 cái cốc đầu rõ đau của Mi, làm cho cô nhóc đang ngồi trong trí tưởng tượng phải ló đầu ra ngoài hiện tại.

__Không ở đây nữa, đi thui - 2 cô nhóc cúi người cười ái ngại, chuồn thật nhanh vào lớp.

Hum nay lớp Mi học Môn nhảy hiện đại, như mọi hum nhóm nào đứng gần với nhóm ấy, nhưng lý do không được tốt vào buổi sáng khiến cho Mi tránh xa Kiệt nhường cơ hội tiếp cận hotboy cho những cô nàng hám trai điên dại. __Cô ta bị làm sao vậy? - Thấy Mi cứ liếc mắt đưa tình cho Kiệt, Kiệt thắc mắc hỏi La.

__Mi nó đang giận anh.

__Tại sao lại giận tôi?

__Tại cái điều kiện thứ 2 gì đó của anh đưa ra, làm cho nó sống khổ sở nên bây giờ anh phải chịu cái hậu quả liếc mắt đưa tình của nó. Chịu khó đi.

__Đó là 1 điều kiện rất dễ dàng, con gái ai mà chẳng làm được.

__Nhưng với nó thì đó là 1 điều kiện khó. Cái đấy anh cũng biết rồi mà, lại còn giả bộ ngây thơ. Không hợp với anh đâu. - La tuôn ra 1 tràng làm cho Kiệt và Hạo thấy hoa mắt.

__Vậy thì cứ để cô ta liếc với tôi đi xem cô ta liếc mắt với tôi đến bao giờ.

__Thui mày ơi về chỗ tập với tao đi - La đưa bộ mặt mèo con ra dỗ Mi, đúng là có hiệu quả đối với nhưng anh chàng lòng dạ yếu ớt, chứ đối với Mi thì không bao giờ.

__Mày biết chữ NEVER chứ? - Mi chỉ lạnh băng trả lời bằng mắt chằm chằm nhìn và xúc tích.

__Biết, nhưng mà.....

__Không nhưng nhị gì hết, biết rồi thì khỏi giả thích.

Thu khuôn mặt mèo con về, La cho ra 1 khuôn mặt đanh đá.

__Con ranh! Mày học cái thói dối dẫn này ở đâu đấy? Hum nay lại bày đặt dối.

__Tao học mày thui- Mi than nhiên nói

__Ặc! ực - La chỉ biết nuốt nước bọt. không nói gì thêm lắc đầu chán ngảm trở lại chỗ tập.

Cứ thế cho đến cuối buổi tập, cô giáo cho nghỉ sớm để thông báo 1 việc trọng đại.

__Các em! Sang tuần sau trường ta sẽ tổ chức lễ khai giảng do là trường nghệ thuật nên chúng ta sẽ phải chuẩn bị thật cung phu thật ấn tượng nhất để chứng tỏ rằng trường của chúng ta không giống với các trường học khác. Vì vậy mà mỗi nhóm nhỏ phải chuẩn bị cho nhóm 1 tiết mục đặc sắc để tạo thành 1 tiết mục đặc sắc lớn nhất của trường. Đề nghị các tiết mục phải thật sáng tạo, thật mới mẻ nó sẽ là điểm kiểm tra đầu năm của các em. Hãy cố gắng, cô tin tưởng vào các em.

Khi cô giáo vừa dứt câu nói thì tiếng xì xào to nhỏ của các học viên ngày càng to, trong đầu của họ chắc chắn đang xây dựng những điệu nhảy, những câu hát độc đáo mới mẻ và đang chuẩn bị cho những ngày làm việc tăng công suất.

__Riêng nhóm 10 theo cô - cô giáo nhìn về phía La,Hạo,Kiệt ra lệnh.

__Dạ- cả 3 đồng thanh.

__Con kia, mày không nghe thấy gì à? Lại còn đứng đấy -La Vênh mặt nói với con bạn thân.

__Hừm - Mi bực bội lết người theo nhóm.

Tại phòng làm việc của cô giáo.

__Như các em đã biết trường ta sẽ tổ chức lễ khai giảng, các em sẽ phải chuẩn bị cho nhóm mình 1 tiết mục thật đặc sắc. Nhưng.

__Nhưng sao cô? - Mi nhanh nhẩu

__Nhưng riêng nhóm 10 của các em sẽ phải chịu thiệt.

__sao lại thế hả cô?- La bức xúc nói

__Nhà trường muốn thử thách các em và chia nhóm 10 ra làm 2 nhóm nhỏ.

__Hả!- Mi La đồng thanh

__Im lặng đi, để cho cô giáo nói. -Kiệt bực bội quát to

__Hì! không sao. nhóm thứ nhất gồm Mi và Kiệt nhóm thứ 2 gồm La và Hạo.

__Hả! - lần này thì cả 4 đều đồng thanh.

__Không thể thế được, cô ơi. -Mi đang như dở khóc dở cười nói với cô.

__Đây là do nhà trường quyết định, cô không được phép can thiệp và không ai có thể thay đổi được. thầy hiệu trưởng đã quyết định rồi.

__Hu hu hu không được cô ơi. - Mi thì khóc , còn 3 người kia thì mỉm cười. Trông mặt của 3 người đó mà Mi lại càng thấy tức, tức đến nổi đỏ cả mặt.

__Được rồi, nghe cô nói tiếp đây. Nhóm của La và Hạo, các em có nhiệm vụ là hát 1 bản tình ca ngọt ngào của thập niên 80 “Way back into love”(tác giả Haley Bennett). các em biết bài này chứ?

__Dạ tất nhiên là biết rồi. Bài này nổi tiếng làm sóng gió trên các bảng xếp hạng và em còn biết được tác giả đã sáng tác bài này trong hoàn cảnh....

__Thui không nói nữa, mày đang dở chứng hả La - Mi thấy sốt ruột lên tiếng cắt ngang dòng cảm xúc. __Tao

__Thui để cô giáo nói tiếp đi La. - Hạo lúc này mới lên tiếng, đúng là chồng nói vợ nghe răm rắp.

__Đây là bài đòi hỏi 2 em phải thật nhập tâm, coi nhau như người yêu của mình và thể hiện nó bằng trái tim đang yêu của các em. Như thế các em sẽ thành công khi đưa được những lời hát ngọt ngào tới người nghe, giúp người nghe cảm nhận được cái tình yêu ngọt ngào trần thật và đáng quý.

__Hí hí hí. cô khỏi lo, 2 bạn đó đang yêu mà cô nên cô yên tâm.- Mi đứng từ nãy giờ nghe cô giáo nói mà cứ khúc khích cười.

__Vậy thì đây là thử thách dễ với 2 em rồi, nhưng cũng cần các em phải cố gắng.

__Mày! cái con ranh này chêu tao đủ chưa?

__Thui thui em không chiêu chị nữa được chưa?- Mi đang phải hồi lồi trước câu nói của mình, vì khi La tức giận trông La rất đáng sợ.

__Mi, đến lúc em khóc rồi đó- Cô giáo nháy mắt nói với Mi

Mi thấy vậy mà run cả người không dám ho he 1 câu nào,cúi mặt xuống.

_Thử thách của nhóm Mi Kiệt khó hơn 1 chút. Các em sẽ vừa phải diễn, vừa phải hát. Cũng có thể được gọi là kịch hát. Các em đã lớn chắc cũng không hứng thú cho lắm với những bộ phim hoạt hình và cô nghĩ chắc chắn là vậy.]

_Không! cô nghĩ sai rồi ạ- La ngắt lời cô.

Cô giáo, Kiệt và Hạo đều ngạc nhiên.

_Bây giờ em vẫn còn xem hoạt hình sao? - Cô giáo kinh ngạc nói.

_Cũng không phải vậy.

_Em nói như vậy là có nghĩa gì?

_Dạ! người mà bây giờ vẫn còn xem hoạt hình không phải là em mà là MiMi đó cô ạ

_Hả! cả ba người đồng thanh. Mi thì chỉ cười hí hửng, cô nhóc cho đó là chuyện bình thường và cô cũng rất thích xem những câu chuyện cổ tích.

_Hi hi vậy em không phải khóc rồi cô ha.- Mi tiếp tục vui vẻ nói.

_Không ngờ cô vẫn còn trẻ con quá ha.- Kiệt mỉa mai

_Xí! - chỉ 1 câu xí vì Mi không thèm để ý đến Kiệt.

_Vậy thì đây lại là thử thách dễ đối với em rồi. 2 em sẽ diễn 1 đoạn nhỏ của bộ phim hoạt hình “Nàng Bạch tuyết và 7 chú lùn”

_Đoạn nào vậy cô?

_Đoạn đầu từ lúc phù thủy xuất hiện đến hết đoạn hoàng tử đứng ngoài cửa sổ hát, Bạch Tuyết thì đứng trên lầu che màn cửa kết thúc đoạn.

_Vậy thì dễ nhưng hơi sến.

_Sến là sao? - Kiệt thắc mắc.

_Sao lại nói là sến, cô thấy đó là đoạn hay.

_Tức là sao hả cô, em không cso xem nên em không có biết.

_À trong đoạn đó em sẽ phải hát coi như là đang cưa công chúa, còn công chúa thì e ngại, đỏ mặt. Vì vậy mà Mi mới kêu đó là đoạn sến.

_Thì ra là vậy- Kiệt bây giờ mới hiểu ra, chuyển sang nét mặt nham hiểm trong long thì đang nghĩ _vậy có nghĩa là vợ của mình phải e thẹn khi mình cưa. hohoho vui thật, Mi, anh sẽ xem em sẽ thể hiện nó như thế nào.

_Chết mày rồi con ơi, tao sắp được xem cái cử chỉ yếu điệu của mày rồi. Để xem mày thể hiện nó thế nào, sắp được xem kịch hay rồi.

_Nhóc Mi này yếu điệu thì như thế nào nhỉ, mới nghe thui mà nổi cả da gà - Hạo đang thì thầm trong đầu.

_Mày cứ chờ đi, sắp được xem kịch hay rồi đấy.- Mi mặt tức giận nói.

_Vậy là các em đã biết được thử thách của mình, chuẩn bị tinh thần đi, ngày mai chúng ta sẽ bắt đầu tập. Bây giờ thì giải tán.

_Dạ! em chào cô.- đồng thanh đáp rồi cùng nhau xuống cans-tin nạp thêm năng lượng chuẩn bị cho buổi học tiếng anh chiều nay. Chap 19: Tiếp.

Ở trường Song Futrue các học viên được học tất cả là 6 bộ môn: Đầu tiên là nhảy, tiếp theo là hát (thanh nhạc), học viết nhạc, học diễn xuất vì sẽ rèn luyện cho các học viên khi hát sẽ nhập tâm hơn và biết biểu lộ tâm trạng đúng với bài hát hơn, cuối cùng là trau dồi ngôn ngữ gồm có tiếng anh, tiếng Hàn vì đây là 2 thị trường có thể mạnh về âm nhạc, để nền âm nhạc Việt Nam có thể ngang hàng với 2 thị trường này thì

việc đầu tiên phải hát cùng thứ tiếng với họ, sau đó là đưa ra những phong cách mới hơn họ để giúp nền âm nhạc Việt Nam sẽ mới mẻ hơn họ.

Tiếng anh là môn Mi khoái thứ 2 vì ba cô nhóc là người lai Việt Nam và Canada, ông nội của Mi là người Canada, bà nội là người Việt Nam. Từ nhỏ ba của Mi đã được đưa về cho ông bà ngoại nuôi, đến khi lấy vợ cũng không muốn xa quê hương để về với ba mẹ, ông yêu con người Việt Nam và ông muốn sinh sống với con người Việt Nam. Cứ mỗi tháng là Mi lại bay sang Canada để thăm ông bà, vì vậy mà tiếng anh là ngôn ngữ không thể thiếu khi giao tiếp với người Canada.

Sắp được học môn mình thích mà sao cô nhóc lại chẳng thấy vui gì cả. Đang ngồi trong canteen mà lòng cứ hướng đi đâu không thèm tập trung vào nhiệm vụ trước mắt là mua đồ ăn. Chỉ chậm rãi bước đi lấy đồ ăn của mình ngoan ngoãn tiến về bàn ăn cắm đầu xuống ăn. 3 người chiêm ngưỡng cái cảnh đó mà không tránh khỏi bàng hoàng.

—Ê con ranh! Mày ăn cái kiểu gì vậy? Không thèm nhìn trước ngó sau 1 mạch ăn như là sợ tao ăn hết của mày vậy.- La nhìn con bạn thiếu lịch sự, nhắc nhở con bạn thân.

—Chồng à! Chồng ăn miếng này đi - Mới chửi con bạn không thương tiếc, bây giờ lại quay sang chồng ngọt ngào.

—Eo!!!!!!!!!!!!!! sồn cả da gà, chồng cơ đấy- Nghe thấy La nói ngon ngọt với Hạo, Mi thấy khó chịu lắm mai La

—Kệ tao, các trưởng lão đã định ước rồi, đã giao cho nhiệm vụ như thế rồi, bây giờ tao chỉ ngoan ngoãn nghe lời mà làm thôi.

—Thui đi! Nhắc đến chuyện đấy lại thấy bực mình.

—He he he. Mày với Kiệt cũng gọi dần đi là vừa

—Chồng yêu.....!!!!!!!!!! - Mi với giọng điệu giống như La mới nói với Hạo, đôi mắt xanh lại giống ba nhìn về phía Kiệt tràn trề yêu thương và ấm áp. cả 3 người lúc này thấy ngạc nhiên, Kiệt sung sướng định cất lên tiếng Vợ yêu thì không để mọi người ngạc nhiên lâu, hơi nói của câu Mi mới nói chưa hết, mọi người mới được ngạc nhiên trong 3s, tiếp tục 2 về sau khiến cho 1 người nào đó thấy đau lòng.

—Oe! oe!.....!! buồn nôn, không đời nào. Đợi kiếp sau tôi có thành người mù tai điếc miệng câm đi nhé.

—Cô! - Kiệt tức giận nhưng chỉ biết nói vậy.

—Cô cháu gì chứ, tôi bằng tuổi bạn mà bạn bè thôi.- Mi trơ mắt nói

Lúc này Kiệt không thể nói gì thêm chỉ ngậm ngùi chuốc giận vào phần ăn của mình quân tử không chấp 1 con heo hậu đậu, trong đầu cứ vang vang cái từ nhin nhin nhin....

—A! Kiệt đẹp trai đổi vai cho tôi được không

—Hả! Cô nói cái gì vậy?- Kiệt ngạc nhiên. —Tôi nhờ anh diễn phần của Bạch Tuyết, còn tôi sẽ diễn phần của hoàng tử -Mi thần nhiên nói.

—không - 1 từ thật rõ ràng.

—Đi mà, năn nỉ năn nỉ...- Mi giật lấy tay Kiệt kéo, nhõng nhẽo như trẻ con muốn mẹ mua đồ chơi cho mình.

—Sầm sồ. Không là không. Quân tử nó 1 không nói 2.- Kiệt đánh vào tay Mi, mắt hơi nhú lại.

—Không thì thôi.- Mi biết là hần ta sẽ nói không, chẳng qua cô chỉ thử hần ta thôi.

—Lần này thì mày gặp nạn rồi con ơi- La vui vẻ trước sự đau khổ của con bạn thân suốt 19 năm qua.

—Con ranh, bây giờ có chồng quên tao rồi hả rồi hả con, quên rồi thì quên luôn đi, tao đi -Mi giận giữ đứng phắt dậy, đi không thèm quay lại nhìn 1 lần trong đầu thì đang rung lên 1 câu quyết tâm

—Cái người nhớ đó, để anh này cho mấy người biết thế nào là ngạc nhiên rơi quai hàm. tưởng anh mày không làm được à. Đừng coi thường, anh mày đã ra rai thì gạo say ra cơm ngon canh ngọt.Hãy đợi đấy!!!!!!!!!!!!!!
Chap 19: tiếp.

1 tiết mục của Mi và Kiệt phải cần đến 3 thầy cô ra tay chỉ đạo, cô dạy vũ đạo nè, thầy dạy thanh nhạc nè, cuối cùng là cô dạy tiếng anh. Không chỉ có thế, vở kịch hát này còn cần có người thiết kế trang phục, người dựng cảnh. Trong vở kịch lại có tới 4 nhân vật xuất hiện đó là hoàng hậu, chiếc gương thần, hoàng tử và Bạch Tuyết và không thể thiếu là những chú chim- người bạn thân nhất của Bạch Tuyết do đoàn nghệ thuật múa rối điều khiển những chú chim.

Biết được rằng hum nay sẽ là 1 ngày rất mệt, Mi chuẩn bị rất nhiều đồ ăn cho mình, ngoan ngoãn ngồi trên xe cùng quần gia tới trường. Từ ngày La và Hạo là 1 đôi, chưa lần nào Hạo được Mi cho phép đến đón La tới trường. Bắt đầu từ hum nay Hạo được phép đến đón La đi học, La thì thấy vui và cảm ơn cái con bạn khó tính của mình. Vì không muốn phá tình yêu đẹp của con bạn thân nên mi mới chịu để cho Hạo đến đón La, ngậm ngùi chia sẻ con bạn thân cho người khác. Nhưng cũng vui về đến trường mà không có con bạn thân đi cùng. Tung tăng nhảy chân sáo như 1 em bé đeo ba lô con cóc được mẹ đưa tới trường, rút trong túi ra 1 chiếc kẹo chụp pa chụp vị sữa dâu bóc vỏ cho vào chiếc miệng xinh. Cứ vui về cho đến khi đi đến cửa phòng tập riêng của nhóm. _Bịch. á! Đầu tiên là tiếng của trán chạm trán, sau đó là tiếng á của Mi. Hiện tại cô nhóc đang ngồi dưới đất xoa chân, mặt đỏ ngầu ngầu vì tức giận. Có vẻ như cô nhóc rất đau. vừ bị bịch vào trán 1 cái rõ mạnh thì tiếp theo là bịch của cái mông chạm xuống đất. Người bị đâm cũng thấy đau nhưng vẫn không đau bằng Mi. Người đó không ai khác đó lag Kiệt. Do mãi cúi mặt xuống mà không thấy đường, Mi thì vui cười tít mắt không thấy đường thế nên mới sảy ra vụ tai nạn đáng tiếc như thế này. Công nhận là 2 người này có duyên thật, không ai bừa ai nhắm chặt mắt cùng quát lên 1 tiếng thất to:

_Ai!!!! - Vừa quát xong cả 2 ngược mắt lên nhìn người đã đâm vào mình.

_Lại là anh/cô - đúng là oan gia mà, lúc nào cũng gặp nhau, đến lúc nói cũng cùng nhau nói.

-Hum -Mi vừa đứng dậy vừa xoa mông không thêm ý tứ với cái tên đáng ghét này.

Kiệt thấy 1 đứa con gái đang đứng trước mặt mình, tự nhiên xoa mông mà không chịu nổi cười tùm tùm.

_Sao tui đen đũi thế! Mới sáng ra đã gặp đúng tên đáng ghét như anh. - Mi bực bội, không biết kiếp trước mình hay bắt nạt trẻ con hay sao mà bây giờ phải chịu cái cảnh này đen đũi này.

_Không phải đen đũi mà là may mắn - không tức giận, Kiệt còn cười nói.

-May mắn? tooi có nghe nhầm không? Anh gọi thế này là may mắn à?

_may là cô va vào tôi, 1 người rộng lượng như tôi không bao giờ tính toán. Cô mà va vào người khác thì cô đi đời rùi..

_Rộng lượng, anh là người rộng lượng? -Mi trở mặt ra nói, trong đầu tiếp tục nghĩ _Rộng lượng thế mà lúc va vào anh, làm bẩn áo anh, anh lại còn bắt tôi làm 3 điều kiện cho anh. Thế mà rộng lượng sao? Chết còn điều kiện thứ 3 mình chưa làm. Xuyt! tốt nhất là chuồn nhanh không anh ta mà nhớ ra thì chết đời mình. Lets go!

_Không phải thế sao? -Kiệt nghiêng đầu, đôi mắt mở sáng.

_À! à! phải -Nói xong Mi dẫm vào chân Kiệt 1 cái, Kiệt thấy đau á 1 tiếng, nhân cơ hội đưa chiếc kẹo đang mút dở vào miệng Kiệt không thêm nghĩ ngợi.

_Tặng anh đó.- Mi nháy mắt cười nhếch mép, tiến thẳng tới cổng hội trường.

Lúc này kiệt chỉ biết đứng yên, mắt trố ra, miệng đang ngậm chiếc kẹo mút dở của Mi, đầu đang nghĩ:

_Cô ta ngây thơ quá ha, đến cái kẹo mút dở cũng chia sẻ được. Công nhận mút kẹo cũng ngon quá ta. Lúc này La và Hạo mới đến, thấy Kiệt cứ đứng đó, trên miệng còn ngậm 1 chiếc kẹo mút . Thấy bạn mình hơi lạ Hạo ngó mặt ra hỏi:

_Mày bị làm sao vậy? sao đứng đờ người ra như thế kia? Lại còn ngậm kẹo nữa chứ. chuyện lạ đây.

_À tao không bị làm sao cả. Mày nói kẹo mút này hả? Mi cho tao đó.

_Hả Mi cho anh- La ngạc nhiên

_Làm gì mà ngạc nhiên thế? Công nhận cô ta cũng thảo quá ha, có 1 cái kẹo đang mút dở cũng cho người khác được.- Kiệt mặt vui vẻ nói

_Há ha ha ha - La đứng ôm bụng cười, cười đến nổ trời.

_Em cười cái gì vậy vợ yêu?

Kiệt chỉ biết nhăn mặt, nghiêng đầu xem hành động của La.

_Anh bị nó chơi cho thảm hại thế mà không biết lại còn khen.

_Em nói thế nghĩa là sao? - Kiệt mặt đang biến sắc xám dần lại.

_Có phải nó dấm vào chân anh, anh kêu á 1 cái là nó đưa ngay chiếc kẹo đang mút dở của nó?

_Đúng, sao em biết hay dở?

_Ha ha ha. Nó đang giận anh đó. Nó coi anh lag cái thùng rác để nó vứt cái kẹo mút dở của nó vào miệng anh. Khi nào nó ăn kẹo có người làm nó tức thì người đó sẽ may mắn được ăn kẹo dở của nó. Bước thứ nhất nó giẫm vào chân anh coi như là đang giẫm bàn gậy cho của nắp thùng rác bật lên có nghĩa là anh kêu á 1 cái. Bước 2 đưa kẹo lên miệng anh có nghĩa là vứt chiếc kẹo đang mút dở vào thùng rác và nói là tặng anh. Rồi nó vội đi ngay và lấy 1 cái kẹo trong túi ra tiếp tục hưởng thụ chiếc kẹo mút có vị sữa dâu.

_Hả! Có phải người không vậy? - Hả 1 cái chiếc kẹo đang trong miệng Kiệt cũng thế mà theo gió bay xuống đất.

_Cao tay, đúng là cao tay. La, bạn của em đúng là cao tay-Hạo cười khen Mi.

_Hi! Cộn bạn em nghịch gọi là thứ 2 thì không ai dám đứng thứ nhất. Nó còn nhiều điều hay lém 2 anh cứ từ từ mà khám phá.

_Thằng kia, bạn mày bị con gái chơi cho 1 vố mà mày lại còn cổ vũ cho người ta à. - Kiệt bực mình quát.

_Có gì tao nói đấy.

_Thui không nói nữa, đi thui không muộn rồi.

Trong hội trường đã có 3thầy cô, Mi, 2 bạn diễn cùng và 5 nghệ sĩ múa rối.

_em chào thầy, chào cô -cả 3 đồng thanh.

Miệng chào nhưng mắt không rời khỏi Mi, nhìn Mi bằng con mắt căm phẫn. Còn Mi thì đang tíu tít cười nói với cô giáo tiếng anh, 2 người cứ xì xà xì xồ. Cô giáo là người canada mà, gặp phởn với cô nhóc rùi. Mi yêu cuộc sống bên Châu Âu, yêu con người nơi đó - con người thật thà, vui tính, con người có cuộc sống tự do không bó buộc vào bất cứ cái gì. Cười nói vui vẻ Mi quay đầu về phía Kiệt, thấy con mắt nãy lửa của anh chàng cô nhóc không nói chuyện nữa nhanh chóng chúi sau cô giáo. Mặt Kiệt cười nham hiểm định bước về phía Mi đang đứng, cho Mi 1 trận nhưng bất gặp 1 gương mặt quen quen. Đưa mắt về phía 2 người bạn cùng diễn thấy 1 người con gái xinh xinh đó là Linh Uyên, người quen của Kiệt.

_Cô! - Kiệt nói to chỉ về phía.

_Chào anh! Đạo này anh vẫn tốt chứ? - Người con gái nói giọng ngọt như đường.

_Kiệt Uyên, 2 đứa quen nhau hả - Thầy giáo lên tiếng

-Dạ bọn em từng học cùng khối năm cấp 3

_Ra vậy. Vậy thì không phải giới thiệu nữa ha.]

_Anh! sao nhìn thấy bạn cũ lại ngạc nhiên thế anh? -La thắc mắc thì thăm hỏi Hạo.

_Không phải bạn bình thường, đó là người yêu cũ của Kiệt. Cô ta là con gái của thầy hiệu trưởng đó.

_Hả! ban gái? _Gọi là bạn gái thui. Chứ Kiệt không thích, do cô ta cứ lẻo đẻo theo thì Kiệt nhận lời làm người yêu trong 1 tuần. Và sau 1 tuần thì không thấy cô ta đâu. Nghe tin là cô ta được ba xin vào trường điện ảnh học.

_Ra vậy - La thở dài.

Mi cứ đứng đó bủi môi, cô nhóc không ưng cô gái đó cho lắm vì trông cô gái đó rất yếu điệu thực nữ, trừ con bạn thân ra thì người nào như vậy cô nhóc đều không ưa. Lại công thêm đôi mắt đẹp nhưng hơi gian, cô tự nhủ với mình phải cẩn thận với cô ta.

_Đến giờ rồi, mỗi người làm việc của mình. La Hạo lấy bản nhạc của các em nhắm lại lời xiu nữa cô kiểm tra các em. Kiệt, Mi cầm cái kịch bản này nhắm lại đi, ít phút nữa chúng ta tập. Cô Enla sẽ sửa lỗi cho các em. Tất cả kịch bản đều nói bằng tiếng anh nên rất cần có sự có mặt của cô giáo dạy tiếng anh. - Cô giáo tuôn 1 tràng, người nào làm việc của người đấy.

_Mi mày mặc cái gì vậy?- La nhìn con bạn thân đang mặc 1 cái khung váy đi đi lại lại.

_À cô giáo bủi mặc như thế này cho quen không đến lúc mặc váy thật vào không quen lại ngã ra đấy thì chết.

_Vậy hả.

Suốt buổi tập Mi cố tình hát bằng cái giọng ồm ồm, di chuyển thì cứ cố tình ngã để mọi người mắng và tin rằng cô sẽ không thể nào đóng vai này. Đang đứng trên cửa sổ lầu đài mà nhà thiết kế đã dựng, không biết tại sao dây bảo hiểm bị tuột ra mà cô không để ý, nơi cô đứng tự nhiên bị rung mạnh. Không đứng được vững cô nhóc bị ngã từ độ cao 5m xuống, ngã đúng vào Linh Uyên 2 đứa ngất đi. Kiệt hoảng hốt bế Mi xuống phòng y tế của trường, nét mặt rất lo lắng, miệng không ngừng gọi tên Mi. Linh Uyên nằm bên cạnh thấy bức bối trong lòng, nhìn Mi bằng con mắt oán hận. Hậu quả của sự cố đó Mi bị trượt mắt cá phải nghỉ 2 ngày không được đi lại làm cho cô nhóc thấy vui hẳn lên. còn Linh Uyên chỉ bị đau lưng thui ngất là do tay Mi đập mạnh vào gáy nên mới ngất. Mi thì vui còn mọi người thì lo sốt vó, người thì lo cho sức khỏe của cô nhóc, người thì lo cho màn biểu diễn của cô nhóc.

_Ai mất kiếng ai giấy độn không? dạ không...._a lô. Dạ thưa cô, cô đừng lo đến, ngày khai giảng em sẽ khỏe và thể hiện tốt tiết mục của em. dạ em xem phim này quá nhiều rồi em thuộc lòng lời thoại rồi cô ạ. Em hứa với cô là em sẽ làm tốt.- Tiếng của Mi đang văng vẳng hứ với cô giáo, cô nhóc cười khoái chí, tuy chân đã không còn đau nữa nhưng không muốn tập nên cứ lấy lý do chân vẫn còn đau, không tập được. ở nhà hưởng thụ. Bắt tội Kiệt phía tập với cô giáo.

Cô giáo rất lo cho màn biểu diễn của cô nhóc không biết cô nhóc có làm được tốt không. hứa thì nghe hay lắm nhưng không biết thế nào. Hum nay là chủ nhật rồi, chỉ còn hum nay nữa là đến khai giảng rồi. Cả buổi tối cô nhóc tập thật chăm, cô muốn trả thù cái nhìn khinh rẻ, khoái chí của mọi người với cô. tập miệt mài cho đến 4h sáng, bóng đèn trên phòng tập của cô mới tắt, cô ngủ 1 giấc để lấy sức cho 1 ngày thẳng hoa sắp tới của mình.

20. Chương 20

Chap 20: Lễ khai giảng.

Hum nay là 1 ngày trọng đại nhất, mỗi lần khai giảng là 1 nhà trường lại được đón thêm những học sinh mới và cũng là dấu hiệu rõ ràng nhất cho 1 cuộc đua học tập lại bắt đầu. Đúng là 1 ngày trọng đại, khắp trường nơi nào cũng có người học viên trong trường cũng có, ngoài trường cũng có, ríu rít nói chuyện. Trường Song Futrue mới thành lập được hơn 1 năm, nên chỉ mới có 2 lớp học sinh mà thôi, tất cả học viên năm thứ 2 đến trường rất đông đủ, họ muốn chiêm ngưỡng tài nghệ của lớp đàn em đi sau và rút về cho mình những kinh nghiệm quý giá. Trường còn mời tất cả các phụ huynh đến tham dự đại lễ này và tất nhiên ba mẹ của 4 nhân vật chính nhà ta bắt chập công việc mà đến tham dự, xem tài năng của con dâu con rể mình. Được sự chỉ đạo của ba mẹ Kiệt và Hạo phải đến đón Mi và La tới trường, Mi không thích nhưng vẫn phải ngoan ngoãn nghe lời ba, thể hiện ta là con ngoan trò giỏi.

Khi chiếc xe chở 2 người con trai và 2 người con gái tới đến cổng mà đã có 1 đám đông có Fan của Hạo, Kiệt và cả Mi và La bám theo. Mi thấy hơi lạ bởi cô nhóc đã là người nổi tiếng đầu sao có nhiều Fan bám theo vậy, lại còn cầm băng rôn nữa chứ. Khi Kiệt và Hạo bước xuống xe lại có thêm 1 đám nữa chạy tới bám chặt vào tay 2 anh chàng, khiến 2 người này chật vật mãi mới đến cửa xe phía sau mở cửa mời 2 cô nhóc ra. La vừa bước ra ngoài đã vội ôm ngay tay bên trái của Hạo ý nói với lũ Fan đó là bản cô nương là chủ của idol các người rồi, cấm không được xâm phạm. Còn Mi, khi chiếc cửa mở ra 1 lũ Fan cả nam cả nữ xúm lại ôm thắm thiết, cô nhóc cười đau khổ nhìn Kiệt cầu cứu nhưng Kiệt cũng chẳng làm được gì bởi anh chàng đang khổ sở vật lộn với lũ Fan đáng sợ này. 2 người đang nhìn nhau say đắm thì may có thầy cô phụ trách phần tiết mục của Kiệt và Mi đã tới kịp cứu đôi này ra khỏi đồng Fan cuồng. Không phải là có Fan vây vào ôm, xin chữ kí là các idol thấy vui mà là đang làm phiền idol của mình. Nếu ai đã được hưởng cái cảm giác này thì chắc chắn rất thông cảm cho idol của mình và sẽ không vây quanh như các Fan đang vây quanh làm khổ Kiệt và Mi.

Thầy cô thấy Mi hum nay đã khoẻ, mà thở phào nhẹ nhõm, vội túm tay Mi lôi vào phòng thay đồ. Khi đến phòng thay đồ, biết mình tay mình không còn ai túm nữa cả 4 mới dám thở nhẹ nhàng.

Đại lễ được tổ chức trong hội trường lớn của trường, có tới 2 nghìn ghế ngồi, tất cả đã vào chỗ ngồi của mình, dãy bên phải là nơi của các phụ huynh, bên trái là nơi của các thầy cô, các học viên trong trường và ngoài trường. Từ trên cánh gà nhìn xuống khiến cho tim của những người không quen đứng trên sân khấu mà thấy run cả người còn đối với các học viên trong trường thì càng nhiều người thì càng thấy vui. Vì họ đã được rèn luyện cách đứng trên sân khấu, điều hoà được nhịp tim hơi thở của mình khi trước đám đông. Tất cả đều rất tự tin và có thể ra ngoài sân khấu kia bất cứ lúc nào. Nhóm 1 được giao nhiệm vụ cao cả nhất, mở màn bằng tiết mục lân nhảy hiphop .Độc đáo đúng không? 2 con lân cứ thế, tự tin nhảy theo nhịp trống, nhịp nhạc, kết thúc miệng của 2 con lân nhả ra 2 băng rôn đỏ “chiếc nôi thứ 2 của chúng tôi” đó là ngôi trường Song Futrue”. Sau đó là màn võ tay náo nhiệt, thầy hiệu trưởng thì cười vui như tết. Ông chậm rãi bước lên sân khấu đọc 1 loạt màn diễn văn dài dằng dặc ba la ba lo...

_Và sau đây xin mời các vị khách quý cùng tất cả các học viện, thưởng thức món quà tinh thần do các học viên năm thứ nhất dành tặng tất cả mọi người.

Lại 1 giàn võ tay náo nhiệt, họ võ tay vì sắp được thưởng thức các tiết mục đặc sắc sắp đến chứ không phải bài diễn văn buồn ngủ của thầy hiệu trưởng. Tiết mục của các nhóm cứ lần lượt ra sân khấu, với nhiều thể loại Rock, ballad, nhảy hiện đại vân vân và mây mây. Cuối cùng thì cũng đến tiết mục của Mi và Kiệt. Có vẻ như tiết mục này được rất nhiều người mong được thưởng thức.

_Chết mà rùi con ơi, tao xem mà chết dần với tiết mục này như thế nào ha. ha ha ha ha - La cười chêu coo nhóc Mi.

_Cứ chờ đi nhá, đến lúc rơi quai hàm thì đừng có kêu tao.- Mi không bực tức, mà còn cười khoái chí.

_Heo cô phải làm thật tốt đó nha, điểm kiểm tra đầu năm mà đã bị điểm kém thì cô chết với tôi. - Kiệt dí tay vào chán Mi đe dọa. _Mi! anh tin rằng em sẽ cho mọi người phải sái quai hàm vì phần biểu diễn của em. Vì em là người con dâu mà bác Lã ưng ý nhất mà, đã được chọn thì chắc phải em rất tài giỏi. 5ting!!!!!!!!!!!!

_Sau đây là 1 tiết mục rất đặc biệt, là tiết mục nhà trường đã thử thách các học viện suất sắc của chúng ta. Mời thưởng thức. - Mc của trường mới dứt lời thì màn võ tay lại ngày càng to.

Chiếc màn phía sau Mc cũng được mở ra cùng lời kể chuyện mở đầu ấm áp của cô giáo và sau đó hiện lên khung cảnh đen tối, có chiếc gương to được đặt giữa sân khấu, tiếng nhạc ghê rợn được mở to, đèn bên dưới cũng được tắt đi, khiến cho mọi người thấy rợn cả người cảm giác như đang được xem phim kinh dị. Hoàng hậu mặc áo đen bước ra và tiến gần tới chiếc gương, đọc câu thần chú “Hỡi nô lệ của gương thần, người đến từ không gian xa xôi nhất, vượt qua bóng tối, vượt qua gió ta gọi người đến đây hãy nói đi, hãy cho ta nhìn thấy khuôn mặt của ngươi” Khuôn mặt trong chiếc gương cũng được lộ ra “hoàng hậu của ta, người muốn biết gì vậy?” hoàng hậu lại nói ” Gương kia ngự ở trên tường, thế gian ai đẹp được dường như ta” gương thần trả lời“Xưa kia bà đẹp nhất trần, nhưng ta đã thấy 1 cô gái đáng yêu mặc chiếc váy rách nhưng vẫn không làm mất đi vẻ đẹp của cô ta và cô ấy đẹp hơn bà rất nhiều, môi đỏ như hoa hồng, tóc đen như gỗ mun, da trắng như tuyết. _”Bạch Tuyết”- Bà hoàng hậu nói tiếp.

Chiếc màn được đóng lại, chuyển sang 1 khung cảnh mới, Có Mi đang mặc quần áo rách rưới, đúng là giống

với Bạch Tuyết cô nhóc trông rất xinh, ngồi trên bạch lâu đài lau lau, vừa lau vừa hát với những chú chim bồ câu trông cô nhóc rất dịu dàng, mọi người thấy không còn nét tinh nghịch trên mặt cô nhóc nữa, chỉ thấy toát ra hương vị dịu dàng, uyển chuyển theo từng bước chân. Cô nhóc bước nhẹ như múa tới chiếc giếng kéo nước, miệng ngâm nga

_Các bạn có muốn biết 1 bí mật không - cô nhóc nhẹ nhàng nói với lũ chim, lũ chim gật đầu lia lịa.

_Chúng ta đang đứng trước cái giếng ước nguyện. Hãy thả điều ước của bạn xuống đó.....

Cô nhóc bắt đầu hát lên bài hát “Wish one song”:

_Im wishing - Im wishing tiếng trong chiếc giếng vang vọng lại.

_For the one i lovetoday!

Trong khi cô nhóc đang hát thì Kiệt cười con ngựa trắng tới cúi mặt xuống giếng hát theo - Today!

Cô nhóc ngạc nhiên chạy nhanh về phía cửa lâu đài. Kiệt nói với theo, nhưng cô nhóc vẫn chạy và cô nhóc chạy lên ban công e thẹn nghe Kiệt hát.

_Now that ive found you, hear what i have today. one song! i have but one song, one song.....

_Ôi trời ơi nghe mà nổi da gà, công nhận hán ta mà đi tán gái thì chắc gái đổ hàng loạt-Cô nhóc đang diễn e thẹn, trong đầu vừa nghĩ.

Các cô nàng ngồi bên dưới thì chết hàng loạt vì lời hát ngọt ngào của Kiệt. Còn những ai đang lo lắng về phần diễn của Mi thì dơ luôn bảng chữ cái toàn chữ A O hướng lên sân khấu, La và Hạo cũng vậy.

_Anh bào mà, Mi đúng là cao tay -Hạo nói với La

Mi lại tiếp tục dơ trường. dơ tay ra cho con chim đậu trên tay, rồi hun vào mỏ con chim thả con chim bay xuống hun vào môi Kiệt, lúc này mặt Kiệt đỏ như trái gấc, trong đầu nghĩ.

_Giá như em cứ dịu dàng với anh như thế này mãi mãi.

_ha ha ha anh ta đỏ mặt, ít ra mình cũng trả thù được anh ta, trả thù được tất cả mọi người. -Trong lòng cô nhóc bây giờ vui như mở cờ, càng vui cô nhóc diễn càng đạt.

Cuối cùng tiết mục của 2 người này cũng kết thúc. Nối sau là tiết mục của La và Hạo.

Tiếng nhạc của bài “Way back into love” vang lên, Cô nhóc Mi ngồi trên chiếc xích đu, từ từ kéo từ trên cao xuống mặt đất theo mỗi câu hát của La.

_Ive been living with the shadow over head. Ive been sleeping with a clou dabove my bed.....- hát xong câu hát của mình, cô nhóc cười thật tươi khiến cho những anh chàng bên dưới bị say nằm vật vã.

Hạo bước ra theo câu hát ảm áp của mình:

_Ive been hiding all hopes and dreams away.....the corners of my mind.

Và tiếp tục là song ca:

_All i wannatodo is find away back into love. I cant make it throught without away back into love.....
Màn biểu diễn kết thúc trong màn vỗ tay nồng nhiệt của tất cả mọi người.

Buổi lễ khai giảng diễn ra rất thành công, rất xuân sê, hum nay tất cả đều gắn trên môi nhưng nụ cười vui vẻ. Và tiếp theo sẽ có chuyện gì diễn ra mời mọi người quay lại lần sau.

21. Chương 21

Chap 21: Màn cầu hôn hoàn hảo.

Buổi lễ kết thúc, lúc đó cũng là 11h trưa -giờ mà nhà nhà đang quây quần bên bàn ăn ấm cúng cùng gia đình. Các bậc phụ huynh của 4 nhà cũng đồng ý với cái quy luật tự nhiên này. Họ thấy rất vui vì hôm nay họ đã được mở mang tầm mắt, họ được xem 1 tiết mục đặc sắc, lạ lùng có 1,0,2 trên thế giới này. Và nhân vật chính, người đã làm cho cái tiết mục bình thường trở thành tiết mục đặc sắc lạ lùng có 1,0,2 đó chính là cô nhóc La Mi Mi. Và nhân vật chính của tiết mục này cũng không thể nào tránh khỏi những lời khen mát cả lòng, thông cả tai. Có thể lọc ra 3 lời khen đáng chú ý nhất trong tất cả các lời khen của mọi người.

Lời khen đặc biệt nhất thuộc về ông Lã, bố chồng tương lai của cô nhóc “Đúng là ta không chọn nhầm con dâu”. Lời khen này đã được mọi người tán thưởng.

Lời khen bay lượn nhất, phong phú và đa dạng nhất thuộc về ông chồng tương lai của con bé bạn thân Vương Minh Hạo. Rất nhiều không thể kể nổi, không biết chàng ta đang có ý đồ gì đây.

Lời khen hiếm hoi nhất, khiến cho Mi vui nhất thuộc về không ai khác chính là Lã Minh Kiệt. “Thể hiện tốt đấy” - ngắn gọn và xúc tích. Đây là lời khen không được công khai rộng rãi và chỉ có trời biết, đất biết, Kiệt biết, Mi biết, t/g biết và tất cả các bạn đọc đều biết.(Hihihi)

Mãi khen mà mọi người quên cả nhiệm vụ cao cả đó là đến giờ phải hầu ông dạ dày đáng kính. Nhưng có 1 người không thể nào quên được cái nhiệm vụ đó là Mi. Đáng tếu tít với mọi người cô nhóc bỗng reo lên:

__A! Con đói rồi, mọi người có thể ngừng khen và chở con đi ăn 1 bữa được không.

Lúc này mọi người mới nhớ ra, nhưng có vẻ không được thuận lợi cho lắm. Vì bỗng có tiếng của Hạo vang lên.

__À! Kiệt! Có phải mày định xin đi dùng cơm riêng với Mi? - Vừa nói vừa huých tay, nháy mắt với Kiệt.

Kiệt không hiểu Hạo đang nói gì, mặt chàng cứ ngớ ra trông rất ngố. Mãi chàng mới ngớ ra diễn kịch với Hạo. Mọi người thì cứ đứng đó, đang hướng mắt chờ câu trả lời của Kiệt.

__Dạ! Con quên mất. Vậy con muốn đi ăn trưa riêng với Mi mọi người có đồng ý không ạ?

__Đồng ý!

Tất cả đều trả lời như vậy nhưng riêng có 1 giọng hơi lạc với mọi người:

__Không được! - Mi bực bội nói.

Không để cho mọi người lên tiếng, Hạo nhanh chân chạy đến Mi huých vào tay Mi rồi nói nhỏ vào tai cô nhóc.

__Em đồng ý đi. Anh có chuyện muốn nhờ em và Kiệt. Rồi em sẽ có hoa hồng.

Nghe đến hoa hồng cô nhóc sáng mắt, nhanh miêng sửa ngay câu nói của mình.

__Dạ! Đúng là con muốn đi ăn cùng Kiệt, Nếu mọi người đồng ý rồi thì tui con xin đi. - Nói xong nhanh tay nhanh chân khoác tay Kiệt lôi đi. Kiệt rất ngạc nhiên nhưng cũng ngoan ngoãn đi theo.

__Mọi người cứ đi trước, con còn có việc xin đi sau- Thấy Mi và Kiệt đã đi, Hạo cũng xin phép đi.

__Em đi với anh -Mi nói với theo.

__Không được anh đi 1 xíu thôi. Chồng nói thì vợ phải nghe.

__Vâng! - La xì mặt

Các bậc phụ huynh nghe đoạn hội thoại này nà thấy mát cả lòng.

Trong khi Hạo đang diễn vở kịch vợ chồng thì Mi và Kiệt đang xì mặt không hiểu Hạo đang có mưu mô gì?. Tận dụng thời gian cô nhóc Mi lại thể hiện sở thích của mình, lôi ra trong túi 1 chiếc kẹo mút vãn hương vị sữa dâu. Kiệt trông thấy mà tránh xa. Mọi lần mút kẹo cô nhóc thấy rất thoải mái, nhưng hôm nay lại thấy khó chịu. Nhìn quanh thì thấy Kiệt đang nhìn mình, cô nhóc vênh mặt lên nói:

__Anh muốn ăn hả? __Tôi không muốn trở thành cái thùng rác công cộng của cô.- Kiệt nhún mắt e dè nói.

__ha ha ha!!!!!! Biết thế thì tốt, tránh xa tui ra. -Mi đá chân Kiệt cho Kiệt ra xa mình.

Hạo vừa chạy tới nói:

_Thui! Mới để 2 người riêng tư 1 xíu thui mà đã cãi nhau rùi à!

_Không nói chuyện này nữa, anh có chuyện gì nhờ em vậy

_Anh muốn cầu hôn La.

_Hả! nhưng có liên quan gì đến em mà anh nhờ?

_Cầu hôn vào lúc nào -Kiệt lạnh lùng hỏi.

_Hum nay. Thế tối nay em có bận gì không?-Hạo

_Dạ có! Chúng em được nhóm bạn mời đi tham gia vào show của chúng nó. Ở công viên đó anh.-Mi

_Vậy thì anh sẽ cầu hôn ở đó.-Hạo

_Mày định cầu hôn kiểu gì đây? - Kiệt

_Anh định cầu hôn bằng màn nhảy flashmob, 2 người thấy sao?

_Hơi khó đó anh.

_Càng sớm càng tốt. Anh sợ mất vợ lém.

_Được- Kiệt lại tiếp tục lạnh lùng nói

Mi đứng cạnh thấy hơi lạ:

_Anh ta nói chuyện với mình thì ngổ không chịu được. Nói chuyện với mọi người thì lạnh toát à. Sợ quá.

_Vậy thì cứ thế nhé-Hạo vui vẻ nói.

_Nhưng sao anh không nhờ chuyên gia mà lại đi nhờ bọn em?

_Nhờ 2 người màn cầu hôn của tôi sẽ đặc sắc.

_Eo. thế nào anh khen em nhiều thế. Hoá ra là đút lót. Vậy thì em nhận nhiệm vụ.

_Ukm! Tất cả giao cho 2 người. Tôi đi trước đây. 2 người nhớ ăn trưa rùi mới làm nha. Bye

_Đi vào cans-tin đi.- Mi mặt nghiêm túc nói với Kiệt

Kiệt thấy hơi bất ngờ, bình thường không bao giờ cô nhóc nói chuyện nghiêm túc với anh cả. Khi nhận lời nhờ của Hạo cô nhóc lại nghiêm túc đến kì lạ. Nhưng cũng ngoan ngoãn gật đầu đồng ý. Chap 21: Tiếp.

2 người im lặng vào trong cans-tin dùng cơm, Mi cũng lạ kì thay. Hum nay cô nhóc không có mua nhiều đồ như mọi hum, chỉ lấy phần ăn của mình rùi vào bàn ăn cùng Kiệt. Kiệt thấy lạ lém, cứ snhifn chăm chăm cô nhóc, thấy Kiệt cứ nhìn cô, cô nhóc bực mình quát to:

_Anh nhìn cái gì vậy? Mặt tôi có dính gì sao?

_À không! Mà sao hum nay cô lại vậy? Không mua thêm nhiều đồ ăn nữa à?

_Tôi không. Mua nhiều cũng bị anh bóc lột ra, không mua cũng bị anh.....

_Thì tôi thấy lạ thì tôi thắc mắc vậy thui. Thế có việc gì vậy?

_Anh trở lên tò mò từ khi nào vậy?

_Thì cô cứ nói đi.

_Anh muốn chết hả- Mi bức xúc quát, đưa tay định cốc cho Kiệt 1 cái.

May mắn, anh chàng đã tránh được ngòi cười khoái cis nhưng không được bao lâu thì Mi đã nhanh tay thọc tay vào léc Kiệt, nhiệt tình thọc. Anh chàng thấy rất nhột, không cười cũng không được vì nó quá nhột, nếu cười thì lại làm mất vỏ bọc lạnh lùng của anh ta trước tất cả mọi người. Không ai có thể trải qua cái tình huống này mà không cười và Kiệt cũng không ngoại lệ. Anh chàng cười nổ trời, khiến cho những học

viên khoá trên nhìn 2 người như thế vật lạ, còn lũ hám trai thì há hốc mồm, coa người đang ngậm cơm còn phun ra hết sạch. Kiệt cố sức lôi tay Mi ra nhưng Mi tuy là con gái nhưng cũng khoẻ không kém con trai. Thầm bảo mình là không được van xin Mi nhưng tình thế không cho phép, cái miệng đúng là hại cái thân mà. Không chịu nổi nữa Kiệt cất tiếng van xin:

_Tôi ha ha ha biết ha ha ha lỗi rồi ha ha ha ha ha .

_Anh nói cái gì tôi không nghe rõ - Mi giả bộ như không nghe thấy, cố tình để Kiệt nói lại.

_Tôi nói là tôi biết lỗi ha ha ha rồi, cô tha cho tôi đi. - buồn cười quá nên Kiệt nói không ra câu.

_Vậy thì bỏ cái tính tò mò đi nhá? - Mi tay vẫn thọc léc Kiệt nói.

_Tôi thề ha ha ha ha ha.

_Tha cho anh đó.

Cuối cùng Mi cũng bỏ tay ra khỏi Kiệt, Kiệt bây giờ đang khóc trong lòng.

_Trời ơi! Sao ông lại cho tôi 1 bà vợ độc ác như vậy chứ.

_Anh đang nghĩ gì thế, ăn nhanh đi, chúng ta còn nhiều việc lắm.-nhìn Kiệt bằng con mắt nghi ngờ.

Kiệt hơi giật mình (cũng phải thui đang nghĩ xấu về người khác mà):

_À ờ! Tôi đâu có nghĩ gì. Ăn thui

Ngồi ăn được 1 lúc Mi lại tò mò hỏi Kiệt:

_Anh đã nghĩ ra nhạc gì chưa?

_Rồi!- vẫn cúi xuống ăn ngon lành.

_Nhanh vậy sao? Bài gì vậy?

_Tôi nghĩ màn nhảy này sẽ kéo dài trong 10. và tôi sẽ cho kết hợp 2 bài Việt- Han. 1 bài là beautiful girl (Cường seven) và Boy friend (Boy friend band)

_Hay đấy - Mi gật đầu đồng ý.

_Còn lại là việc của cô đó. - Lúc này Kiệt mới ngẩng mặt lên nhìn Mi.

_ Tôi biết rồi. - Mi bấu môi.

Bây giờ là 12h15 có 1 cô nhóc đang hét thật to vào loa, đằng sau cô nhóc có tấm băng giôn ghi chữ “Tuyển vũ công”. Đứng bên cạnh cô nhóc là 1 anh chàng đẹp trai đứng như chào hàng cạnh 1 chiếc bảng đề chữ “Nơi nhận quà” _Thưa các bạn thân mến, hiện nay chúng tôi đang cần tuyển vũ công để quay cho màn nhảy flashmob. Công của các bạn được trả bằng 1 chữ kí kèm theo cái ôm nồng ấm của anh chàng đẹp trai khôi ngô tuấn tú Lã Minh Kiệt.- Cứ thế và cứ thế cô nhóc Mi ra sức hét vào loa.

Kiệt đứng đó nghe từng câu, từng chữ Mi nói ra mà đau cả lòng. Trong lòng thầm trách thẳng bạn thân chết tiệt, hại chàng ra nông nỗi này.

Mi vừa nói vừa cười hí hửng, chẳng mấy chốc mà đã kiếm được 130 người và 70 nữa là bạn bè thường gặp của cô nhóc Mi La. Kiệt hết kí chữ rồi lại ôm đến mỏi hết cả tay, nóng hết cả người. Người được ôm thì hí hửng cười rất rất tươi, người bày ra trò này thì vui đến nỗi cười gần như rách cả miệng.

_Tên ngốc, lần này tôi lại trả thù được anh rồi. ha ha ha

Trong 1 tiếng cô nhóc Mi đã nghĩ ra được tất cả các động tác vờ đẹp, vừa dễ tập và cũng rất dễ nhớ. Được sự góp ý của Kiệt mà cô nhóc đã hoàn thành được tất cả các động tác hoàn hảo này.

2h tại sân trường Song Futrue, đã đầy đủ tất cả 200 người cùng Mi và Hạo tập hăng say không ngừng nghỉ cho đến 5h chiều. Còn Kiệt thì lấy cớ chịu trách nhiệm về nhạc nên không tập cùng mọi người. Lúc này giọng cô nhóc Mi đã khàn, có vẻ cô nhóc rất thích hợp cho việc chỉ đạo. Nếu muốn hoàn thành 1 màn nhảy

flashmob thì ít nhất cũng phải mất 1 tuần nhiều nhất là 1 tháng thì mới có thể hoàn thiện 1 cách hoàn hảo. Nhưng với 1 người lần đầu chỉ đạo 1 màn nhảy flashmob thì đây là 1 việc không thể tưởng tượng được, Và mọi người thấy rất khâm phục cô nhóc, khâm phục cả chính bản thân mình.

8h tại công viên, nơi tổ chức show diễn của nhóm bạn Mi La. Giường như show diễn này rất được mọi người mong chờ.

Mở đầu show diễn là màn ghi-ta độc đáo, sôi động dài 15. Và không để chờ lâu, tiếp theo buổi diễn là phần song ca của 2 cô nhóc tình nghịch Mi La. Tiếng nhạc của bài “Call me Maybe” đang vang lên, 2 cô nhóc bước nhanh ra sân khấu bắt đầu cất lên giọng hấy như họa mi hót của mình.

— I threw a wish in the well. Dont ask me, Ill never tell. I looked to you as it fell and nơ youre in may way....- Cô nhóc La được giao trách nhiệm mở đầu bài hát, khi cô nhóc mới bước ra, cất lên tiếng hát làm cho những anh chàng bên dưới gần như ngất trên cành quất. Tiếp sức cho màn giết người không cần vũ khí này cô nhóc Mi lại tiếp tục cất lên giọng hát xuất chúng của mình.

— Your stare was holdin. Repped jeans skin was showin. Hot night wind was blowin. Where you think youre going baby? Tiếp theo là phần song ca hoà quyện vào với nhau, làm cho cả công viên bỗng trở lên sôi nổi.

— Hey! I just me you and this is crazy but heres my number, so call me Maybe.....

Kết thúc là màn vỗ tay náo nhiệt reo hò của mọi người, Mc tức là bạn của 2 cô nhóc bước ra sân khấu khoác tay lên vai 2 cô nhóc làm phần của mình.

— Chúng ta đã được thưởng thức 1 màn song ca rất sôi động của 2 cô nàng xinh xắn, dễ thương rồi. Và bây giờ xin mời tất cả mọi người cùng nhau thưởng thức màn diễn độc đáo nhất của show diễn ngày hôm nay.

Sau khi lời giới thiệu của Mc vừa dứt, bỗng 1 màn pháo hoa được bắn lên có hình trái tim. Nối tiếp màn pháo hoa là tiếng nhạc bài beautiful girl được vang lên, bên dưới khán đài, người xem đã tản ra nhường chỗ cho nhóm nhảy nữ nhảy lên những động tác tuyệt đẹp, nối tiếp là nhóm nhảy nam. Đến giữa bài hát Hạo bước ra cùng nhóm nhảy theo điệu nhạc. La đứng trên sân khấu, nhìn thấy Hạo ngạc nhiên vô cùng, 2 tay ôm mặt. Mi thấy vậy, từ sân khấu nhảy xuống cùng hoà vui cùng mọi người. Lần này La lại càng thấy ngạc nhiên hơn. Nhạc của bài đã kết thúc, chuyển sang điệu nhạc rộn ràng nhịp nhàng hơn. Boy friend — lúc này chỉ có Mi và Hạo cầm bó hoa to nhảy và kéo tay La xuống nhảy cùng, mọi người lại cùng nhau hoà quyện vào điệu nhạc. La đứng đó cũng chỉ biết cười ngất ngưỡng. Nhạc kết thúc, Hạo quỳ gối dưới chân La, reo ra lời cần phải nói:

— LA! em yêu! anh yêu em! Đồng ý làm vợ anh nha?

— - LA vẫn im lặng. Làm cho Hạo và mọi người trong công viên đều nín thở.

— Em! Tại sao em lại.....-Nói đến đó La ngừng lại. Khiến cho những ai đang chú ý đến màn cầu hôn này đều thấy lo lắng.

— Tại sao em lại có thể không đồng ý được chứ. Em yêu anh. Hạo à!

Nghe xong câu trả lời của La tất cả lại thở phào nhẹ nhõm, Hạo sung sướng đeo nhẫn vào ngón tay nhỏ nhắn của La. Khi đã nhận được lời đồng ý của La lại 1 lần nữa màn pháo hoa lại bắn lên, hiện lên trên bầu trời là 3 chữ “anh yêu em”. Hạo hạnh phúc bế bổng La quay 1 vòng và Mi cùng ôm con bạn để vui cùng.

Bỗng tiếng trên sân khấu lại vang lên tiếng nhạc của bài hát “My love” và người hát bài hát này cất lên bằng giọng ấm áp không ai khác chính là anh chàng Minh Hạo đẹp trai. La thấy vậy bước chậm lên sân khấu, 2 dòng nước mắt lăn dài trên má, cô nhóc khóc vì hôm nay cô nhóc quá hạnh phúc. 2 người này ôm nhau cho đến hết bài hát. Kết thúc màn cầu hôn hoàn hảo.

La và Hạo lúc này đang rất hạnh phúc, còn Mi và Kiệt thì thấy vui lây cho bạn của mình. La Hạo từ lúc ôm nhau trên sân khấu đến xuống cánh gà vẫn ôm nhau thắm thiết. Mi cười đều rồi chạy ra chèo đôi nồng nàn này.

— Thế 2 cô cậu này định ôm nhau đến khi nào nữa đây? - Nói xong nháy mắt với Kiệt, Kiệt sau khi nhận cái nháy mắt của Mi tự dưng lại cứng cả người.

Tiếng của Mi lạnh lạnh làm cho La và Hạo giật mình buông tay nhau ra.

_Cái con ranh này, chêu tao hoài à. -La dí tay lên chán Mi 1 cái

_Con ranh?- Mi vừa nói vừa chỉ tay vào mặt mình.

_Cảm ơn em nha! -Hạo miệng nói, nếu không nhanh thì hậu quả sẽ không thể nào lường được.

_Hi hi hi. Không có gì.- Mi díp mắt vào cười. Trông cô nhóc lúc này rất đáng yêu.

La lúc này mới ngó người ra, mãi cô nhóc mới hiểu ra là Mi đã giúp Hạo giàn dựng màn cầu hôn này. Thức ra điều ấy, khuôn mặt La lúc này bỗng chuyển sang hiền dịu. Mi thấy vậy nháy mắt đưa tình với Hạo. Ghé vào tai Hạo nói:

_Vậy còn phần hoa hồng thì sao? em không cần nhiều chỉ cần anh mua cho em 100 cái kẹo mút hương vị sữa dâu là được.

Hạo ghé vào tai Mi:

_Đơn giản. Rồi! anh sẽ đáp ứng.

_Vậy thì được. Thui em xin cáo lui. _ Con ranh chơi vui về nha, tao về trước - Mi đi về phía Kiệt khoác tay Kiệt lôi đi, tay vẫy tạm biệt La và Hạo nhưng mặt không thèm quay lại.

La và Hạo đã có không gian riêng tư, cả buổi tối hôm nay cả 2 người được vui vẻ hạnh phúc bên nhau mà không bị Mi quấy dấy. Còn Mi và Kiệt thì lại mỗi người 1 phía, người nào về nhà người ấy. 2 người này lúc nào mới nồng nàn giống La và Hạo đây? Mời mọi người theo dõi.

22. Chương 22

Chap 22: Bài kiểm tra tháng đầu tiên.

Tối hum đó, Mi và Kiệt đã không bên nhau âu yếm như La và Hạo nhưng đó lại là 1 điều tốt đẹp nhất cho 2 người này. Nếu có đi chơi với nhau thì cũng chỉ có cãi nhau là chủ yếu chứ vui vẻ thì không có trong từ điển của 2 người. Các bậc tiền bối của chúng ta đã từng nói “xa thơm gần thối”, đúng là như vậy. Gần nhau là cãi nhau, xa nhau thì chẳng bao giờ cãi nhau lần nào. 2 người này xa nhau lại nghĩ về nhau nhiều hơn. Cả đêm hum đó có 2 con người cứ ngồi đó lẩm bẩm, chàng nghĩ về nàng, nàng nghĩ về chàng.

_Em thích đến vậy sao? em vui đến vậy sao? Nhưng sao nhìn thẳng vào đôi mắt em, anh lại thấy có thoáng gì đó của nét mặt khó chịu. Anh tưởng, anh đã khám phá hết con người em, nhưng anh đã sai lầm rồi, càng ngày em càng bí mật. Còn nhều điều anh vẫn chưa biết, phải làm thế nào để biết hết được những bí mật của em đây? Anh không có đủ tự tin đứng trước mọi người để nói lời cầu hôn em. Anh ghét phải đứng giữa đông người như vậy. Xin lỗi em, anh không thể cho em màn cầu hôn độc đáo như vậy. - Cứ thế lẩm bẩm suy nghĩ suốt đêm. Sao trái tim bằng giá này lại có thể dễ dàng yêu 1 cô gái không giống như 1 cô gái như vậy. Cũng dễ hiểu thui, vì cô nhóc Mi quá đặc biệt mà, trái tim chàng Kiệt bị cho tan chảy cũng là điều đương nhiên thui.

Tại căn phòng bí mật, bóng đèn phòng đang được bật sáng, màn hình máy vi tính cũng đang được bật sáng. Cô nhóc Mi đang hí hửng tải clip cầu hôn độc đáo của La và Hạo lên youtube. Đúng là nghịch ngợm, cái gì cũng nghịch được. Mỗi lần quay được cái gì hay hay là y rằng cô nhóc sẽ tải lên đó không sót 1 clip nào. Cũng may là chiếc iphone của Kiệt bị ngâm nước nên sập nguồn chứ không thì cái cảnh 1 đôi trai gái đang tình tứ hum bữa cô nhóc nhìn thấy đã được mọi người chiêm ngưỡng mà học tập rồi.

_Sao 2 vợ chồng nhà con ranh LaLa mặt dày thế, cầu hôn, tình tứ giữ đám đông, nổi cả da ga. Cho mình có bao nhiêu kẹo đi chẳng nữa thì mình cũng không thể làm như họ. Vui thì vui thật nhưng mình vẫn thấy khó chịu, mình ghét nhất những chỗ có đông người. Mai sau mà có bị cầu hôn như thế chắc sút cho thẳng

đó chết mất.- Đang loay hoay xem lại cái clip thì trong dòng suy nghĩ của cô nhóc bỗng ngừng lại 1 chút và lại tiếp tục nghĩ, nhưng không phải dòng suy nghĩ lúc đầu mà nó đã bị lệch sang chủ đề khác rồi.

_Ấy! Sao anh ta không xuống nhảy cùng mình nhỉ, cũng lạ quá ha. Mọi lần đứng với mình thì tí ta tí tởn, hể mà đứng với mấy cô em xinh thì lại đỡ chứng lạnh lùng. Nhưng cũng phải công nhận là anh ta thật sự nhảy rất đẹp, rất đúng kĩ thuật, rất ít thấy anh ta sai sót. Không thể xem thường anh ta được, mình cần phải cố gắng hơn nữa thì mới đuổi kịp anh ta được.

Mới đó là Khai giảng mà bây giờ đã được 1 tháng học rồi, đã đến lần kiểm tra cuối tháng đầu tiên của trường. Không như các trường học khác chỉ có kiểm tra giữa kì, cuối kì. Trường Song Futrue là trường nghệ thuật, luôn kiểm tra học viên của mình đều đều vào mỗi tháng, với số lần kiểm tra như vậy mà kết quả cuối năm của các học viên trong trường cao hơn so với các trường học nghệ thuật khác. Phần kiểm tra này không khó cho lắm nhưng cũng không dễ lấy điểm cho lắm. Không biết lớp của Mi có nhiều người vượt qua không đây? Chap 22: Tiếp.

Cách kiểm tra rất đơn giản, các học viên chỉ việc nhìn vào trong màn hình tivi và hát lên những chữ có trong đó gọi các khác là hát karaoke.

Trước ngày kiểm tra.

Khắp nơi, chỗ nào cũng có tiếng tập hát của các học viên, họ rất lo lắng cho phần thi của mình. Riêng có 2 cô nhóc nghịch ngợm hay ăn vẫn đang say sưa ngồi cho từng miếng bím bím vào chiếc miệng bé xinh của mình. Bỗng nhớ đến phần thi của con bạn, cô nhóc La lên tiếng hỏi:

_Con ranh, mày định thi bài nào vậy?

_Mày biết Ngọc Khuê sao mai chứ? - Cho 1 nắm bím bím vào miệng, phồng mồm nói.

_Biết! Hả! Mày định chơi bài “Bà tôi” sao? -La hốt hoảng.

_Ukm!- Mi vẫn ăn nhiệt tình không thèm để ý nét mặt của con bạn mình đang vang dần đi.

_Mày có điên không? Bài đấy hát khó lém, mày chơi làm sao được bài đó. Khó kiếm điểm lém à nha.

_Khó cũng phải chơi thử.-Mi trau mày.

_Tao khuyên mày nên chọn bài khác thì hơn.

_Mày không tin tao thì thôi. Bực mình. - Để lại gói bím bím đang ăn dở, cô nhóc bực bội đi 1 mạch ra ngoài. Để lại 6 con mắt đang nhìn bóng cô nhóc đang mờ dần.

Ngày kiểm tra đến.

Cả phòng thi đã tập chung đầy đủ, ai nấy đều gắn trên mình khuôn mặt tự tin. Vì cả ngày hum qua ai cũng rất vất vả cho phần thi của mình mà. Phần thi diễn ra rất căng thẳng, vì từ đầu giờ thi đến giờ vẫn chưa có 1 điểm cao nào được ghi vào sổ điểm. Tiếp theo là phần thi của La. Khi biết được đến phần thi của La, phòng thi bỗng giãn ra, thở phào nhẹ nhõm vì đây là 1 trong 4 người khá nhất trong lớp. Đúng là vậy, cô nhóc tự tin bước tiến về phía mic. Tiếng nhạc của bài “Safe and sound” vang lên, cả căn phòng bỗng ảm lên.

_I remember tears streaming down your face. when i said Ill never let you go. When all those shadows almost killed your light.....- Cứ thế cứ thế rót vào tai mọi người, tất cả cứ như đang bị say rượu, lan man theo tiếng hát của cô nhóc La. Kết thúc cô nhóc thu gọn điểm A+ vào trong sổ điểm.

_Con ranh, được đấy- Mi đập tay ăn mừng với La

_Chuyện, tao mà -La đắc chí.

_Còn mày nữa đấy, không đổi nhanh thì không được điểm như tao đâu.- La nhú mày dận dò Mi.

_Yên tâm đi, anh mày sẽ được điểm cao cho mà xem.- Mi hênh mặt lên. Bước oai hùng lên phía thầy giáo ngồi đăng kí bài. Thầy giáo cười tươi gật đầu, còn Mi thì híp mắt cười.

_Bây giờ lại mê hoặc thầy giáo đấy. Xích lui ra đi, sao đứng gần thế- Kiệt lảm bảm.

Hạo theo dõi nét mặt của Kiệt mà gian.

_Anh! Cười cái gì mà đểu thế? - La thấy Hạo nhìn Kiệt cười gian hỏi.

_Nhìn Kiệt đi. - Hạo vẫn cười gian nói với La. _hí hí hí!!!!!!- Khi La nhìn về phía Kiệt, cả 2 người lại cười.

Tiếng nhạc của bài “Lemonade” bỗng vang lên, phá tan đi không gian âm áp của bài “Safe and sound”. Không gian mát mẻ bỗng toả ra, từ thầy giáo lẫn học viên ai nấy đều lắc lư theo tiếng nhạc. 3 người trong nhóm của cô nhóc há hốc mồm.

_Con này cũng biết nghe lời nha- La hét vào tai Hạo.

Cả phòng thi bây giờ đang rất ồn. Cô nhóc Mi vẫn tự nhiên đóng đưa theo tiếng nhạc, mồm vẫn hát nhưng trong đầu lại nghĩ:

_Không uống mình khổ công tập cả đêm hum qua. Hehehe.

Những ca từ mát mẻ vui tươi vẫn vang lên:

_Im so alone and now I really wanna make you along. I just want you to see. You're the only one for me....

Bài hát kết thúc bằng tiếng hét của các học viên pha lẫn tiếng cười hài lòng của thầy giáo.

_Theo các em chúng nên cho bán ý nhiều điểm đây. - Thầy giáo cười hỏi đùa các học viên.

_Dạ! Trên cả A+ -1 học viên nói to

_Đúng đó thầy- 1 học viên khác nói để vào.

_Được rồi, tuy không có điểm cao hơn nhưng chúng ta vẫn phải cho bạn ấy điểm cao nhất trong các điểm cao nhất giống với bạn La.

_Dạ! - Mi nhanh miệng.

Chạy nhanh xuống chỗ ngồi của mình.

_Con ranh! Mày ra trường này hơi quá rồi nha- La nói đùa với Mi.

_Quá gì? Hum qua về anh nghe FM lúc 22h có chương trình hot 10&10, có bài này thế là anh chơi lun. Tập cả đêm đó. - Mi biện chứng cho mình.

_Con này mày được. Tao nghĩ khi mày nghe bài hát này, tinh thần ăn uống của mày bỗng dâng cao lên, nên mày mới chơi bài này thì có.

_Ồ! sao mày biết.- Bị đánh chúng tim đen, cô nhóc Mi đỏ mặt.

_Tao biết ngay mà. La Mi Mi đã hát bằng tất cả tinh thần ăn uống của mình và mang về cho mình điểm A+ cao nhất trên cả cao. ha ha ha- La chê đùa Mi.

_Thì sao nào. Ít ra cũng đã được điểm cao.- Mi tiếp tục biện chứng cho mình.

_Thui thui. Im lặng đi, đến lượt Kiệt rồi kìa -Hạo cắt ngang, cứu Mi khỏi móng vuốt của vợ mình. Thấy Mi đã hát tiếng anh, hát về nước chanh, vậy thì anh chàng sẽ hát trà chanh vậy. Gần đây đang nổi lên bài hát “Hà Nội trà đá vỉa hè” của Đinh Mạnh Ninh, nên anh chàng thử thể hiện 1 lần xem khả năng của mình đến mức nào.

_Cho tôi xin 1 ly trà đá, góc phố nơi tôi hay về qua, cho tôi quên tạm những vội vã, nghe anh em chuyện đời vui buồn. Cho tôi ly trà chanh và nhiều đá, giống những khi tím 5 tùm 3, mộng hum nay đường không bụi quá. có ai cùng tôi trà đá vỉa hè.....-Vua hát vừa nháy mắt với Mi

Khi Kiệt cất lên tiếng hát, Mi thấy hơi bức mình, anh chàng này dám hát cùng đề tài với mình. Nhưng thấy bài hát cũng nhộn, cũng độc đáo nên cô nhóc đã bị chôn vào trong không gian mát mẻ mà cô nhóc đã tạo ra hoà quyện cùng không gian của chàng Kiệt. Cả không gian như đang chìm ngập vào biển mát. Kết quả của không gian đó lại là 1 điểm A+ chói lọi.

Cuối cùng là phần thi của Hạo, Hạo cũng dùng tiếng của cha sinh mẹ đẻ truyền cảm xúc tới mọi người. Là người lãng mạn nên tất nhiên phải chọn những bài nói về tình yêu. Là bạn bè thân thiết với Hồ Quang Hiếu, anh chàng đã chọn bài “Em là hạnh phúc trong anh” để thể hiện phần thi của mình.

__Yêu em mãi mãi. yêu em suốt kiếp. Ngày tháng cứ trôi sao chỉ mình anh thôi.....Yêu em mãi mãi. Yêu em suốt kiếp, hãy để cho anh thêm 1 lần yêu em.....

Chàng Hạo suất trường này hơi mạnh tay, điệp khúc “Yêu em mãi mãi, yêu em suốt kiếp” đã làm cho các học viên nữ gần chết trong phòng, còn La thì đơ người nghe tiếng hát của Hạo. Trong lúc các học viên nữ say đắm trong tình yêu thì cô nhóc Mi đã ngủ từ lúc nào không biết. Nhược điểm của cô nhóc là mỗi khi nghe nhạc tình yêu, lại còn là nhạc Việt Nam du dương thì cô nhóc sẽ bị đánh gục, ngủ 1 cách ngon lành. Từ lúc cô nhóc ngủ luôn có 1 người theo dõi từng nét mặt, từng lúc nhắm nháp môi của cô nhóc.

__Khi ngủ trông em càng đáng yêu- Kiệt vuốt tóc Mi nói khẽ

Cứ thế nhìn mà không biết rằng phần thi của Hạo đã xong và suất sắc dành điểm A+ về cho mình từ lúc rồi. La và Hạo lại được mỉm cười khúc khích.

Phần kiểm tra cuối tháng đầu tiên đã kết thúc, 4 người đã rinh về cho mình 1 điểm A+ đáng giá. Đó là 1 ngày vui với cả 4 người, nhưng người vui nhất vẫn là Kiệt. Anh chàng vinh dự được bế bổng cô nhóc Mi mà không có sự chống đối nào, vì cô nhóc vẫn còn đang ngon giấc nồng trong lòng Kiệt. Tình cảm của Kiệt dành cho Mi ngày càng vun đắp, còn Mi thì vẫn chưa có 1 chút tiến triển nào. Cầu mong là nhanh chóng vun đắp giống như Kiệt.haizzz!

23. Chương 23

Chap 23: Cuộc thương lượng.

Mùa thu đã qua và mùa đông đã tới. Những ngày đầu của mùa đông se se lạnh làm cho người ta cảm thấy khó chịu. Nhưng đối với các đôi tình nhân đang yêu nhau thì mùa đông là mùa đẹp nhất, là mùa có cơ hội nhất. Mùa đông là để cho các chàng trai cô gái thể hiện tình yêu của mình với người yêu, để họ lại xích gần nhau hơn, yêu nhau nhiều hơn mỗi khi cơn gió lạnh lại bất chợt thổi. Cô nhóc Mi Mi cũng rất yêu mùa đông, nhưng không phải vì được ôm người yêu mình khi gió đông chợt thổi mà là cô nhóc sẽ được thưởng thức cái cảm giác lạnh trên miệng, ấm trong bụng, cảm giác lạnh lạnh rồi lại ấm ấm khi cho từng thìa kem lạnh buốt trước mùa đông giá lạnh.

Hum nay là ngày chủ nhật đầu tiên của mùa đông. Là ngày các quán ăn vỉa hè mọc lên đông đúc người ăn, là ngày cái quán bánh gối cô nhóc hay ghé qua mỗi khi dạo phố, mùa đông đến lại bắt đầu mở cửa, là ngày cái quán bán những cái chân gà vàng ươm, những cái cánh gà mỡ màng bóng bẩy mọc lên đông đúc người. Tất cả đều là những món vỉa hè mà cô nhóc khoái ăn nhất. Là ngày thích hợp để đi chơi nhất.

Sáng hum nay cô nhóc đã dậy từ rất sớm để chuẩn bị cho buổi đi chơi sáng khoái. Cô nhóc quyết định 1 mình hưởng thụ vì cô biết chắc rằng La sẽ không đi. La không có thích mùa đông cho lắm và cô nhóc này cũng không thích ngồi ăn ở những quán vỉa hè đông đúc người. Mi cũng hiểu cho La cho nên miễn nguyện hưởng cho hoàn thiện cái mùa đông 1 cách êm đềm.

Mi thích cái cảm giác đi bộ 1 mình quanh phố cổ Hà Nội, ngắm những con người thân thiện hoà đông. Tính của cô nhóc Mi có lúc trầm có lúc bổng. Khi bổng cô nhóc sẽ chủ động tìm đến mọi người, cùng họ vui chơi, cùng nhảy theo những điệu nhạc sôi động trên những dãy phố mới của Hà Nội. Khi trầm thì lại thu gọn mình về, 1 mình dạo bước trên phố kèm theo cái headphone thân yêu của mình. Để thưởng cho mình 1 ngày đi chơi bổ ích và vui vẻ, cô nhóc đã chuẩn bị cho mình 1 lịch trình khá thú vị:

__Đầu tiên cô nhóc sẽ đến “Hội chất độc màu da cam” Thăm nhưng em bé tội nghiệp.

__Tiếp theo là hưởng thụ các món ăn vỉa hè yêu thích.

_Cuối cùng là đi nghịch pháo bông ở hồ Tây.

Kế hoạch đã được vẽ ra rất hoàn chỉnh nhưng lại được bắt đầu 1 cách lộn ngược.

7h cô nhóc hơn hử chào ba rời khỏi nhà, xui thay cho cô nhóc mới đi đến cổng đã bị xe của Kiệt chặn lại. Nhận ra xe của Kiệt cô nhóc định gắng giọng lên quát, thì cửa xe oto bật ra, người bước ra khỏi xe không phải là Kiệt mà là Ba ma của Kiệt. Ông bà Lã bước ra khỏi xe với vẻ mặt tươi cười nhưng sâu trong đó lại là gian gian. Kiệt đẹp trai của mọi hum lạnh lùng, hum nay đã tháo bỏ bộ áo giáp lạnh băng, thay vào đó là khuôn mặt nhún nhó lẩn lo lẩn. Mi nhe răng lên cười rất tươi với ba ma chồng tương lai của mình, rồi thay đổi 360 độ lườn 1 cái chết người về phía Kiệt, khiến Kiệt rùng mình, khuôn mặt Kiệt đang trắng chuyển sang xám. Mời ông bà Lã vào trong nhà nơi ba cô nhóc đang ngồi đọc báo, dịu dàng lễ phép khiến ai cũng thấy ngạc nhiên.

_Dạ! 2 bác ở lại chơi con xin phép ra ngoài đi dạo - Mi nhẹ nhàng nói đó lag lí do tại sao cô nhóc lại nói dịu dàng như vậy.

_Không được, con định đi 1 mình sao? -Bà Lã lên tiếng.

_Dạ! con không đi 1 mình thì đi với ai ạ? -Mi mặt ngơ ra

_Dạo này ta thấy các con ít đi chơi với nhau, hum nay là ngày đẹp ta định để cho 2 con tự do. vì vậy mà hum nay ta chở thẳng Kiệt đến đây để mời con đi chơi phố. Kiệt Mi đi đi các con.

_Kiệt và Mi hoảng, 2 ông bố thì cười khâm phục bà mẹ tinh quái.

_Dạ! con mún đi 1 mình- Mi khóc ra 1 câu để cứu vớt tình thế. Nhưng bị ba Mi cảnh cáo.

_Mi con, chỉ nghe không được cãi lời.

_Dạ! -Mi xì mặt.

_Thui 2 con đi chơi đi. -Ông Lã thúc.

2 người bạn trẻ mang trên mình khuôn mặt bức xúc, bước chậm ra ngoài. Còn các bậc phụ huynh bên trong nhà thì lại cười mãn nguyện. Chap 23: Tiếp.

Mi và Kiệt bước chậm ra cổng, ở cổng đã có sẵn 1 chiếc xe đạp màu xanh dương trông rất thể thao, đó là xe của Mi. Không nghĩ ngợi Mi liền nhảy lên chiếc xe thân yêu của mình ngồi, ngồi yên vị trên xe cô nhóc mới nhớ ra là có 1 tên đang lèo đèo theo sau mình.

_anh không có xe phải không? Vậy thì anh không thể đi chơi cùng tôi rồi.- Mi khoái chí.

_ai biiu tôi không có xe? xe của tôi ở trong đây. -Mặt bình thần tiến về cốp xe của mình lôi ra 1 túi rất to. Khi mở ra Mi bị kinh ngạc bởi đó là chiếc xe đạp gấp mà cô nhóc đã năn nỉ ba mua cho nhưng ba Mi không cho mua.

_Anh mà cũng đi xe đạp sao? -Mi vẻ mặt ghen tị.

_Đường Hà Nội rất hay tắc, cô biết công dụng của nó rồi chứ.- Kiệt đưa bộ mặt đáng ghét về dạy dỗ Mi.

_Thui không nói nữa, tôi đã vạch ra 1 lịch trình cho ngày hum nay rồi, đi hay không tùy anh.- Mi tức tối không cãi lại được Kiệt, nên đành ra chiều cuối cùng là khiêu khích.

_Đi chứ, cô không nghe lời ba cô mới nói gì à. Chỉ nghe không được cãi.

Cả 2 đi được quãng khoảng 2km, thấy mặt Kiệt cứ nhún nhó Mi liền hỏi:

_Anh bị sao vậy?

_Không có gì

_Thật là không có gì?- Mi nhún mày, đôi mắt xanh của cô nhóc nhìn thẳng vào đôi mắt nâu của Kiệt Không cương nổi, anh chàng đã bị hạ gục và khai thật bộ dạng của mình lúc này:

_Tôi đói- Kiệt cúi đầu xuống về ái ngại.

_Anh đói? Sáng anh chưa ăn uống gì sao? -Mi tỏ vẻ quan tâm vì đối với cô nhóc nhìn ăn sáng là điều không nên 1 chút nào.

_Sáng sớm mẹ tui bủ cả nhà sẽ ăn sáng ở ngoài, thế mà không biết thế nào lại chở ngay đến nhà cô - Kiệt về mặt tội nghiệp.

_Ra thế, vậy anh cũng là người bị hại rồi. Thui rẽ vào đây ngồi 1 xíu-Mi ra lệnh.

Cả 2 rẽ vào khu đất đối diện với bệnh viện tư chỉ khám cho trẻ em,có những cái đu quay. xích đu, cầu trượt...Đây là khu vui chơi của trẻ con khi chờ khám bệnh. Ngồi trên xích đu có 1 cô nhóc đang hí hục lục cái ba lô màu xanh dương in hình chữ "I Am an ELF. Share if you are an ELF" rất đẹp. Và bên cạnh là 1 anh chàng đang nhăn nhó ôm bụng vì đói. Kiệt không phải là người hay ăn như Mi, nhưng bữa sáng là bữa ăn chính của anh chàng, nếu bữa sáng mà không ăn uống gì thì đảm bảo cả ngày hum đó anh sẽ không làm được gì hết vì Kiệt chỉ dùng cơm vào bữa sáng, rất ít khi dùng cơm vào bữa trưa và bữa tối hầu như 2 bữa đó anh chỉ ăn 1 chút hoa quả mà thui.

_Ngày anh ăn đi. Không biết tại sao hum nay tui lại mang đi 2 hộp sữa và 1 chiếc bánh hamburger. May mắn cho anh đó.- Mi tỏ vẻ bà mầu.

_Cảm ơn -Kiệt bật ra câu này về không trần chừ.

Mi không nói gì cả chỉ cười, hum nay cô nhóc trông rất dịu dàng. có vẻ cô nhóc đã cởi bỏ áo giáp tomboy của mình ở nhà mà chỉ khoác trên mình vẻ nữ tính, hiền thực. Cô nhóc Mi đã chọn cho mình 1 bộ váy màu xanh da trời nhạt, bết tóc chéo sang 1 bên, đội 1 chiếc mũ nan nho nhỏ. Rất giản dị nhưng lại rất đẹp. Không biết từ khi nào mà cô nhóc đã quen với những chiếc váy, quen với những cái nơ xinh xinh. Kiệt rất thích với những thay đổi này, nó khiến anh chàng ngày càng chết mê Mi hơn. Tuy ngồi hưởng thụ bữa sáng mà Mi đã chuẩn bị cho, nhưng đôi mắt không thể nào rời khỏi mái tóc của Mi, khuôn của Mi đang đu đưa theo gió. Lúc này Kiệt không thể nào cưỡng nổi đôi mắt xanh biếc của cô nhóc, Anh chàng liếc mình nhướn cao người đặt đôi môi lên cái trán xinh xinh của Mi và cảm nhận rõ được trái tim của mình đập càng lúc càng nhanh. Mi bị giật mình bởi hành động của Kiệt, cô nhóc bị đơ trong 10s các nơon thần kinh của cô nhóc lúc này cũng đồng loạt đình công không thêm làm việc. qua 10s lấy lại được tinh thần cô nhóc mới nhẹ nhàng nói: _Anh đói quá nên định ăn cả tôi hả? Có bỏ ra không thì bảo?

Ý thức được hành động mình đang làm, Kiệt cảm thấy rất lo lắng, nghĩ cách nào để giả thích bây giờ. Đảo mắt qua đảo mắt lại, Kiệt bỗng nhìn thấy hình dáng quen quen, nhận ra đó là hình bóng của quan gia Lưu. Kiệt đặt ra câu hỏi:

_Ông ta làm gì ở đây? lại còn cầm cái máy chụp hình của mình nữa. Hả chắc đây là trò của mẹ. Nhưng cũng may. he he he. -Trên đầu anh chàng bỗng có 1 cái bóng đèn bật sáng.

_Có người đang theo dõi chúng ta. Tôi chắc rằng đây là trò của mẹ tôi. Vì vậy phải diễn kịch 1 chút cho bà ấy vui chứ.- Kiệt nghiêm nghị mặt nói với Mi.

_Có thật không đấy? Hay anh lại lợi dụng tôi- Đôi mắt xanh về nghi ngờ nhìn Kiệt.

_Không tin cô tự đi coi.

Mi định quay lại nhìn nhưng bị Kiệt ngăn lại:

-Ấy! cô nhìn kiểu thế thì ông ấy biết bọn mình đã phát hiện ra là đang bị theo dõi đó.

_Vậy thì mượn anh 1 chút vậy -Mi cười đều

Không để Kiệt kịp phản ứng, cô nhóc đã ngồi tót lên đùi của Kiệt, giả 1 hành động như đang hun Kiệt nhìn về phía ông quan gia. Tim của Kiệt lại đập mạnh. nhận ra đối tượng Mi kết thúc hành động, trở lại chỗ ngồi cười 1 cái làm tim Kiệt thót lại.

_Các cụ đã muốn như thế thì chúng ta sẽ làm như thế- Mi về mặt tình nghịch.

_Nghĩa là sao? -Kiệt mặt dần ra hỏi Mi.

_Các cụ muốn chúng ta yêu nhau thì chúng ta sẽ giả yêu nhau vậy. Thế này nhá. khi nào chúng ta bị theo dõi hay đang đứng trước các cụ thì chúng ta sẽ diễn kịch là 1 đôi đang yêu, Nếu không có ai cả thì tôi với anh chẳng có chuyện gì cả.- Mi lém lỉnh.

_Được đấy. Vậy khi nào thì chúng ta diễn?

_Ngay bây giờ. anh không thấy chúng ta đang bị theo dõi à?- Mi bực bội.

_Vậy bây giờ đi đâu? - Kiệt thắc mắc cái lịch trình của Mi.

_Đi mua bánh kẹo.

_Làm gì? ăn? -Kiệt ngó người.

_Cứ đi rùi biết. Chỉ nghe theo không được cãi lại. -Mi tỏ vẻ bí mật. Kiệt ngoan ngoãn đi theo và không hé ra 1 lời nào nữa.

Thế là cuộc thương lượng đã xong, đây là nguyên nhân sẽ dẫn đến những tình cảm của 2 người dành cho nhau trong tương lai. còn hiện tại xem họ đi chơi với nhau thế nào nha!

24. Chương 24

Chap 24: Hẹn hò.

Bắt đầu 1 ngày đi chơi chỉ có 2 người.

Tại cửa bán bánh kẹo.

Có 1 cô nhóc vui vẻ, hôn hờ cho từng gói kẹo vào trong rổ đựng, đưa đôi mắt màu xanh ra trời lướt nhanh qua các dãy để kẹo. 1 anh chàng khuôn mặt đẹp trai đã bị biến dạng thành 1 bộ mặt của con khỉ khi ăn phải Ớt. Cô nhóc Mi nhặt lia lịa mà không thèm để ý tới người đang phải xách những thứ cô nhóc đang vứt vào. Nhìn sơ qua thì có thể nhận ra rằng, cái cửa hàng đang vơi dần những gói kẹo, gói bánh. Tinh thần thắc mắc của anh chàng Kiệt lại bỗng dâng lên. Đôi mắt nâu của anh chàng nhíu lại trông rất ngộ hời Mi:

_cô mua làm gì mà nhiều thế? Cái tủ lạnh nhà cô vẫn còn chưa đủ hay sao?

Đôi mắt xanh của cô nhóc đang hôn hờ bỗng trĩu lại vẻ khó chịu khi vừa được nghe 1 câu nói không lọt tai.

_Anh nói nhiều quá. ngoan ngoãn xách đi. lát nữa thì biết.

Không nói gì thêm, anh chàng lại chuyển khuôn mặt của mình ở mức lạnh lùng thường ngày, tiếp tục xách đồ cho cô nhóc. Không thể lờ khuôn mặt ảm áp ra chỗ đông người được.

Thế là đã mua xong, việc tha lời đồng kẹo của Mi đi cũng không ai khác chính là con khỉ ăn phải Ớt -M.Kiệt. Khuôn mặt khó chịu cứ vác đi khắp con phố, từ con phố này đến con phố khác. Nhưng không hiểu sao, đi đến đâu cũng có gái ngất, không nghiêm trọng đến nỗi ngất thì cũng xuýt nữa thì ngất. Và thêm nhiều muôn lời bàn tán, chẳng hạn như: 2 người ấy thật đẹp đôi, anh ấy thật dễ thương hay ước gì mình cũng có 1 chàng người yêu như thế ...vân vân và sao sao. Cô nhóc Mi nghe thấy chỉ bĩu môi, đôi môi đỏ hồng của cô khi đó thật sự rất quyến rũ, khiến cho những chàng trai đang đi cùng người yêu mà cũng phải đau tim. Còn Kiệt thì không để ý gì hết ngoài đường đi và chiếc xe của cô nhóc Mi. Xe của Mi quẹo phải xe của Kiệt cũng quẹo phải, quẹo trái cùng quẹo trái.

Tại Trung tâm khuyết tật màu da cam.

Đi mãi đi mãi, cho đến khi trước mặt 2 người là cái cổng to, trên đó đề chữ gì thì chắc ai cũng biết. Khi đọc xong dòng chữ trên đó, đôi mắt nâu của Kiệt mở tròn xoe tỏ ra ngạc nhiên:

_Sao cô lại đưa tôi đến đây?

_Tôi nói rùi mà, bây giờ anh quay về vẫn kịp đó- Mi chỉ tỏ ra rất bình thường.

_Ý tôi không phải thế. thooi vào đi- Kiệt biện minh cho lời nói của mình.

_Được thôi -Mi nở ra 1 nụ cười toả nắng quyến rũ đôi mắt nâu của Kiệt.

Mi dẫn Kiệt vào 1 căn phòng to,thấy 1 người phụ nữ ngoài 60 đang ngồi trong bàn làm việc, đôi mắt đậm chiêu đang suy nghĩ gì đó. Mi nhìn cái đã nhận ra đó là ai,cô nhóc liền chạy chân sáo tới bàn làm việc của người phụ nữ đó.

_Con chào mẹ! Kiệt thấy Mi chào thế thì ngạc nhiên lắm.

Khi nghe thấy tiếng chào lạnh lạnh của cô nhóc Mi, người phụ nữ đó ngược mắt lên nhìn và nở ra 1 nụ cười hiền hậu:

_Mi! con đến đây hả?

_Dạ! Mẹ nghĩ gì mà dăm chiêu thế? -Vẫn cười tươi nhìn Mi.

_Không nghĩ gì đâu con. -che dấu đi nỗi lo lắng, người phụ nữ nhìn về phía Kiệt thắc mắc hỏi:_Thế còn anh chàng đẹp trai này là ai đây?

Mi lại tiếp tục cười, trả lời:

_Dạ! bạn con mẹ ạ. Anh ta tên Kiệt

_Chứ không phải là người yêu sao? -Người phụ nữ nhú mày,Mặt hóm hỉnh hỏi Mi.

_Dạ không có chuyện đó đâu mẹ.

Nhìn về phía Kiệt, vẻ mặt hãnh diện nói:

_Đây là hiệu trưởng của trung tâm, đồng thời cũng là mẹ nuôi của tôi.

_Dạ! con chào cô -Kiệt lễ phép cúi chào.

_Chào con. Con bé Mi này nó tinh nghịch, chắc chơi với con bé con vất vả lắm hả?

_Mẹ này! Chơi với con thì phải là 1 niềm vui chứ. Thui con muốn đi thăm lũ trẻ, mẹ đi cùng con nha-Không muốn bị đưa ra làm trò cười Mi chặn lại cuộc nói chuyện.

Bà hiệu trưởng chỉ cười lắc đầu rồi dẫn Mi và Kiệt đi. Còn Kiệt thì thấy hơi ngạc nhiên vì thái độ không nheo của cô nhóc.

Khi thấy lũ trẻ đang vui đùa, Mi liền chạy thật nhanh ra nhập bọn, cười đùa vui vẻ. Chơi đã mệt cô nhóc mới nhớ ra đồng bánh kẹo mình đã khổ công chọn trong cửa hàng, liền kêu Kiệt ra xe lấy. Kiệt bị xai vặt như thế nhưng lại thấy rất vui, vẫn vui vẻ làm theo. Lần đầu tiên được chơi với trẻ con, lần đầu tiên được phát kẹo cho trẻ con, Kiệt như được mở mang tầm mắt. Cô nhóc Mi vẫn vui vẻ cho đến khi phát gần hết đồng kẹo, trên tay cô nhóc chỉ còn 1 thanh kẹo socola. Nhú mày, hình như cô nhóc đang nhớ ra chuyện gì đó. Nghĩ 1 lúc, đôi mắt cô nhóc bỗng sáng lên:

_Thư ơi! Thư!- Cô nhóc đã nhớ ra còn có 1 đứa em gái nuôi.

Bà hiệu trưởng thấy thế, khuôn mặt mà lại thấy tái mét, trong lòng bà lo lắng vô cùng.

_Thư ơi! -Mi vẫn tiếp tục gọi. Nhưng vẫn không thấy 1 cô bé vẫn hay cười nói, vẫn hay chạy xô đến cô, nhận ngay thanh kẹo cô đang cầm trên tay. Đôi mắt của Mi bỗng trở lên lo lắng, khoé mắt đã bắt đầu ứa nước. Chạy nhanh ra phía bà hiệu trưởng, giật tay bà hỏi:

_Mẹ nói cho con biết! em Thư đã đi đâu rồi? sao lại không ra chơi với con? -Đôi mắt xanh của cô nhóc long lanh, nhìn bà hiệu trưởng.

_Ukm! ukm!... Em Thư. em Thư -Bà chỉ biết ngập ngừng.

_Mẹ nói đi- Lúc này Mi hét to, làm cho tất cả mọi người đều giật mình, những đứa trẻ đang chơi đùa với Kiệt bỗng ngừng lại. Nụ cười trên môi Kiệt bỗng tắt, đôi mắt nâu nhú mày nhìn về phía Mi.

_1 tuần trước, em Thư lại phát bệnh, bác sĩ bên này không chữa được nên trung tâm đã đưa em con sang bên Mỹ trị bệnh rồi. - Bà nhẹ nhàng nói, trong mắt bà lúc này cũng đang ứa ra những dòng nước mắt.

_Sao mẹ không gọi cho con? - Mi khóc to

_Mẹ cũng định gọi cho con, nhưng mẹ sợ con sẽ buồn rùi lo lắng, mẹ nghĩ chắc cũng sớm về thui nên không gọi cho con. Lúc đi em con có dặn mẹ là không được nói cho con biết, nó sợ ảnh hưởng đến việc kiểm tra cuối tháng của con. Mẹ xin lỗi.

_Hu hu hu! sao mẹ lại nói thế chứ. đó là em con mà.Chik lo lắng cho em cũng là đúng thui. hu hu hu! Bà hiệu trưởng nhìn những giọt nước mắt cứ lăn dài trên má Mi, bà càng thấy đau lòng hơn. Cả không gian đều chìm ngập trong tiếng khóc. Cảm thấy được dòng nước mắt của mình không thể ngừng chảy, cô nhóc Mi đã 1 mình chạy ra ngoài để lại những con mắt thông cảm của mọi người đối với cô nhóc.

1 mình ngồi trên ghế đá, cô nhóc tự nhủ với mình rằng.

_Em sẽ khoẻ mạnh rồi trở về với chị phải không?. Em sẽ không sao phải không? - Nghĩ là nghe nhạc sẽ thấy vui, cô nhóc lôi chiếc điện thoại xinh của mình, mở ra nghe nhạc, bài hát “Tik tok” vừa hết chuyển sang bài hát “winter child” (trong phim Dream high do Suzy-Mis A thực hiện). Được đà cô nhóc lại khóc càng lúc càng to, những giọt nước mắt cứ lăn dài trên má.

Từ lúc Mi chạy ra khỏi phòng, Kiệt đã chạy theo. thấy cô nhóc ngồi 1 mình khóc, trông cô nhóc lúc này rất yếu đuối. Kiệt cảm thấy rằng cô ấy cần có 1 người che chở bởi vì cô ấy cũng rất yếu đuối, cô ấy chủ tỏ ra là mạnh mẽ trước mặt mọi người mà thui. Bước tới ngồi bên cạnh Mi, ôm Mi vào lòng. Mi không còn cảm giác gì cả, chỉ biết khóc mà thui. Lúc này nhạc lại được chuyển sang 1 bài đầy màu sắc tình yêu “Y” (sáng tácong Hae- Super Junior, thể hiện SuJu)

_Đừng khóc nữa, rồi cô nhóc Thư sẽ khoẻ mạnh trở về chơi với cô thui mà. trong thời gian không có Thư tôi sẽ là người chơi với cô. Được chứ?

Lúc này Mi mới ngẩng mặt lên nhìn Kiệt, đôi mắt xanh long lanh nhìn Kiệt sao xuyên.

_Thật chứ?- nói với giọng ngộ nghĩnh, cô nhóc Mi lại nhìn Kiệt như 1 em bé khóc nhè đang được mẹ dỗ dành.

-Thật! Ừ chịu đâu.by cug muốn có người chơi cùng huhuhuhu.

Bost lâu wa.suy ngj kịch bản đây.haiz... Chap 24: Tiếp.

Nghe từng chữ thoát ra khỏi chiếc miệng khuyến rũ của Kiệt, thật chân thành và thật ấm áp. Kiệt đã phải rất can đảm mới nói được những từ đó ra. Được nghe những từ đó cô nhóc Mi thấy rất thoải mái nhưng cũng rất bất ngờ. Gỡ tay Kiệt ra khỏi bờ vai nhỏ của mình, dùng đôi mắt xanh dễ thương nhìn Kiệt. Trong đầu cô nhóc bỗng cho lên lời cảnh báo.

_Anh ta lại xuất trường gì đây? Nghi quá ta. Nhưng không sao cứ coi anh ta là 1 cô bạn thân xinh xắn và dễ thương thì mình có thể thoải mái đi chơi với anh ta rồi. Còn cái khác ta không quan tâm là được. hí hí hí.

Khuôn mặt yếu đuối cô nhóc bỗng trở lại thành khuôn mặt của 1 cô gái mạnh mẽ, nhìn thẳng vào Kiệt hỏi lại lần nữa:

_Thật chứ?- nghiêng đầu hỏi.

_Thật.- Kiệt vẫn ngây thơ trả lời.

_Được. Vậy bây giờ tôi không khóc nữa. Tôi đi chơi với anh. Chúng ta cùng diễn kịch cho mọi người xem thui. Now!- cô nhóc nói 1 cách thích thú và rất hào hứng. Kiến Kiệt cũng bị hút vào trong cùng dòng cảm xúc của Mi.

Cô nhóc Mi lại trở về con người bình thường, mạnh mẽ, cá tính. Cả 2 tạm biệt mọi người trong trung tâm, tiếp tục cuộc hành trình đầy thú vị của buổi chủ nhật đầu tiên của mùa đông.

Điểm đến tiếp theo của đôi trai gái này là những quán ăn vỉa hè. Trên đường đi đến nơi đó, khuôn mặt của cô nhóc Mi luôn luôn cười, thậm chí còn cười khúc khích 1 mình nữa chứ, cứ cười rồi lại cười. Hành động đó khiến cho không ai có thể tránh khỏi được sự tò mò trong mình và Kiệt ta cũng vậy. Thấy cô nhóc cứ cười như vậy, Kiệt mới nhìn mặt e dè hỏi:

_Cô cười cái gì thế? Tự sướng à?

_Sướng cái đầu anh đấy. Cứ đi đi, không cần phải để ý đến tôi.

_Ukm! à mà bây giờ chúng ta đi đâu?

_Cứ đi thì biết- gọi sự tò mò cho Kiệt

Khi khoảng cách của cái quán bánh gối với xe của cô nhóc Mi chỉ còn khoảng 50m, mà mùi thơm khuyến rũ lòng người của chiếc bánh đã làm cho 1 giọt nước bọt nhỏ trên miệng của cô nhóc Mi lỏng lẻo. Lao như bay, đậu chiếc xe đạp yêu quý bên cạnh 1 chiếc bàn. Ngồi sụp xuống và gọi món, không thèm để ý tới người đi cùng.

_Mẹ gối yêu quý! Cho con 1 đĩa bánh nào.- Tiếng nói lạnh lạnh của cô nhóc làm cho những câu chuyện đang được nói dở dang của những người khách bỗng bị cắt ngang. Tất cả đều đổ dồn con mắt ngạc nhiên về phía cô nhóc Mi. Thay tâm trạng của mình hơi lồi (Không phải hơi lộ mà là quá lộ), cô nhóc Mi dơ tay lên xoa xoa tay chào ngược mọi người, xuất trường sát người nở nụ cười tươi rói rói. Làm cho những anh chàng đang cầm chiếc bánh gối thơm khuyến rũ cũng phải nuốt hắt vào nghẹn gần chết, còn những cô gái đi cùng với người yêu, thấy người yêu mình có biểu hiện thất thường cũng ghen vì tức. Không khí lại trở về về bình thường đã vốn có trước khi cô nhóc Mi vào. Những câu chuyện lại bắt đầu được tiếp tục dòng cảm xúc của người chủ của câu chuyện. Chiếc đĩa đầy áp bánh gối đã được mang đến bàn của cô nhóc, 1 người phụ nữ khoảng 40 tuổi nở 1 nụ cười vui mừng như lúc bà đón khách với Mi, rồi nói đùa với Mi:

_Mẹ gối có đây. Lâu rồi không gặp con, vẫn 1 mình, vẫn 1 chiếc bát và 1 đôi đũa. Haizzzzzz- bà lắc đầu chán ngẫm.

_2 mình, 2 bát và 2 đôi đũa chứ. Cô bánh! -1 giọng nam ấm ấm vang lên. (Thử đoán xem đó là ai?) _Cũng lâu rồi không được gặp con- Người phụ nữ béo vào má người con trai đó.

_Thì hum nay được gặp đó thôi -giọng nam lại vang lên.

_2 người nói gì mà con không hiểu gì hết chơn đó- Mi từ lúc đó đến giờ mới lên tiếng.

_Sao anh lại.....- Mi tròn đôi mắt ra kinh ngạc.

_Lại làm sao? Làm sao lại biết cô bánh này hả? Sao tui lại không biết được chứ.- Giọng nam đó lại vang lên

_2 đứa quen nhau à?- Cô bán hàng tò mò.

_Dạ! Không phải là quen nhau mà là vợ chồng tương lai.- giọng nam lại vẫn vang lên rất tự nhiên.

_anh nói cái vớ vẩn gì vậy?- Mi bực tức.

_Mi à! Con lừa ai chứ không lừa được mẹ đâu. Thui Kiệt, Mi 2 con ăn ngon miệng nha. Ta đi làm việc đây. -Người bán hàng nói vui vẻ.

_Sao anh lại nói với mẹ tui như thế?- Mi nhìn mặt nói.

_Có sao đâu? Nhưng không phải vậy sao? Ăn thui, không nói nữa- Kiệt nhanh chóng chuyển chủ đề, nếu không chuyển thì chắc chắn anh chàng sẽ bị ăn đòn nặng.

_Tưởng chơi được anh ta, thế mà bị anh ta chơi lại, tức thật. Anh ta cũng biết thưởng thức đồ ăn sao?Tức tức tứctức quá!- Cô nhóc Mi nghĩ thầm.

Nhớ ra công việc của mình, không thèm để ý tới người đối diện chén 1 lúc hết bay những cái bánh được xếp đẹp trên đĩa. Còn anh chàng Kiệt, tuy không nhỏ nhẹ như con gái nhưng anh chàng ăn cũng rất bình tĩnh, ra dáng 1 anh chàng đẹp trai lí tưởng trong lòng cái cô gái. Không còn lạ với cách ăn của Mi nên Kiệt cũng thấy rất thoải mái.

Tiếp tục với hành trình, đôi trai gái này lại đến quán vỉa hè khác, lần này mùi thơm của món cô nhóc sắp thưởng thức khiến cô gấp bội món mà cô mới thưởng thức. Cũng như lúc trước, cô nhóc tự nhiên gọi món.

_Chicken Brother (Anh Dậu)! Như cũ cho em nha! Hi hi hi.

_Có ngay -Người bán hàng đáp lại khoái chí.

Chẳng mấy mà chiếc đĩa đựng đầy những cái cánh gà thơm lừng, vàng ươm đã được đặt trên bàn nơi cô nhóc đang ngồi vắt chân lên 1 chiếc ghế bên cạnh.

_Dạo này trông em xinh ra đó nha! -Người bán hàng khen Mi.

_Em lúc nào mà chẳng đẹp- Mi cười tươi

_Cho 1 đĩa chân gà đi ông chủ ơi -1 người khách gọi anh ta.

_Anh đi làm cho khách đây, ngon miệng nha em.-Nói xong chạy nhanh về quầy bán.

Lúc này Kiệt mới dựng xe xong, ngồi xuống ghế nhắm mắt. Nhận ra khuôn mặt Kiệt có đổi sắc, Mi thắc mắc:

_Sao vậy? Chén thui- Hắt cằm ra hiệu.

Kiệt vẫn nhắm mắt, miệng nuốt nước miếng.

_Cái này cũng ăn được sao?

_Sao lại không ăn được chứ- Mi thản nhiên trả lời. Nhìn Kiệt có chút nghi ngờ, đủ thông minh nhận ra là Kiệt chưa bao giờ ăn món này. Cô nhóc đổi sang khuôn mặt nhìn đều khoái chí.

_Không ăn hả? Không ăn thì tôi ăn hết à.

_Khoan đã, ăn như thế nào? Có độc không? -Kiệt vẫn nhắm mắt.

_Anh nghĩ tôi là người thế nào hả? không có độc đâu, cứ ăn như tui nè. -Vừa nói vừa hành động.

Khi Mi đã ăn được 2 cái cánh gà, lúc đó Kiệt mới dám cầm chiếc cánh gà lên đưa lên miệng. Chiếc cánh gà khi đưa vào trong miệng bỗng tan ra ra như ta đang ngậm viên kẹo bạc hà. Mùi thơm, vị ngọt cộng thêm chua chua, cộng thêm ngọt ngọt. Nhận ra điều đó thì đã muộn, khi Kiệt tận hưởng xong chiếc cánh gà thứ nhất thì trong đĩa cũng chỉ còn duy nhất 1 chiếc cánh gà. Và người đã đánh chén gần hết chiếc đang ngồi xoa chiếc bụng khuôn mặt thoải mái:

_Ui no quá!

Kiệt thấy hơi tiếc nhưng cũng rất vui vì con người đối diện với mình đã rất vui khi đi với mình, rất tự nhiên thể hiện con người thật của người đó cho mình biết.

_Nhanh lên đi công tử Kiệt đẹp trai.-Bị giục, Kiệt ăn rất nhanh và còn bị hóc khi nghe thấy 1 câu nói thoáng qua.

_Hotboy cũng ăn ở đây sao? Dễ thương ghê.

Điểm đến cuối cùng của buổi đi chơi ngày hôm nay là hồ Tây. Chap 24: Tiếp.

Điểm đến cuối cùng là hồ Tây, cũng nhanh thật đó, đi có chút xíu thui mà đã quá chiều rồi. Đồng hồ đã điểm 7h, do hồ Tây ở quá xa khu quán vỉa hè nên 2 người đi mất 30 mới đến nơi. Không thể tưởng tượng được rằng, suốt đường đi 2 người đó đã đi cùng với nhau rất lãng mạn, ai nhìn thấy cảnh đó cũng phải ngưỡng mộ đến chảy nước mắt. Sự việc là: Khi Mi tíu tít chạy vào quầy bán pháo, cô nhóc đã vấp phải cái hộp đựng pháo rở to, mặt đối với đất. Chân đi cà nhấc, bắt tội anh chàng Kiệt phải dìu, đèo cô nhóc đi suốt dọc đường dài khoảng 8 đến 9 km (Sao không đi xe buýt hay taxi?) Kiệt có đòi đi taxi nhưng Mi không có cho, lấy lý do là đi xe đạp cho thoải mái hít không khí. Chắc cô nhóc đang trừng phạt anh chàng Kiệt tội nghiệp này đây. Cả buổi đi chơi tuy vui nhưng mệt, ngồi sau xe Kiệt đèo cô nhóc ngoan ngoãn ngồi yên, không có hành động gì bất lợi cho Kiệt cả. Lý do, cô nhóc đã chuẩn bị cho mình cái headphone và danh sách những bài hát nhẹ nhàng, dễ chịu, không đầy 10 cô nhóc đã dựa vào vai anh chàng Kiệt ngủ ngon lành. Thấy cô nhóc gật gù, sợ cô nhóc sẽ bị ngã khỏi xe, anh chàng Kiệt cẩn thận thuê 1 chiếc xích lô,

tự mình đèo cô đi. Nhìn thấy cảnh tượng 1 anh chàng đẹp trai, khôi ngô tuấn tú đạp chiếc xe xích lô ,trên chiếc ghế ngồi có 1 cô gái xinh đẹp đang ngủ rất rất ngon lành, chẳng khác gì cô công chúa ngủ trong rừng. Bình thường 1 cô công chúa đi xích lô cũng là lạ và đủ là sự kiện để bàn tán rùm, bây giờ 1 hiện tượng kì lạ hơn thì chắc không thể nào tránh khỏi những câu chuyện tán gẫu của mọi người.

Chiếc xe xích lô đến nơi thì đồng hồ điểm 7h, chờ cho cô nhóc Mi ngủ thêm 15 nữa. Thấy mọi người đã kéo nhau đến đông cả hồ, Kiệt liền gọi Mi:

_Dậy đi! - câu ngắn gọn.

Nghe có tiếng gọi bên tai mình cô nhóc bật ngay dậy, cô nhóc Mi tuy ngủ thì rất say, nhưng nếu thấy có tiếng người gọi là có thể bật ngay dậy(Thế mà cái con cú mèo nhà cô gọi mãi mà chẳng thấy cô dậy gì cả).

_Đã đốt pháo chưa?- Ánh đèn chiếu vào đôi mắt xanh tròn xoe của cô nhóc long lanh như đôi mắt của búp bê baby, khuyến rũ người nhìn.

_Chưa nhưng chuẩn bị- Kiệt cười tươi khi thấy bộ dạng của cô nhóc lúc này.

_Ô! nhưng sao tui lại ngồi trong đây?

_Đèo cô nặng quá nên tui thuê xích lô đèo cô đến đây. Để cho ông xích lô thưởng thức đèo 1 con heo hậu đậu như cô.

_Xí! Được đèo tui là 1 vinh dự lớn đấy. Nhưng thui không nói nữa, chúng ta đi đốt pháo.- mặt cô nhóc Mi bây giờ trông rất hí hửng.

Cô nhóc Mi cầm túi pháo chạy thật nhanh đến bên 1 gia đình rất hạnh phúc với 2 cô con gái sinh đôi thật xinh xắn. Cười tươi giao tiếp:

_Con chào cô, chào chú. Cô chú cho 2 em chơi cùng bọn con nha?

Bà mẹ vui vẻ trả lời:

_Tại sao không chứ, nhưng chơi gần đây thui.

_Dạ! -Lễ phép cúi xuống cảm ơn

_2 em đốt pháo cùng anh chị nha?

_Dạ! - 2 cô bé xinh xắn đáp. _Thân thiện quá ha? Lúc nào cũng có thể làm bạn với mọi người- Anh chàng Kiệt nghĩ thầm.

Cả 4 người chơi cùng với nhau rất vui, đốt pháo bông sáng rực cả 1 vùng đất nơi có 4 người đứng. Cô nhóc Mi còn vẽ hình bằng pháo bông nữa nha. Hình chiếc kẹo, hình trái tim, hình bông hoa, và chữ love nhưng phải cần đến 2 người nên chữ đó có cần đến Kiệt.Hi hi.Còn 2 cô bé song sinh thích thú cười ròn rã vang lên rất vui tai. Pháo đã cạn, cô nhóc Mi bỗng dừng mún ăn kem. Thế là cả 4 lại đi ăn kem, như thói quen, không hỏi ý kiến ai, cô nhóc gọi đồ lun:

_Chị ơi cho em 2 hộp kem loại to,1 hộp là đào, 1 hộp là socola.

_Cô không hỏi tui. -Kiệt lên tiếng như lấy lại quyền lợi cho mình.

_Sao phải hỏi. Tui ăn gì anh phải ăn đấy.

_Nhưng còn 2 cô nhóc này?

_Không phải hỏi tui cũng biết 2 cô nhóc này thích ăn kem loại hương vị nào.

Quay sang 2 cô nhóc hỏi:

_2 em thích ăn kem socola phải không?

_Dạ! Socola là thứ bọn em thích ăn nhất. -Đứa chị hóm hỉnh trả lời.

_He he he!!! Đấy chưa? -Mi cười khoái chí

_Tui là người sành kem nhất nên tui phải biết lứa tuổi nào thích ăn kem gì chứ? -Cô nhóc Mi nghĩ thầm.

Ken được bưng ra Kiệt và Mi ăn chung hộp có hương vị đào, còn 2 cô nhóc thì chung hương vị socola. Kiệt hậm hực, thả thìa kem vào miệng, tình trạng của Kiệt lúc này không thể nào ăn được kem. Cô nhóc Mi thấy vậy trợn 1 câu:

__Anh không ăn là tui ăn hết đó nha?

__Ai bửu tui không ăn.- Kiệt lúng túng trả lời.

__Ấy ấy!! nhìn về phía kia đi- Cô nhóc vừa nói vừa chỉ tay về phía mấy đôi đang tình tứ với nhau. Mọi người đã nhìn về hướng đó, cô nhóc lại tiếp tục lôi ra trong túi mình 1 chiếc máy quay được quấn chiếc khăn đen bao quanh. Thực hiện công việc của mình là quay. Vừa quay vừa xuýt xoa:

__Úi úi!! Nồng nhiệt vào, lâu vào 2 anh chị sẽ được ghi nhận vào kỉ lục thế giới về nụ hôn kéo dài thời gian nhất đó.

__Úi úi!! anh kia làm cái trò gì thế kia, sờ mó lung tung hả. Chít chưa gặp tui là không xong đâu, ngày mai anh sẽ trở thành người thầy nổi tiếng dạy môn sờ mó đấy.

__Úi úi!! Bên kia bên kia nữa. -Cứ thế Mi lảm nhảm 1 mình nhưng đủ để 4 người còn lại nghe thấy.

__Cô làm cái trò gì thế? Để cho người ta chút riêng tư đi.

__Chị ơi họ làm gì vậy? -Đứa em song sinh tò mò hỏi.

__Họ đang ABC ấy mà -MI hồn nhiên trả lời.

__Hi hi!! lớn rồi vẫn đọc bảng chữ cái tiếng anh sao? Bọn em được học lâu rồi mà -Đứa em vẫn hồn nhiên nói.

__ừm! 2anh chị đó quên nên bây giờ ngồi ôn lại bảng chữ cái mà

__Dạ! hi hi hi!! - 2 cô nhóc cứ ngồi khúc khích.

__Cô có thui ngay đi không. 2 đứa nó còn bé, cô làm như thế không tốt cho chúng nó đâu.- Kiệt nhăn mặt nói.

__Thế anh thấy tui đã nói gì vậy bạ cho chúng nó nghe chưa? Ngồi yên đó đi.- Mi nhún mày cãi lại.

__2 đứa đi theo chị- Nói xong kéo 2 đứa nhóc đi rình mấy đôi đang ABC như lời Mi nói.

3 tên cứ ngồi khúc khích cười chiêm ngưỡng, nhưng mỗi người lại cười theo 1 ý nghĩ riêng. 2 tên cười hồn nhiên vì 2 anh chị lớn tuổi rồi vẫn còn đọc bảng chữ cái, còn 1 tên cười với ý nghĩ là bộ sưu tập của cô học lại thêm nhiều. Đã 9h Kiệt thấy hơi sốt ruột, sợ 3 tên đó sẽ bị người ta bắt quả tang nên cúi lúi chạy ra 3 tên kéo về. Mi thấy vậy trợn xoáy 1 câu:

__Anh cũng hứng thú sao?

__Không về thui. bố mẹ chúng nó tìm đó.

__Được rồi, tui đã làm xong bây giờ thì đi được rồi.

Tạm biệt gia đình nhà 2 cô bé song sinh, Kiệt cùng Mi bắt taxi về, còn chiếc xe xích lô và chiếc xe đạp của cô nhóc dao cho người đang theo dõi đôi trai gái này.

Các bậc phụ huynh khi được xem những bức ảnh, những clip của người quan gia mang về, trong lòng ai nấy đều vui phơi phới. Và trong đầu họ đã có 1 ý định tiếp theo mà khiến cho cô nhóc Mi phải điêu đứng. Đây sẽ là trường mạng thứ 2 mà các bậc phụ huynh dành cho Mi. Chờ xem nha!

25. Chương 25

Chap 25: Lên chức bang chủ clip

Sau những thành quả của 3 tiếng ngồi rình mò quay lén, cô nhóc đã tự thưởng cho mình 1 giấc ngủ ngon lành cho tới sáng. Đúng là ngủ sớm thì dậy sớm.

Sáng hôm sau, cô nhóc dậy từ rất sớm, cô nhóc Mi còn tập thể dục nữa à nha. Mặc dù cô luôn luôn giờ cao khẩu hiệu “Say no to exercise” (Nói không với tập thể dục). Đúng là trở trời. Không chỉ có thế, mấy em xương rồng được cô nhóc nâng niu mang từ Đà Lạt về lâu ngày không được tưới nước, hôm nay cũng được bất ngờ mát mẻ. Cô nhóc cứ như bước ra 1 câu chuyện kì lạ, chắc lâu ngày triệu chứng xì troét của cô nhóc không chịu được sự chật chội nên đã bùng nổ, hôm qua đi chơi, chắc đã lược bỏ được đi phần nào mấy em xì troét. Do chưa thích ứng được môi trường thoáng mát, dẫn đến mấy em dây thần kinh có gì đó là lạ mà ta không rõ. Hậu quả cuối là biến 1 cô gái bình thường trở thành 1 cô gái kì lạ.

Cô nhóc Mi cảm thấy mình lại như ngày nào, ngày thơ dùng style list của mình như ngày nào. Áo ba lỗ trắng in hình 1 con cá ngừ ngừ, áo ba lỗ đen tiếp theo bên ngoài đằng sau có in hình Sói xám rất gian xảo. 1 chiếc quần hiphop to thùng thình, cộng thêm phụ kiện đi kèm không thể thiếu của cô nhóc đó là chiếc mũ có hình chú rùa đầu to thân nhỏ.

Vui vẻ rời khỏi nhà cùng với chiếc laptop thân thương và cái ván trượt kì quặc. Lướt thật nhanh trên phố, rất mạnh mẽ xì tin khoe cá tính. Không biết mấy cô em thể dục buổi sáng nhìn Mi như thế nào mà đổ rạp xuống không đứng được dậy, mấy anh chàng hot boy sĩ gái đang được lúc vênh váo bỗng sụp lại như bông hoa héo tàn. Những thằng nhóc ăn chơi đi bar về muộn nhìn thấy cô nhóc không khỏi ngỡ ngàng, phụt máu bởi sự bức tức. Tất cả đều là do những con mắt không được tinh tế cho lắm, đang nhìn 1 người con gái nhưng lại nói ra đó là 1 thằng con trai. Nhưng những gì đang diễn ra trên đường phố đều không lọt 1 xiu nào vào đôi mắt xanh của cô nhóc. Trong đôi mắt xanh của cô nhóc bây giờ chỉ còn pháo hoa nổ bùm bùm. Vì chỉ còn vài phút nữa thôi cô nhóc sẽ được thăng lên chức làm bang chủ clip hài, độc và vãn vãn....sao sao....

Lúc này tại căn phòng học của trường Song Futrue, có ánh sáng nho nhỏ, có tiếng cười thoả mãn to to và oang oang. Có 1 người ngồi đó, hí hoáy nháy rùi lại nháy chuột. Nếu ai đã được hưởng cái cảm giác dọa ma đó thì chắc chắn sẽ bị ám đến hết đời.

Trời bắt đầu sáng dần, lớp học thêm người, 1 người 2 người 3 người và dần dần là đông đủ. Nhưng chẳng ai biết được người đang ngồi đó, lặng lẽ gõ phím, gõ rùi lại gõ. Và những dấu hỏi cứ dần dần tăng lên cho đến khi 1 tiếng hét rõ to được vãn lên mức to nhất.

_Con ranh kia- thử đoán xem đó là tiếng của ai? Đó là tiếng hét lạnh lạnh của cô nhóc La khi nhìn thấy con bạn thân yêu của mình, ngồi đó, gõ rùi lại gõ.

_Giật mình! Em hét gì thế? -Thấy cô vợ thân yêu của mình hét lên quá đột ngột, Hạo ta ngó ngó hỏi.

_Anh nhìn đi- La vừa nói vừa chỉ tay về phía Mi.

_Có gì đâu. 1 thằng nhãi ranh thui mà.- Hạo vẫn ngây thơ nói.

_Cho mày nói lại 1 lần nữa- Tiếng của Kiệt vang lên chắc nịch. Có lẽ anh chàng này đã nhận ra đó là ai.

_Chồng à, nhìn kĩ xem đó là ai? -La nhẹ giọng. Nhắc nhở Hạo. Nếu không nhắc Hạo, chắc chắn Hạo sẽ bị Kiệt đẹp zai cốc cho 1 cái vào đầu thì khổ thân.

-Mở to đôi mắt đen láy của mình, zoom hết cỡ, Hạo bỗng giật mình _Ui! Bà chần.

_Nhận ra ai chưa? Con ranh MiMi đó- La tức giận. Nói xong chạy xồng xộc về phía MiMi phát 1 cái rõ đau lên vai cô nhóc.

_A! Thằng nào đánh anh đấy? -Không thèm quay lại, cô nhóc Mi vẫn dán mắt vào màn hình.

-cơn giận của La đã lên đỉnh điểm, lần này cô nhóc LaLa sẽ ra trường thọc léc. Đúng là hiệu quả. Sau khi bị thọc léc lần qua lần lại trên ghế rùi rơi xuống đất, cô nhóc Mi cũng tỉnh, thoát khỏi giấc mộng sung sướng. Ghét nhất là ai thọc léc mình, cô nhóc Mi nổi điên lên, quát thật to.

_Thằng nào thọc léc anh đấy- Chồng tay vào hông quát. nhưng khi thấy La, khuôn mặt cô nhóc Mi bỗng tái mét.

_Là tao, con ranh kia.-lúc này Mi cũng đứng chống tay vào hông.

—....

_Sao không nói gì vậy? Mà đã làm gì sai hả? Sao không tức nữa đi? -La mĩa.

_Tao biết lỗi rồi, lần sau tao không làm thế nữa, tha cho tao đi, chỉ 1 lần này thôi- Cô nhóc Mi chạy nhanh về phía LaLa, quần quýt như chú cún biết lỗi.

_Tha cho tao đi mà. Mà không biết đâu. Tao đã lên chức bang chủ rồi đấy- Mi lúc này ngây thơ nói.

_Mày bán đứng bạn bè để lên chức đó hả? -La vẫn tiếp tục tức.

_Hihihi! chỉ 1 lần này thôi mà, 1 cái clip thôi. Tha cho tao đi. -Khuôn mặt của nhóc Mi lúc này chẳng khác gì khuôn mặt của chú mèo Dihia. Rất dễ xươg, rất biết lỗi.

—....

_Sao thế vợ yêu? Mi làm gì sai hả?- Thấy tình thế không được ổn lắm, Hạo ra tay dập tắt cơn lửa giận trong lòng La.

-Anh tự lên youtube gõ “Nụ hôn say đắm của đôi tình nhân Chí Phèo-Thị Nở”(cái này PuPu chỉ nghĩ ra thôi, không có thật đâu nha) rồi sẽ rõ tội không thể tha của nó.

Được vợ mình nhắc nhở, Hạo chạy nhanh ra chiếc laptop gõ rồi search.

Không gian mở rộng ra, trong đó có 2 người 1 nam 1 nữ đang hun nhau say đắm trên chiếc xích đu màu trắng giữa bầu trời tràn ngập trái tim của 2 người. Rồi họ ôm nhau thật chặt và sau nữa thì làm 1 hành động gì đó mà tác giả của cái clip đó không có quay.

Lại 1 lần nữa bằng chữ cái toàn chữ A O được giơ lên. Nhưng trong đó có xen lẫn tiếng cười khúc khích của tác giả, tiếng gầm gừ của diễn viên chính. Và tất cả lại đổ dồn con mắt về phía tên tác giả lém lỉnh.

_Ấy ấy!!! có nụ hôn ngọt ngào như thế thì phải cho mọi người chiêm ngưỡng với chứ. May là tui cắt đi mất cái phần ABC rồi đó nhá.

_Ui da! đau quá! tên nào to gan cóc vào đầu ông đấy? -Đó là tiếng của cô nhóc Mi khi bị chàng trai lạnh lùng đứng đằng sau cóc yêu 1 cái.

_Cô ít nói thôi. Im lặng là vàng đó. Lãng phí nó là không được đâu. -Kiệt sợ Mi sẽ bị La cho 1 trận nên thân, anh chàng đa nhanh trí cứu vớt cô vợ ngốc nghếch của mình.

_Cũng là chuyện bình thường thôi mà. Đâu có xa lạ với mọi người nữa đâu. Đó cũng là nét văn hoá đẹp không cần phải che giấu. -Kiệt ra sức chữa cháy. _Anh nói hay nhỉ? Vậy anh chứng minh cho em coi. -La vẫn tức, muốn cho con bạn thân của mình 1 bài học nhớ đời, nhanh trí dồn Kiệt về phía đường cùng.

-1 dòng suy nghĩ lướt qua thật nhanh trong đầu Kiệt _Xin lỗi em, anh chỉ muốn cứu em thôi, heo ngốc à. Chắc em sẽ giết anh, nhưng anh vẫn phải làm.

Sau đó là 1 hành động không ai ngờ tới, anh chàng Kiệt tiến dần về phía cô nhóc Mi, đặt đôi môi đang run run lên đôi môi hồng mọng màng.

_1 tiếng ồ!!!! vang lên.

_Anh ta đang làm cái trò gì vậy, chần chẫn sống rồi đây- Mi bình tĩnh nghĩ.

Người Kiệt bây giờ rất run, run lém. Anh đã trao đi nụ hôn đầu rồi, lúc trước có quen với người con gái đó nhưng anh không hề hôn cô gái ấy 1 lần. Thật sự anh iu con heo ngốc này rồi.

_Anh chết với tui -nghĩ xong Mi hé mở đôi môi của mình, luồng chiếc lưỡi của mình xâm phạm sang lãnh thổ của địch. Khuyến rũ chiếc lưỡi đó ra khỏi hang và thế là thực hiện âm mưu của mình là cần.

_Kiệt thấy đau lém nhưng vẫn cố thực hiện nốt màn kịch này. Thấy có vị mặn, đó là máu. Ngay lập tức rút quân về, kết thúc màn kịch.

(Còn tiếp)

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/heo-hau-dau-lam-ba-xa-anh-nha>